

สํานักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๘๗๘๙ อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๓

๓ (๓)

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลา กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่ในแนวปะการังภาคตะวันออก:
อิทธิพลจากถิ่นที่อยู่ถูกทำลาย

Relationship between fish assemblages and habitat structure on coral reefs of the East of Thailand: The influence of habitat degradation

วิภาสิต มัณฑะจิตรา
Vipoosit Manthachitra

27 ก.พ. 2546
162244

ภาควิชาการศึกษาศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
งานวิจัยระดับอุดมศึกษา แผนงานวิจัยประยุกต์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2541

เริ่มบริการ

ISBN-974-574-251-1

~ ๖ ส.ค. ๒๕๔๖

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่ในแนวประการังภาคตะวันออก:
อิทธิพลจากถินที่อยู่ถูกทำลาย

วิภาณ มัณฑะจิตร
ภาควิชาการศึกษาศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่บนแนวประการังเป็นเรื่องที่ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน โดยเฉพาะแนวประการังที่ถูก grub กวนอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างปี พ.ศ. 2541 ได้ทำการศึกษาแนวประการังในภาคตะวันออกรวมทั้งสิ้น 35 สถานี จาก 6 พื้นที่คือ หมู่เกาะสีชัง หมู่เกาะแสมสาร หมู่เกาะสมิล หมู่เกาะมัน หาดเจ้าหลาฯ และหมู่เกาะช้าง พบรากามทั้งสิ้น 136 ชนิด จาก 35 วงศ์ และลักษณะถินที่อยู่ 20 ลักษณะ พบรากามของชุมชนปลาและโครงสร้างของถินที่อยู่มีความแตกต่างกัน ทั้งระหว่างพื้นที่และภายในแต่ละพื้นที่ ผลจาก Canonical Discriminant Analysis แสดงให้เห็นว่าแนวประการังบริเวณหมู่เกาะช้างจะแตกต่างและมีสภาพดีกว่าแนวประการังในพื้นที่อื่นๆ เพราะมีประการังเข้ากวางหลากหลายและซุกชุมมากกว่า สำหรับปามี ความหลากหลายและความซุกชุมมากกว่าเช่นกัน นอกจากนี้มีปลาหลายชนิดที่ไม่เคยมีรายงานการพบราก่อนในพื้นที่นี้ เช่น Naso sp. และ Scarus hypopterus การที่โครงสร้างถินที่อยู่และสังคมปลาจากพื้นที่ต่างๆ ในภาคตะวันออกไม่แตกต่างกันมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการรบกวนจากการกิจกรรมของมนุษย์จากหลากหลายสาเหตุโดยเฉพาะการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล และการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามสาเหตุทางธรรมชาติ โดยเฉพาะปรากฏการณ์แนวประการังฟอกขาวในช่วงปี พ.ศ. 2541 ทำให้โครงสร้างถินที่อยู่ของแนวประการังทั่วทั้งภาคตะวันออกเปลี่ยนไปจากเดิม นอกจากนี้พายุใต้ฝุ่นลินดาวยังทำลายแนวประการังที่อยู่ด้านตะวันออกในหลายพื้นที่ กิจกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบถึงปลาที่อาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน

ความสอดคล้องของโครงสร้างถินที่อยู่และโครงสร้างสังคมปลาของแนวประการังในภาคตะวันออก แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองเป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาพารามิเตอร์หลักพบว่าเฉพาะประการังตายมีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญกับพารามิเตอร์ทางสังคมของปลา ในขณะที่โครงสร้างหลักอื่นรวมทั้งประการังมีชีวิตกลับไม่ความสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในระดับโครงสร้าง โดยอาศัยเทคนิค Canonical Correlation Analysis พบรากาม 4

กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่ต่างกันตามลำดับดังนี้ Labridae, Pomacentridae, Target families และ Majors families สาเหตุที่ปลาไม่มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่แตกต่างกันล้วนฐานว่าจากการดำรงชีวิตที่ใช้ถิ่นที่อยู่แตกต่างกัน นอกจากนี้ Canonical Correlation Analysis ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เฉพาะระหว่างโครงสร้างถิ่นที่อยู่และปลาแต่ละชนิดด้วยแบบหุ่นการรบกวนระดับปานกลาง (Intermediate disturbance model) จะมีบทบาทสำคัญในการอธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามรูปแบบความสัมพันธ์ที่มีความผันแปรไปจนไม่สามารถอธิบายได้อาจเกิดเนื่องจากการรบกวนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะต่อปลาโดยตรงทำให้โครงสร้างสังคมปลาไม่สามารถเปลี่ยนไปจากที่ควรเป็นไปตามธรรมชาติในขณะที่โครงสร้างถิ่นที่อยู่ไม่เปลี่ยนแปลง

Relationship between fish assemblages and habitat structure on coral reefs of the East of Thailand: The influence of habitat degradation

Vipoosit Manthachitra

Department of Aquatic Science

Faculty of Science, Burapha University

Abstract

Pattern of relationship between structure of fish community and habitat structure on coral reefs is unclear especially on extensive disturbed reefs. During 1998, 35 coral reefs from 6 areas along the east coast of Thailand; Sichang Islands, Samaesan Islands, Samet Islands, Mun Islands, Chaolao beach and Chang Islands, were investigated. The total of 136 species of fishes from 35 families and 20 benthic lifeforms were recorded. There were significant differences on both fish community structure and habitat structure between reefs. Canonical Discriminant Analysis indicated a concordance result between fish community structure and habitat structure that coral reefs of Chang Islands have different features from the others. Reefs of Chang Islands have more *Acropora* coral (both lifeforms and area cover) and more fishes (diversity and abundance) than other areas. Some fishes were recorded here for the first time, e.g. *Naso* sp. and *Scarus hypsopterus*. The factor respond to this different is disturbance from human activities which most of reefs at Chang Islands have less impact. In contrast, most of the reefs on the east coast of Thailand have been disturbed extensively from the past especially from illegal fishing. At present, a potential source of disturbance is coastal zone development (reclamation for port and industrial estate construction) and tourism (both direct and indirect). During 1998, however, coral reef bleaching event in the Gulf of Thailand caused a wide-spade habitat changes on coral reefs of this area. Furthermore, Typhoon "Linda" caused a complete habitat destruction of the eastward reefs in many areas.

A concordance result of the structure of both fish community and habitat structure reveals the relationships between these two component. When considered community parameters and major habitat structure, however, it was found that only dead coral cover

has significant relationships, both linear and parabola, with community parameters of fishes. In contrast, living coral did not show any significant relationship with community parameters of fishes. When considered community structure, Canonical Correlation Analysis highlighted different degree of relationships with habitat structure among fish families/groups. The order from high to low was Labridae, Pomacentridae, Target families and Major families respectively. Behaviour of fish especially habitat used and home range suspected to be a prime factor explained this relationship. Canonical Correlation Analysis also illustrated a specific relationships between a particular species of fish and a particular habitat structure that dominate in the relationship. The model that is usually explained community structure was "Intermediate Disturbance Model" could not fully explained the relationship found in this study. The inconsistent and unexplained pattern of the relationship may due to extensive impact from human activities in the study area. Activities such as fishing and tourism did not cause habitat lost but could disturb fish community and cause stochastic changes to fish community structure.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้แม้จะประสบปัญหาในการดำเนินงานต่างๆมากมาย เนื่องจากเป็นงานในภาคสนามที่ต้องเผชิญกับความแปรปรวนของลมฟ้าอากาศอยู่ แต่ก็สามารถดำเนินการจนสำเร็จลุล่วงมาได้ ทั้งนี้ เพราะได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากหน่วยงานและบุคคลต่างๆมากมาย ซึ่งทางผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ดร. พิชัย สนเจ่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ที่ให้ความอนุเคราะห์อุปกรณ์ และบุคลากรของทางสถาบันฯในการออกแบบสนามทดลองครั้ง

คุณประวิม วุฒิสินธุ์ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาประเมินทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการศึกษาบริเวณหมู่เกาะเสม็ด และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะคุณวนิดา บุญประกอบ และทีมงานภาครัง ที่ดูแล อำนวยความสะดวก และร่วมออกแบบข้อมูลด้วย

คุณมิคินทร์ จาจุนดา หัวหน้าสถานีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล เกาะมันใน และเจ้าหน้าที่ของทางสถานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านต่างๆในการสำรวจบริเวณหมู่เกาะมัน โดยเฉพาะคุณสมชาย มั่นอ่อนนตทรัพย์ และ คุณจิรีพร ล้อมเมตตา ที่ดูแลอำนวยความสะดวกและร่วมออกแบบด้วย

งานในภาคสนามได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดี โดยเฉพาะคุณสุรพล ปุ้ยเจริญ นักวิชาการประจำสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ที่ร่วมออกแบบข้อมูลในหลายพื้นที่ อ. ศักดิ์อนันต์ ปลาทอง ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ร่วมออกแบบข้อมูลภาคสนาม บริเวณ จ.ตราด และขอขอบคุณ นายยุทธนา นายนันยางศรี คาดไช และนายทรงวุฒิ จันทะรัง ที่ช่วยเหลือในการออกแบบข้อมูลบางพื้นที่

ขอขอบคุณ คุณเนาวรัตน์ โภมาრพินพ์ และ คุณสงค์ คงเมือง งานคลังและพัสดุ คณะวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยดำเนินการในด้านเอกสารการดำเนินงานของโครงการมาด้วยดี

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากบประมาณประจำปี 2541 ของรัฐบาลไทย

(นายวิภูษิต มัณฑะจิตร)

หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

16 กุมภาพันธ์ 2542

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	II
Abstract	IV
กิติกรรมประกาศ	VI
สารบัญ	VII
สารบัญรูป	IX
สารบัญตาราง	XI
 บทที่ 1 บทนำ	 1
 บทที่ 2 อุปกรณ์และวิธีการ	 6
2.1 พื้นที่การศึกษาและแผนการเก็บข้อมูล	6
2.2 วิธีการเก็บข้อมูล	6
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	8
2.3.1 Community parameters	8
2.3.2 Community structure	8
2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับ โครงสร้างถิ่นที่อยู่	10
 บทที่ 3 ผลการศึกษา	 12
3.1 โครงสร้างของสังคมปลา	12
3.1.1 Pomacentridae	21
3.1.2 Labridae	24
3.1.3 Target families	24
3.1.4 Major families	25
3.2 โครงสร้างของถิ่นที่อยู่	25
3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลา และ โครงสร้างของถิ่นที่อยู่	26
3.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ทางสังคม	37
3.3.2 อิทธิพลของโครงสร้างถิ่นที่อยู่ หลัก	37
3.3.3 ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง	38

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลการศึกษาและสรุป	48
4.1 โครงสร้างถินที่อยู่บนแนวประกาศรังของภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2541	48
4.2 โครงสร้างสังคมปลาแนวประกาศรังของภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2541	50
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่อาศัย	53
4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์หลัก	53
4.3.2 ความสัมพันธ์ระดับโครงสร้าง	56
4.4 สรุปและข้อเสนอแนะ	61
เอกสารอ้างอิง	63

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1 แผนที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกแสดงพื้นที่การศึกษา 6 พื้นที่ 1) หมู่เกาะสีชัง 2) หมู่เกาะแสมสาร 3) หมู่เกาะสม็ด 4) หมู่เกาะมัน 5) แนวปะการังเจ้าหลาว 6) หมู่เกาะช้าง	7
รูปที่ 2 จำนวนชนิดของปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก	19
รูปที่ 3 กราฟแสดงสถานีการศึกษาตามค่าดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสมำเสมอ ของปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก	19
รูปที่ 4 Ordination plots ของ canonical scores และ canonical structures แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมปลาสลิดทะเล (Pomacentridae) บนแนวปะการังต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	22
รูปที่ 5 Ordination plots ของ canonical scores และ canonical structures แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมปลาลานกุณฑong (Labridae) บนแนวปะการังต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	27
รูปที่ 6 Ordination plots ของ canonical scores และ canonical structures แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมปลากลุ่ม Target families บนแนวปะการังต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	29
รูปที่ 7 Ordination plots ของ canonical scores และ canonical structures แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมปลากลุ่ม Major families บนแนวปะการังต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	31
รูปที่ 8 จำนวนรูปแบบโครงสร้างของถินที่อยู่ที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก	34
รูปที่ 9 กราฟแสดงสถานีการศึกษาตามค่าดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสมำเสมอ ของโครงสร้างถินที่อยู่ที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก	34
รูปที่ 10 Ordination plots ของ canonical scores และ canonical structures แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของถินที่อยู่ (Habitat structure) บนแนวปะการังต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	35
รูปที่ 11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปะการังมีชีวิตกับ พารามิเตอร์ทางสังคม ของถินที่อยู่และปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2541	40
รูปที่ 12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปะการังตายกับ พารามิเตอร์ทางสังคม ของถินที่อยู่และปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออกปี พ.ศ. 2541	41

รูปที่ 13 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis	42
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมของปลาสลิดทะเล (Pomacentridae) และโครงสร้างของถินที่อยู่	
รูปที่ 14 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis	45
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมของปลากรูทอง (Labridae) และโครงสร้างของถินที่อยู่	
รูปที่ 15 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis	46
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมของปลากลุ่ม Target families และโครงสร้างของถินที่อยู่	
รูปที่ 16 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis	47
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมของปลากลุ่ม Major families และโครงสร้างของถินที่อยู่	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รูปแบบโครงสร้างของถินที่อยู่ แบ่งตามคุณสมบัติทางชีวภาพ กายภาพ และสัณฐานวิทยา	9
ตารางที่ 2 แนวปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับลักษณะของถินที่อยู่ ในปี พ.ศ. 2541	13
ตารางที่ 3 รายชื่อปลาแนวปะการังที่พบบริเวณแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	14
ตารางที่ 4 สรุปจำนวนชนิดของปลาแนวปะการังในแต่ละวงศ์ที่พบบริเวณ แนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	20
ตารางที่ 5 ความชุกชุมเฉลี่ย (ตัว/150 ตารางเมตร) ของปลาสลิดทะเล (Pomacentridae) ชนิดต่างๆที่พบในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	23
ตารางที่ 6 ความชุกชุมเฉลี่ย (ตัว/150 ตารางเมตร) ของปลากรุ้งทอง (Labridae) ชนิดต่างๆที่พบในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	28
ตารางที่ 7 ความชุกชุมเฉลี่ย (ตัว/150 ตารางเมตร) ของปลากลุ่ม Target families ชนิดต่างๆที่พบในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	30
ตารางที่ 8 ความชุกชุมเฉลี่ย (ตัว/150 ตารางเมตร) ของปลากลุ่ม Major families ชนิดต่างๆที่พบในภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	32
ตารางที่ 9 สัดส่วนการครอบคลุมพื้นที่เฉลี่ยของโครงสร้างถินที่อยู่รูปแบบต่างๆ ที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ.2541	36
ตารางที่ 10 Coefficient of determination (r^2) ของความสัมพันธ์ระหว่าง community parameters ของโครงสร้างถินที่อยู่กับสังคมปลา	39
ตารางที่ 11 Coefficient of determination (r^2) ของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่หลัก กับ community parameters ของโครงสร้างสังคมปลา และโครงสร้างถินที่อยู่	39

บทที่ 1

บทนำ

แนวปะการังเป็นแหล่งทรัพยากรทางทะเลที่สำคัญ โดยเป็นทั้งแหล่งประมงสำหรับชาวประมงพื้นบ้าน รวมถึงเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติเป็นจำนวนมาก ในช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2525-2535 ได้มีการศึกษาและติดตามสภาพแนวปะการังในประเทศไทยอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะจากโครงการความร่วมมือระหว่าง ASEAN และ Australia ซึ่งได้ข้อสรุปว่าแนวปะการังส่วนใหญ่ของประเทศไทยในสภาพปานกลาง แต่สำหรับอ่าวไทยแล้วมีปะการังที่ยังอยู่ในสภาพดีมากกว่าเดื่อมโกรน (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, 2535) สำหรับแนวปะการังในภาคตะวันออก วิภูชิต (2537) ได้ทำการศึกษาไว้ในสองจังหวัด คือชลบุรี และระยอง พบร่วมกันว่าแนวปะการังหลายแห่งอยู่ในสภาพเดื่อมโกรน เช่นที่หมู่เกาะแสมสาร และหมู่เกาะเสม็ด

ตลอดระยะเวลาเกือบสิบปีต่อมาจนถึงปัจจุบันแนวปะการังในอ่าวไทยหลายแห่งมีแนวโน้มเสื่อมโกรลงทั้งจากสาเหตุตามธรรมชาติ โดยเฉพาะพายุใต้ฝุ่นเกย์ ในปี 2532 และพายุใต้ฝุ่นลินดา ในปี 2540 และจากปรากฏการณ์การฟอกขาวในปี 2541 ส่วนสาเหตุจากมนุษย์ แม้ผลจากการระเบิดปลาและการทิ้งสมอเรือจะน้อยลงอันเป็นผลจากการรณรงค์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและได้ผลเป็นที่น่าพอใจ (ข้อมูลจาก สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, กรมประมง, กรมป่าไม้ และกองทัพเรือ) แต่การใช้สารเคมีในการจับปลา และการเก็บสิ่งมีชีวิตในแนวปะการังเพื่อการค้า ยังคงมีอยู่และมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นในบางพื้นที่ นอกจากนี้สาเหตุทางอ้อม เช่นขยะจากการท่องเที่ยว (วิภูชิต, 2533; ณัมล, 2541) น้ำทิ้งจากชุมชนและแหล่งอุตสาหกรรม ตะกอนจากผลการก่อสร้างบริเวณชายฝั่ง การขุดลอกร่องน้ำ มีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่ เช่น เกาะสีชัง จ. ชลบุรี และเกาะเสม็ด จ. ระยอง

อย่างไรก็ตามการประเมินสภาพของแนวปะการังที่ผ่านมาอย่างพิจารณาเฉพาะชุมชนปะการังเท่านั้น หรือสภาพของถิ่นที่อยู่เท่านั้น ไม่ได้พิจารณาชุมชนของลิ่งมีชีวิตอื่น หรือสภาพของระบบนิเวศโดยรวม ผลสรุปที่ได้จึงอาจผิดพลาดไปจากความเป็นจริง ดังที่ Manthachitra (1994) แสดงให้เห็นว่าการที่แนวปะการังหนึ่งๆแม้จะมีปะการังมีชีวิตอยู่ไม่มากนัก อาจสรุปไม่ได้ว่าแนวปะการังนั้นมีสภาพเดื่อมโกรน ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นด้วย และถ้าจะให้ผลใกล้เคียงกับสภาพจริงมากยิ่งขึ้นจำเป็นต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆในระบบนิเวศนั้นด้วย การพิจารณาคุณภาพของระบบนิเวศจากหลายองค์ประกอบจึงจำเป็นต้องทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในระบบนิเวศนั้นๆ สำหรับแนวปะการังแล้วปลาจัดเป็นองค์ประกอบที่โดดเด่นมากที่สุดรองลงมาจากการที่มีบทบาทเป็นถิ่นที่อยู่ของด้วย

หลักการพื้นฐานของการศึกษาทางนิเวศวิทยาที่ต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวมัน (Ehrlich & Roughgarden, 1987) ทั้งนี้โครงสร้างถินที่อยู่ (habitat structure) จัดเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สุดในการกำหนดสิ่งแวดล้อมอื่นๆ สำหรับสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในถินที่อยู่นั้นๆ (Bell et al., 1991) นอกจากนี้ยังเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดความสัมพันธ์ทางชีววิทยาระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การเพิ่งพาอาศัย การแฝงแฝง และการล่า (Hixon & Menge, 1991) รวมถึงขบวนการทางนิเวศวิทยาที่สำคัญ เช่นการทดแทนประชากร (Jones, 1991) คุณภาพของถินที่อยู่จึงมีผลในการกำหนดประชากรของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด จนถึงกำหนดโครงสร้าง สังคมของกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในถินที่อยู่นั้นๆ แม้ว่าโครงสร้างถินที่อยู่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญทางนิเวศวิทยาแต่ที่ผ่านมาถูกมองข้ามและไม่ถือว่าเป็นหลักการพื้นฐานของระบบนิเวศ (McCoy & Bell, 1991)

โครงสร้างของถินที่อยู่ (habitat structure) หมายถึงโครงสร้างไดร์กิตามที่เกิดจากการจัดตัวของสิ่งของ (แลส/หรือสิ่งมีชีวิต) ตามพื้นที่ต่างๆ (McCoy & Bell, 1991) ซึ่งบนแนวປะกรัง ชุมชน ของสัตว์พื้นท้องทะเล โดยเฉพาะปะกรังจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของโครงสร้างถินที่อยู่ ทั้งนี้เนื่องจากบทบาทในการรักษาความมั่นคงของระบบนิเวศแนวປะกรัง (Smith & Buddemeier, 1992; Toth, 1995) ในระบบนิเวศแนวປะกรัง ปะกรังจึงถูกจัดให้เป็น Keystone species (Primack, 1993) เพราะบทบาทการรักษาความมั่นคงของระบบนิเวศนี้ (Ecological integrity) โดย ปะกรังเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีมวลชีวภาพมากที่สุดในแนวປะกรัง (Biological integrity), ให้โครงสร้างถินที่อยู่ แก่สิ่งมีชีวิตอื่นอีกจำนวนมากมาย (Physical integrity), และยังควบคุมการหมุนเวียนของเคมี สารที่สำคัญต่อผลผลิตและสภาพแวดล้อมทางทะเล (Chemical integrity) อย่างไรก็ตามการแสดง ให้เห็นถึงบทบาทของปะกรังในการรักษาความมั่นคงต่อระบบนิเวศจำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงความ สัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตอื่น โดยเฉพาะปลาที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความชุกชุมและเห็นง่ายที่สุดในแนว ปะกรังและอาจกล่าวได้ว่าปลาแนวปะกรังเป็นผลผลิตจากความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศหรือ มีบทบาทเป็นผู้บริโภคดับสูงสุดของระบบ สิ่งที่เกิดขึ้นกับชุมชนปลา (coral reef fish assemblage) จึงน่าจะชี้ให้เห็นถึงสภาพของระบบนิเวศแนวปะกรังได้ หรือกล่าวได้อีกว่าสภาพของถินที่อยู่มีผล ในการกำหนดทั้งประชากร และโครงสร้างสังคมของปลาแนวปะกรังได้

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับถินที่อยู่ในแนวปะกรังที่ผ่านมาส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญในเรื่องที่โครงสร้างถินที่อยู่มีผลต่อประชากรหรือโครงสร้างสังคมของปลาแนวปะกรัง หรือไม่ ในระยะแรกความสนใจอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ทางสังคม (community parameters) ของปลา กับการปกคลุมพื้นที่ของสิ่งมีชีวิตที่สำคัญ เช่นปะกรังที่มีชีวิต, ปะกรังตาย, และสาหร่ายทะเล (Luckhurst & Luckhurst, 1978; Bell & Galzin, 1984; Roberts & Ormond, 1987; McClanahan, 1994; Green, 1996) ตลอดจนถึงความซับซ้อนของถินที่อยู่ (habitat

complexity - Roberts & Ormond, 1987; McCormick, 1994) ผลการศึกษาที่ได้มีหลากหลาย บางการศึกษาพบว่าโครงสร้างของถินที่อยู่มีผลกำหนดดุณชนปลา (Bell & Galzin, 1984; Roberts & Ormond, 1987; McClanahan, 1994; Manthachitra, 1996; Chabanet *et al.*, 1997) ในขณะที่ บางการศึกษารายงานว่าไม่มีผล (Luckhurst & Luckhurst, 1978; Roberts & Ormond, 1987; Green, 1996) การที่ผลการศึกษาแตกต่างกันไปก็อาจเนื่องจาก กลุ่มปลาที่ถูกพิจารณา, ตัวแปรที่ใช้, แบบแผนการเก็บตัวอย่าง, วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และความผันแปรของชุมชนปลาตามเวลา (Sale, 1991; Manthachitra, 1996) นอกจากนี้ขนาดของพื้นที่ (Spatial scale) การเก็บตัวอย่างก็มี อิทธิพลอย่างยิ่งต่อผลและการเผยแพร่ผลการศึกษาที่ได้ (Sale, 1998) และจากการที่มีการใช้ขนาดพื้นที่ในการศึกษาที่ต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากในการเปรียบเทียบและสรุปผลอีกด้วย (Jones & Syms, 1998)

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาซึ่งให้เห็นว่าโครงสร้างถินที่อยู่มีอิทธิพลต่อปลาที่อาศัยอยู่ จึงมีค่า ถามต่อมากว่าในกรณีที่ถินที่อยู่อาศัยถูกครอบกวนจากสาเหตุและความรุนแรงต่างๆกัน จะมีผลต่อปลา อย่างไรบ้าง? และมีขบวนการใดที่จะสามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น Jones & Syms (1998) ได้รับรวมและวิเคราะห์การศึกษาที่เกี่ยวกับอิทธิพลต่อปลาของโครงสร้างถินที่อยู่ที่ถูกครอบ กวนจากสาเหตุต่างๆกัน เช่น การระบาดของดาวง琨ูหานม พาหุ ปรากฏการณ์ฟอกขาว และ การครอบกวนต่างๆจากมนุษย์ โดยซึ่งให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงถินที่อยู่จะมีผลต่อปลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่ปลาแต่ละชนิดใช้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแบบหุ่นความจำกัดของ ทรัพยากร (resources limitation model) จะเป็นขบวนการหลักที่ใช้อธิบายถึงอิทธิพลของถินที่อยู่ที่ ถูกครอบกวนต่อปลาที่อาศัยอยู่ อย่างไรก็ตามการศึกษาที่จะสนับสนุนแนวความคิดนี้ยังมีอยู่จำกัด

สำหรับประเทศไทยมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างสังคมปลา กับ ลักษณะถินที่อยู่อยู่บ้าง ในอ่าวไทย Manthachitra *et al.* (1991) ศึกษาปลาแนวปะการังในอ่าวไทย ผู้ตัวตนตอก พบว่าปลาผู้เดือดลายแปดเส้นมีความสัมพันธ์กับปะการังมีชีวิต ในขณะที่ วิกฤต (2537) ศึกษาปลาแนวปะการังในจังหวัดชลบุรีและรายงาน "ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการครอบ คลุมพื้นที่ขององค์ประกอบหลักของถินที่อยู่กับพารามิเตอร์ทางสังคมปลาเลย"

สำหรับในฝั่งทะเลอันดามันนั้น อุ่นฤทธิ์ (2538) ทำการศึกษาปลาเศรษฐกิจในแนวปะการัง ในฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย และได้หาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชนิดและจำนวนตัวของ ปลาในแต่ละวงศ์ กับองค์ประกอบหลักของถินที่อยู่พบว่า ปลาในวงศ์ Acanthuridae และ Scaridae มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับปะการังตาย และมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับ ปะการังมี ชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มที่ไม่ใช่ปะการังเขากวาง และอัตราส่วนระหว่างปะการังมีชีวิตต่อปะการังตาย นอกจากนี้ Scaridae ยังมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับ ปะการังเขากวางด้วย ต่อมา Manthachitra (1996) ได้ทำการศึกษาปลาแนวปะการัง 3 วงศ์ของเบาะภูเก็ต ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปลา

ในวงศ์ Labridae (ปลาnakขุนทอง) และ Pomacentridae (สลิดทะเล) กับถินที่อยู่อาศัยทั้งในระดับชุมชน พบว่า species richness และ evenness index มีความสัมพันธ์กับทั้งปะการังมีชีวิตและปะการังตายเป็นแบบ quadatic ส่วน species diversity เฉพาะปลาnakขุนทองมีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในทางเดียวกับปะการังตายและผกผันกับปะการังมีชีวิต ส่วนปลาในวงศ์ Chetodontidae (ปลาผีเสื้อ) ไม่แสดงความสัมพันธ์อย่างมั่นยำสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวมีการแปรผันได้ในแต่ละปี และจากการวิเคราะห์ผลในระดับโครงสร้างของชุมชนพบว่าปะการังในรูปแบบต่างๆ มีความสัมพันธ์กับปลา ดังเช่นหากปะการังมีผลในทางผกผันกับปลาผีเสื้อหลายชนิด แต่มีผลในทิศทางเดียวกับปลาnakขุนทองหลายชนิด เป็นต้น

จากการพัฒนาของคอมพิวเตอร์ และการประยุกต์ใช้สถิติหลายตัวแปรในสาขาวิชานิเวศวิทยา ช่วยให้การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสิ่งมีชีวิตเจ้าเล็กลงไปในรายละเอียดได้มากขึ้น (Dawson-Shepherd et al., 1993; McCormick, 1994, 1995; Clark & Edwards, 1995; Manthachitra, 1996) เทคนิคที่นิยมใช้กันมากในการวิเคราะห์ผลระดับโครงสร้างชุมชน ได้แก่ Cluster Analysis (Dawson-Shepherd et al., 1993; Satapoomin, 1993) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม Classification Analysis ซึ่งใช้ในกรณียังไม่ทราบหรือยังไม่มีสมมติฐานเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างชุมชน ส่วนในระยะหลังได้มีการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่ม Ordination ที่หลายเทคนิคใช้ประกอบกับการทดสอบสมมุติฐานได้ โดยเฉพาะ Discriminant Analysis (Manthachitra, 1996) ส่วนในด้านการหาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างชุมชนของ 2 ระบบ เทคนิคที่นิยมใช้กันแพร่หลายได้แก่ Canonical Correspondence Analysis (ter Braak, 1988) แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องของโปรแกรมที่ใช้ในการคำนวณ จึงมีการใช้เทคนิคอื่นที่เทียบเคียงได้ เช่น Canonical Correlation Analysis (McCormick, 1994, 1995; Manthachitra, 1996) เทคนิคเหล่านี้ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสิ่งมีชีวิตได้ดีขึ้นด้วยเช่น Manthachitra (1996) ใช้เทคนิค Canonical Discriminant Analysis แสดงให้เห็นถึงลักษณะความแตกต่างของโครงสร้างชุมชนปลา และโครงสร้างถินที่อยู่ของแนวปะการังบริเวณเกาะภูเก็ต สามารถแยกลักษณะแนวปะการังบริเวณทิศตะวันตกของภูเก็ต และทางทิศใต้ของภูเก็ตออกจากกันได้ นอกจากนี้ยังได้ใช้เทคนิค Canonical Correlation Analysis แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างปลาหลายชนิด กับลักษณะถินที่อยู่หลายรูปแบบได้ ดังเช่น ปลา nak ขุนทอง ส่วนใหญ่ชอบพื้นที่ที่เป็นเศษซากปะการัง และปะการังตาย แต่เมืองน้ำนิด เช่น *Labidichthys unilineatus* ที่กลับมีความสัมพันธ์กับปะการังเขากวางแบบกึ่ง เป็นต้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของระบบนิเวศแนวปะการัง โดยวิเคราะห์ที่ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนแนวปะการัง เช่นปลา กับคุณภาพของถินที่อยู่-ชุมชนปะการัง จะทำให้เข้าใจถึงสภาพของระบบนิเวศนี้ดีเจนยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากจะเป็นการศึกษาทางนิเวศวิทยาทางทะเลระดับสูงแล้ว ผลที่ได้ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรมีชีวิตนี้ได้ด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อ

- 1) หาความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปัจจุบันกับสภาพของถิ่นที่อยู่ (แนวปะการัง) ในบริเวณที่ถูกรบกวนจากกิจกรรมต่างๆ
- 2) หาโครงสร้างชุมชนปลาในแนวปะการังในบริเวณที่ถูกรบกวนจากกิจกรรมต่างๆ
- 3) หาโครงสร้างชุมชนปะการังในบริเวณที่ถูกรบกวนจากกิจกรรมต่างๆ
- 4) จัดตั้งฐานข้อมูลของสังคมลิงมีชีวิต และสภาพของแนวปะการัง เพื่อใช้ในการจัดการ

บทที่ 2

อุปกรณ์และวิธีการ

2.1) พื้นที่การศึกษา และแผนการเก็บข้อมูล

จะทำการศึกษาใน 6 พื้นที่ใน 4 จังหวัด คือ แนวปะการังในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด (รูปที่ 1) ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างทั้งทางด้าน การกระจายพันธุ์ของสัตว์ทะเล, สภาพสิ่งแวดล้อม, และการรับกวนจากกิจกรรมต่างๆ

สถานที่ทำการศึกษาในแต่ละพื้นที่จะมีจำนวนแตกต่างกันไป ตามขนาดของแนวปะการัง และสภาพความปลодภัยในขณะทำงาน โดยในแต่ละสถานีจะทำการเก็บข้อมูลบริเวณส่วนบนของ reef slope หรือที่ความลึกประมาณ 3-4 เมตรจากระดับน้ำทะเลเป็นกลาง ในแต่ละสถานีศึกษาทำการเก็บข้อมูล 5 ชั้้า แผนในการเก็บข้อมูลจึงเป็นแบบ Multistage balanced design หรือ Factorial design โดยมี 2 ปัจจัยคือ พื้นที่ (6 ระดับ) เป็นปัจจัยจำกัด และสถานีศึกษาเป็นปัจจัยสุ่ม

2.2) วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในภาคสนามจะใช้การดำน้ำแบบ SCUBA เก็บข้อมูลได้น้ำโดยบันทึกผลด้วย ดินสอบนแผ่นกระดาษพลาสติก (slate board) การเก็บข้อมูลทั้งสังคมปลาและสภาพของแนวปะการังจะใช้วิธี Transect Method โดย Transect ยาว 30 เมตรเท่ากัน โดยใช้สายเทปไฟเบอร์กลาสวัดระยะทางขนาดความยาว 30 เมตร (Manthachitra, 1996) สถานที่ทำการศึกษาแต่ละสถานีได้ถูกเลือกตามความเหมาะสม ส่วนการวาง Transect จะเลือกแบบแบ่งสุ่ม (stratified random) คือกำหนดจุดที่ทำการศึกษาเป็น ส่วนบนของ reef slope จากนั้นสุ่มเลือกวิวage transect ตามแนวนานกับชายฝั่งหรือนานไปกับแนวปะการัง โดยพยายามรักษาระดับความลึกของ transect ให้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ในแต่ละสถานีจะวาง Transect 5 ชั้้า ซึ่งปลายของแต่ละชั้้า จะอยู่ห่างกันต่ำกว่า 10 เมตร

ข้อมูลสังคมปลาจะเก็บโดยใช้เทคนิค Simultaneous visual census method (Fowler, 1987) ซึ่งทำการบันทึกปลาในขณะวางสายวัดระยะทาง ปลาที่พบริเวณขอบเขต 2.5 เมตรจากแต่ละชั้้าของแนว transect จะถูกจำแนกชนิดและนับจำนวนที่พบไว้ ดังนั้นข้อมูลของปลาที่ได้แสดงเป็นความชุกชุมต่อพื้นที่ 150 ตารางเมตร สำหรับความลึกของมวลน้ำไม่กำหนดเนื่องจากปลาแนวปะการังส่วนใหญ่จัดอยู่ในพวกระยะที่อยู่ตามพื้น (demersal fish) จึงมีความสัมพันธ์ในเมืองพื้นผิว (2 มิติ) มากกว่าในเมืองมวลน้ำหรือปริมาตร (3 มิติ) อย่างไรก็ตามจำนวนชนิดของปลาที่ทำการ

ศึกษาจะไม่รวมกสุ่มที่มีขนาดเล็กมาก และมีนิสัยชอบหลบซ่อน เช่น ปลาบู่ (Gobiidae), ปลากระเบี้ย (Blenniidae), ปลาลินหมา (Soleidae) และ ปลาแมงกรน้อย (Callionymidae) (ทำการจดบันทึกเฉพาะชนิดที่พบแต่ไม่นับปริมาณ เนื่องจากไม่สามารถนับจำนวนที่มีจริงได้ ผลที่ได้ไม่รวมในการวิเคราะห์หลักของการศึกษา แต่จะมีการบันทึกไว้เป็นข้อมูลพื้นฐานต่อไป)

ข้อมูลของถินที่อยู่จะถูกเก็บโดยวิธี Line intercept transect (Loya, 1978; English et al., 1994) ทั้งนี้ได้แบ่งรูปแบบโครงสร้างที่ปักคลุมพื้น (Benthic structural form) เป็นกลุ่มตามลักษณะเด่นรวม 22 กลุ่ม (ตารางที่ 1) การบันทึกข้อมูลทำเมื่อสายวัดระยะทางพาดผ่านรูปแบบโครงสร้างใด จะบันทึกรูปแบบโครงสร้างนั้นและระยะทางที่ถูกพาดผ่านด้วยความละเอียดในระดับเซ็นติเมตร ข้อมูลดิบของแต่ละรูปแบบโครงสร้างในแต่ละ transect จะถูกรวบและคำนวณผลเป็นค่าสัมพัทธ์ต่อระยะทาง 3,000 เซนติเมตรในรูปของ unit scale (หากต้องการเป็นร้อยละให้ 100 คูณ) ผลที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ยและพารามิเตอร์ด้านการกระจายของข้อมูลได้

ข้อมูลที่ได้จะถูกป้อนเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมตารางสำเร็จรูป MS Excel

2.3) การวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 Community parameters

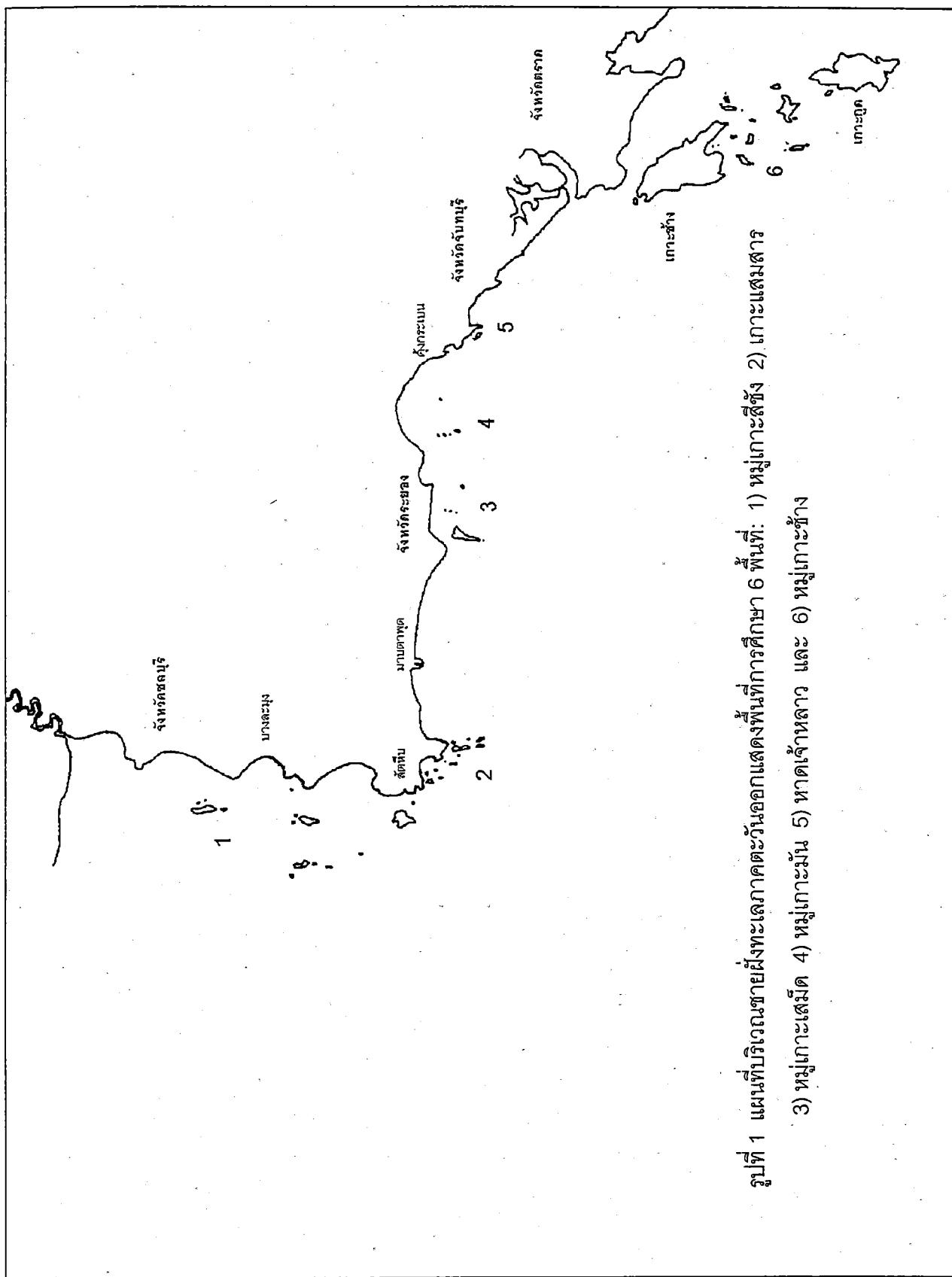
ข้อมูลที่ได้จะถูกพิจารณาในสองลักษณะ คือ community parameters ซึ่งจะพิจารณา species richness, species diversity และ evenness สำหรับทั้งสังคมปลาและลักษณะถินที่อยู่ของเนเวอร์การรัง

Species richness จะใช้จากจำนวนชนิดและจำนวนรูปแบบโครงสร้างที่พบสะสมจาก 5 ช้ำ เพื่อเป็นตัวแทนในแต่ละสถานีการศึกษา การที่ไม่ใช้ species richness เฉลี่ยจาก 5 ช้ำเนื่องจากผลที่ได้ไม่สื่อความหมายในเมืองที่จะเป็นตัวแทนของแต่ละสถานี และลักษณะของ species richness เป็นพารามิเตอร์กึ่งปริมาณ (การใช้คำสำหรับรูปแบบโครงสร้าง)

สำหรับ Species diversity และ Evenness indices จะใช้ Shanon-Wiener diversity and evenness indices (Pielou, 1974) โดยข้อมูลปลาใช้สูตรที่เป็น Log_{10} ในขณะที่ถินที่อยู่ใช้ Log_2 (Maguraan, 1988) ทั้งนี้ชุดข้อมูลที่ใช้เป็นชุดข้อมูลความซูกชุมที่เฉลี่ยจาก 5 ช้ำแล้ว การคำนวณใช้โปรแกรม MVSP 2.0 (Kovach, 1992)

2.3.2 Community structure

การพิสูจน์สมมุติฐานทางสถิติ เพื่อต้องการทราบว่าปัจจัยพื้นที่การศึกษา และสถานีการศึกษา มีผลต่อลักษณะโครงสร้างของสังคมปลาและลักษณะของถินที่อยู่อาศัยหรือไม่

รูปที่ 1 แผนที่บีบีโรมชราษีแห่งประเทศไทยตั้งแต่จังหวัดพัทุมธานีถึงกรุงศรีอยุธยา 6 ที่นี่: 1) หมู่เกาะสีรัง 2) เกาะแสมสาร
3) หมู่เกาะเต้ม 4) หมู่เกาะมัน 5) หาดเจ้าหลาว และ 6) หมู่เกาะราก

ตารางที่ 1 รูปแบบโครงสร้างของถินที่อยู่แบ่งตาม คุณสมบัติทางชีวภาพ กายภาพ และสันฐานวิทยา

รูปแบบโครงสร้าง	ลักษณะ	รายละเอียด
ทราย (Sand)	S	ทราย ทั้งหลายและระเอียด
กรวด, หิน (Rubble, Rock)	R	กรวดและหิน ทุกขนาด รูปร่าง และชนิดของหิน
ปะการังตาย (Dead coral)	DC	ปะการังที่ตาย และยังคงรูปทรงเดิม
ปะการังตายมีสาหร่าย	DCA	ปะการังตายที่มีสาหร่ายพัวเส้นสายมากขึ้นคุณ
เศษซากปะการัง (Coral debris)	CD	เศษของปะการังที่แตกหักเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย
เศษซากปะการังมีสาหร่าย	CDA	เศษซากปะการังที่มีสาหร่ายพัวเส้นสายมากขึ้นคุณ
ปะการังเขากวางกิ่ง (Branching Acropora)	ACB	ปะการังเขากวางที่มีลักษณะเป็นกิ่งก้านที่ชัดเจน มีการแตกแขนง เช่น <i>A. formosa, A. nobilis</i>
ปะการังเขากวางโต๊ะ (Tabulate Acropora)	ACT	ปะการังเขากวางที่มีลักษณะแผ่นเป็นแผ่นในแนวราบ เช่น <i>A. hyacinthus</i>
ปะการังเขากวางพุ่ม (Submassive Acropora)	ACS	ปะการังเขากวางที่มีกิ่งสั้น ไม่แตกแขนง เช่น <i>A. milipora</i>
ปะการังโขด (Massive coral)	CM	ปะการังที่มีลักษณะเป็นก้อน ตัน เช่น <i>Porites, Platygryra, Symphyllia, Favia, Favites</i>
ปะการังเคลือบ (Encrusting coral)	CE	ปะการังที่มีลักษณะเป็นแผ่นที่เคลือบทิดไปกับพื้นผิว เช่น <i>Montipora, Galaxea, Cryptastrea</i>
ปะการังแผ่น (Foliose coral)	CF	ปะการังที่มีลักษณะเป็นแผ่น มีการแยกออกเนื้อผิวที่เกาะในระดับต่างๆ จนถึงตั้งตรง เช่น <i>Pavona, Turbinaria</i>
ปะการังพุ่ม (Submassive)	CS	ปะการังที่คล้ายเป็นก้อน แต่ไม่ตัน อาจเป็นกิ่งสั้นที่หนาแน่น หรือเป็นกลีบหนา หรือเป็นพวงที่อยู่โดดเดี่ยว เช่น <i>Goniopora, Pocillopora, Fungia</i>
ปะการังกิ่ง (Branching coral)	CB	ปะการังที่มีลักษณะเป็นกิ่งก้าน เช่น <i>Porites Echinopora</i>
ปะการังไฟ	MILL	<i>Milliopora</i> ทั้งหมด ทุกรูปแบบ
ปะการังสีฟ้า	HEL	<i>Heliopora</i>
ฟองน้ำ	SP	<i>Porifera</i> ทั้งหมด
ดอกไม้ทะเล	SA	
ปะการังอ่อน	SC	<i>Octocorallia</i> ทั้งหมด เช่น ปะการังหนัง
พรหมทะเล	ZOO	<i>Zooanthids</i> หรือ <i>Palythoa</i> ทั้งหมด
เห็ดหูหูทะเล	CORALL	<i>Corallimorphalia</i> ทั้งหมด
สาหร่ายทะเล	MA	สาหร่ายทะเลขนาดใหญ่ กลุ่มต่างๆ

ความแตกต่างระหว่างปัจจัยเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรมากกว่าหนึ่งตัวใช้ Multivariate analysis of variance (MANOVA) และใช้ Canonical discrimination analysis (CDA) แสดงผลเปรียบเทียบหากมีความแตกต่างระหว่างปัจจัย (Bray & Maxwell, 1982)

ชุดข้อมูลที่ใช้จะเป็นชุดข้อมูลของแต่ละ transect ที่ทำการศึกษา โดยชุดข้อมูลของห้องปลาและรูปแบบโครงสร้างของถินที่อยู่จะถูกแปลงค่าให้อยู่ในรูปของ $\log(x+1)$ และ square root (x) ตามลำดับ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสถิติพารามิตริกซ์ (Zar, 1984) และลดอิทธิพลของชนิดหรือรูปแบบที่มีความซุกซื่อสูง (abundance species) จำนวนไม่เกินนิดที่จะมีอิทธิพลในการวิเคราะห์เหนือชนิดที่พบทั่วไปอื่นๆ การใช้การแปลงค่าดังกล่าวเป็นการให้ความสำคัญกับชนิดหรือรูปแบบที่พบบ่อย (common species) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามเพื่อลดอิทธิพลของชนิดที่พบน้อยมาก ชนิดใดเมื่อการปรากฏน้อยกว่า 10 ตัวจากการศึกษาห้องน้ำจะไม่มีอิทธิพลในการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากข้อมูลในส่วนนี้จะมีผลในการรับกวนผลการคำนวณที่ออกมา (noisy variables)

ในการวิเคราะห์ CDA ชุดข้อมูลจะถูกแปลงค่าให้สมพัทธ์กับชุดศูนย์กลางของชุดข้อมูล (Centering) เพื่อให้ง่ายในการเปรียบเทียบและแปลงข้อมูล ในการแปลงนอกจากจะพิจารณาจาก Canonical scores ของแต่ละสถานีแล้ว ยังพิจารณา Canonical structure (สมประสงค์ลักษณะสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับ Canonical function) ของตัวแปรแต่ละตัวเพื่อแสดงให้เห็นว่าการแบ่งแยกระหว่างสถานีเกิดขึ้นจากตัวแปรใดบ้าง การคำนวณจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS 7.5 for Windows (Norusis, 1994)

2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับโครงสร้างของถินที่อยู่

การหาลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเดี่ยว จะใช้วิธี Regression analysis และ Curve fitting technique โดยใช้แบบหุ่นทั้งเส้นตรง และ polynomial (quadratic)

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างชุมชนปลา กับโครงสร้างของถินที่อยู่ จะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสองชุดตัวแปร การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์จะใช้วิธี Canonical correlation analysis โดยชุดข้อมูลปลาจะเป็นชุดที่ถูก transformed ด้วย $\log(X+1)$ ส่วนข้อมูลถินที่อยู่อาศัยจะเป็นชุดที่ถูก Transformed ด้วย square root (X) ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสถิติพารามิตริกซ์ นอกจากนี้ข้อมูลทั้งสองชุดจะถูก Centering เพื่อให้การวิเคราะห์มีการกระจายจากศูนย์กลางเดียวกัน การคำนวณใช้ SAS Proc CANCORR (SAS Institute Inc., 1990)

ในการแปลงความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรทั้งสอง นอกจากพิจารณาจากค่า Canonical correlation ระหว่าง Canonical function ของตัวแปรแต่ละชุดแล้ว ยังพิจารณาผลจาก Likelihood ratio analysis อีกว่าค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญหรือไม่ สำหรับการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละชุดจะพิจารณาจากผลของ Inraset structure (standardized)

หรือค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวกับ Canonical function ของชุดตัวแปรนั้น ซึ่งตัวแปรใดมีค่า Canonical structure ใกล้เคียงกันแสดงว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผลดังกล่าวสามารถแสดงได้ด้วย Ordination plot นอกจากนี้จะพิจารณาผลของ Redundancy analysis เพื่อเป็นแนวทางให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรร่วมๆ ได้มีผลในการกำหนดผลของชุดต่างข้าม

บทที่ 3

ผลการศึกษา

ในระหว่างปี 2541 ถึงต้นปี 2542 ได้ทำการเก็บข้อมูลจาก 6 พื้นที่การศึกษาร่วม 35 สถานี (ตารางที่ 2) ดังนี้ หมู่เกาะสีชัง (4 สถานี) หมู่เกาะแสมสาร (1 สถานี) หมู่เกาะเสม็ด (11 สถานี) หมู่เกาะมัน (5 สถานี) แนวประการังเจ้าหลา (7 สถานี) และ หมู่เกาะช้าง (7 สถานี) ทั้งนี้ตลอดระยะเวลาทำการศึกษาเป็นปีที่ลิ่งแวดล้อมทางทะเลเมื่อความผันแปรมากจากปรากฏการณ์โคลนินิโซ่ ปี 2540-2541 ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลในบางพื้นที่ตามเวลาที่กำหนดได้ ผลการศึกษาแยกตามหัวข้อรายละเอียดดังนี้

3.1 โครงสร้างของสังคมปลา

จากการศึกษาพบปลาแนวประการังรวม 136 ชนิด จาก 35 วงศ์ เตรียมชนิดที่นับจำนวนไว้ 115 ชนิด (ตารางที่ 3) โดยจำนวนชนิดที่พบในแต่ละสถานที่จะมีอยู่ในช่วง 18 ถึง 47 ชนิด พบว่า จำนวนชนิดที่พบในแต่ละพื้นที่มีความแปรปรวนทั้งในระหว่างสถานีในพื้นที่เดียวกัน และในระหว่างพื้นที่ (รูปที่ 2) เป็นที่น่าสังเกตว่ามีแนวประการังในจังหวัดตราด 4 สถานีพบจำนวนชนิดปลามากกว่า 40 ชนิดซึ่งมากกว่าในพื้นที่อื่นๆ

เมื่อพิจารณาด้านความหลากหลาย และด้านความสมำเสมอ (รูปที่ 3) สามารถแบ่งสังคมปลาออกเป็นกลุ่มตามลำดับของความหลากหลายและความสมำเสมอ จำนวนมากไปน้อยดังนี้ ตราด ยะ yön เกาะสีชัง เกาะแสมสาร เกาะมัน และ จันทบุรี ทั้งนี้มีความคาดเดียวของสถานีที่ทำการศึกษาในแต่ละบริเวณอยู่บ้าง

กลุ่มปลาที่พบมีจำนวนชนิดมาก 5 ลำดับแรกได้แก่ Pomacentridae, Labridae, Serranidae, Lutjanidae และ Apogonidae พب 30, 22, 8, 8 และ 7 ชนิดตามลำดับ (ตารางที่ 4) ทั้งนี้องค์ประกอบของกลุ่มปลาจะคล้ายกันในทุกสถานี โดยเฉพาะ Pomacentridae และ Labridae เป็นวงศ์ที่มีความหลากหลายและความซูกชุมสูงสุด จึงถือเป็นองค์ประกอบหลักของกลุ่มปลาแนวประการังที่พบในทุกสถานี

ลักษณะของสังคมปลาแนวประการังสามารถพิจารณาแยกออกตามกลุ่มที่สำคัญได้ 4 กลุ่ม คือ Pomacentridae, Labridae, Target families (Serranidae, Lutjanidae, Haemulidae, Lethrinidae and Centropomidae) และ Major families (วงศ์ที่เหลือทั้งหมด) ทั้งนี้ได้รวม Chaetodontidae (วงศ์ปลาผีเสื้อ) ที่ใช้เป็นตัวน้ำซึ่งสภาพของแนวประการังเอาระบบในกลุ่ม Major

ตารางที่ 2. แนวปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับ
ลักษณะของถินที่อยู่ ในปี พ.ศ. 2541

ลำดับที่	พื้นที่	สถานที่	สับลักษณ์
1	หมู่เกาะสีชัง	เกาะค้างคาวด้านเหนือ	S1
2		เกาะค้างคาวด้านตะวันออก	S2
3		เกาะค้างคาวด้านตะวันออกเฉียงใต้	S3
4		เกาะค้างคาวด้านตะวันตก	S4
5	หมู่เกาะแสมสาร	อ่าวลูกกลม	SS
6	หมู่เกาะเสม็ด	อ่าวพร้าว	R1
7		อ่าวกิวใน	R2
8		อ่าวกิวนอก	R3
9		อ่าววงเดือน	R4
10		แหลมลูกไยน	R5
11		หินคันนา	R6
12		หินขาว	R7
13		เกาะจันทร์ด้านตะวันตก	R8
14		หินสันคลามด้านใต้	R9
15		เกาะปลาตีนด้านตะวันออกเฉียงใต้	R10
16		เกาะกุฎีด้านตะวันตกเฉียงเหนือ	R11
17	หมู่เกาะมัน	หินต่อยหอย	M1
18		เกาะมันในด้านตะวันออก	M2
19		เกาะมันในด้านตะวันตก	M3
20		เกาะมันกลางด้านตะวันออก	M4
21		เกาะมันนอกด้านตะวันออก	M5
22	หาดเจ้าหลาว	หินข่ายlobophitiss	C1
23		หินข่ายlobophitic	C2
24		เจ้าหลาว 1	C3
25		เจ้าหลาว 2	C4
26		เจ้าหลาว 3	C5
27		เจ้าหลาว 4	C6
28		เจ้าหลาว 5	C7
29	หมู่เกาะช้าง	เกาะหวานด้านเหนือ	T1
30		เกาะเหลายากางด้านตะวันออก	T2
31		เกาะขามด้านตะวันออกเฉียงใต้	T3
32		เกาะกระด้านตะวันออก	T4
33		เกาะมะปริง	T5
34		เกาะมาก (แหลมสน)	T6
35		เกาะระยั้นนอก	T7

ตารางที่ 3 รายชื่อปลาแนวปะการังที่พบบริเวณแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

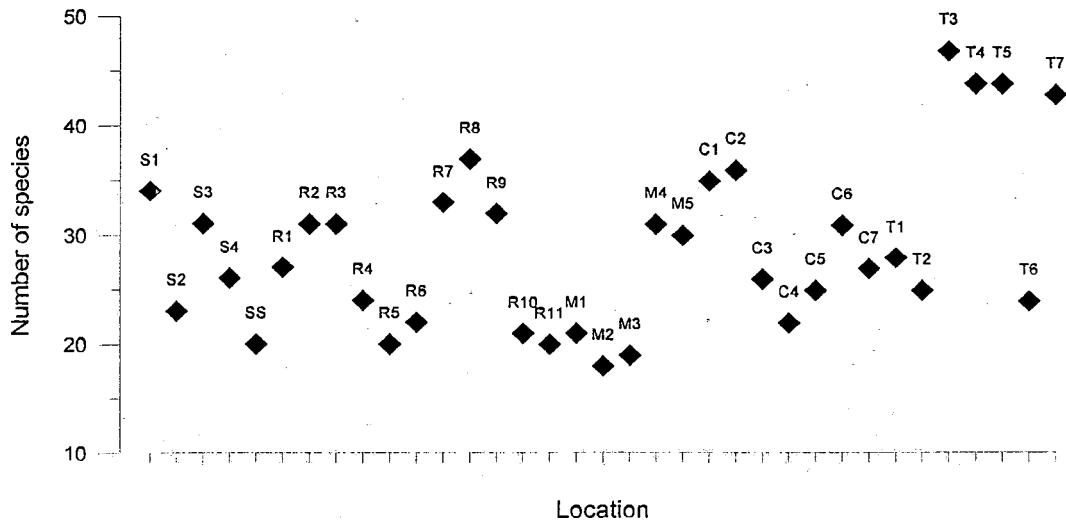
No.	Taxon	Abbreviation	Abundance	Remarks
	1. Carcharhinidae			
1	Carcharhinus melanopterus	CARMEL	Rare	
	2. Dasyatidae			
2	Taeniura lymma	TAELEM	Rare	
	3. Muraenidae			
3	Siderea thyrsoidea	SIDTHY	Rare	
	4. Clupeidae			
4	Spartelloides gracilis	SPAGRA	Common	
	5. Gobiesocidae			
5	Diademaichthys lineatus	DIALIN	Common	
	6. Hemiramphidae			
6	Hemiramphus crocodylus	HEMCRO	Common	
	7. Atherinidae			
7	Atherina sp.	ATH	Common	
	8. Holocentridae			
8	Myripristis hexagonatus	MYRHEX	Rare	
9	Sargocentron rubrum	SARRUB	Common	
	9. Centropomidae			
10	Psamoperca waigensis	PSAWAI	Rare	
	10 Serranidae			
11	Cephalopholis boenack	CEPBOE	Common	
12	Cephalopholis cyanostigma	CEPCYA	Rare	
13	Cephalopholis formosa	CEPFOR	Common	
14	Cromeleptis altiveris	CROALT	Rare	
15	Epinepherus fasciatus	EPIFAS	Rare	
16	Epinepherus merra	EPIMER	Common	
17	Plectropomus maculatus	PLEMAC	Rare	
18	Dipropion bifasciatum	DIPBIF	Common	
	11. Apogonidae			
19	Apogon cyanosoma	APOCYA	Common	
20	Apogon doederleini	APODOE	Common	
21	Archamia fucata	ARCFUC	Common	
22	Archamia lineolata	ARCLIN	Common	
23	Chilodipterus artus	CDIART	Abundance	
24	Chilodipterus macrodon	CDIMAC	Common	
25	Chilodipterus quinquelineatus	CDIQUI	Common	
	12. Carangidae			
26	Atule mate.	ATUMAT	Common	
27	Caranx sp.	CARANG	Rare	
28	Gnathanodon speciosus	GNASPE	Common	
29	Selaroides leptolepis	SELLEP	Common	
30	Trachinotus sp.	TRACHI	Rare	

ตารางที่ 3 รายชื่อปลาแนวปะการังที่พบบริเวณแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

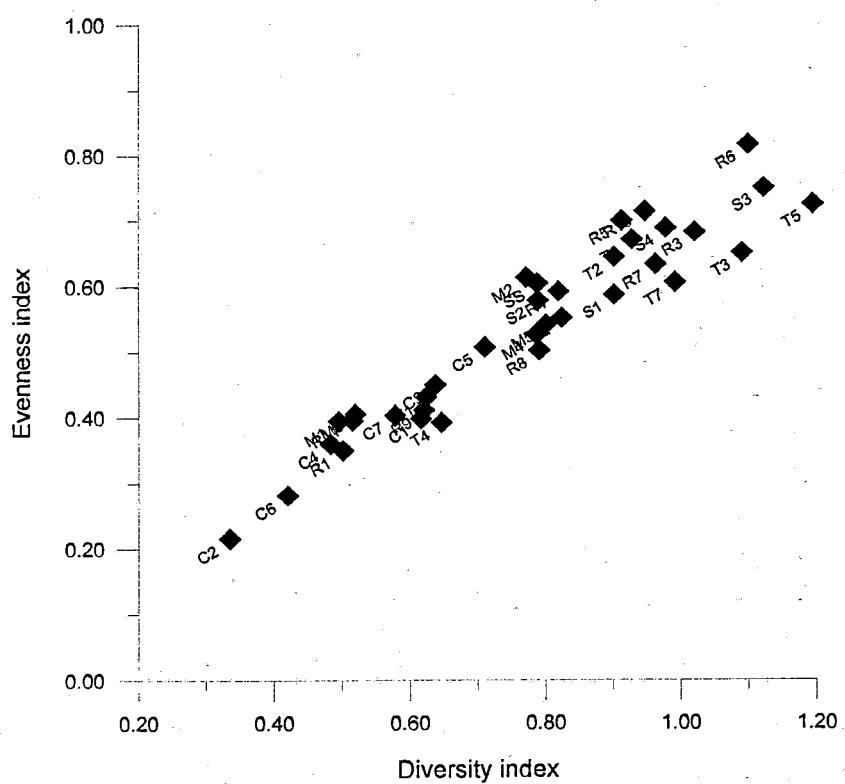
No.	Taxon	Abbreviation	Abundance	Remarks
13. Lutjanidae				
31	Lutjanus argentinaculatus	LUTARG	Rare	
32	Lutjanus bimaculatus	LUTBIM	Rare	
33	Lutjanus carponatus	LUTCAR	Rare	
34	Lutjanus decussata	LUTDEC	Rare	
35	Lutjanus fulviflamma	LUTFUL	Rare	
36	Lutjanus lutjanus	LUTLUT	Common	
37	Lutjanus russelli	LUTRUS	Common	
38	Lutjanus vitta	LUTVIT	Common	
14. Caesionidae				
39	Caesio caeruleaurea	CAECAE	Rare	
40	Caesio cuning	CAECUN	Common	
41	Caesio xanthonota	CAEXAN	Rare	
42	Pterocaesio chrysozona	PCACHR	Rare	
43	Pterocaesio tile	PCATIL	Rare	
15. Gerreidae				
44	Gerres oyena	GEROYE	Common	
16. Haemulidae				
45	Diagramma pictum	DIAPIC	Rare	
46	Plectorhynchus chaetodontoides	PLECHE	Rare	
47	Plectorhynchus gibbosus	PLEGIB	Rare	
17. Lethrinidae				
48	Lethrinus lentjan	LETLEN	Rare	
49	Lethrinus ornatus	LETORN	Rare	
18. Nemipteridae				
50	Scolopsis bilineatus	SCOBIL	Rare	
51	Scolopsis ciliatus	SCOCIL	Abundance	
52	Scolopsis dubiosus	SCODUB	Common	
53	Scolopsis margaritifer	SCOMAR	Common	
54	Scolopsis vosmeri	SCOVS	Rare	
19. Mullidae				
55	Parupeneus indicus	PUPIND		
56	Upeneus tragula	UPETRA	Rare	
20. Pempheridae				
57	Pempheris oulensis	PEMOUL	Abundance	
21. Kyphosidae				
58	Kyphosus vaigensis	KRYVAI	Rare	
22. Chaetodontidae				
59	Chaetodon bennetti	CHEBEN	Rare	
60	Chaetodon octofasciatus	CHEOCT	Abundance	
61	Chelmon rostratus	CELROS	Rare	

ตารางที่ 3 รายชื่อปลาแนวปะการังที่พบบริเวณแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541 (ต่อ)

No.	Taxon	Abbreviation	Abundance	Remarks
32. Monacanthidae				
134	Pervagor sp.	ALEMON	Rare	
33. Ostraciidae				
135	Ostracion cubicus	OSTCUB	Rare	
34. Diodontidae				
136	Diodon liturosus	DIOLIT	Rare	

รูปที่ 2 จำนวนชนิดของปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก รวม 6 บริเวณ: หมู่เกาะสัช้าง, เกาะแสมสาร, หมู่เกาะเสม็ด, หมู่เกาะมัน, หาดเจ้าหลาว และหมู่เกาะช้าง, รายละเอียดชื่อสถานีแสดงไว้ในตารางที่ 2

รูปที่ 3 กราฟแสดงสถานีการศึกษาตามค่าดัชนีความหลากหลาย และดัชนีความสม่ำเสมอของปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก รวม 6 บริเวณ: หมู่เกาะสัช้าง, เกาะแสมสาร, หมู่เกาะเสม็ด, หมู่เกาะมัน, หาดเจ้าหลาว และหมู่เกาะช้าง, รายละเอียดชื่อสถานีแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 4 สรุปจำนวนชนิดของปลาแนวปะการังในแหล่งน้ำที่พื้นที่เกณฑ์แนวปะการังของภาคตะวันออก พ.ศ. 2541

วงศ์	จำนวนชนิด
Pomacentridae	30
Labridae	22
Serranidae	8
Lutjanidae	8
Apogonidae	7
Carangidae	5
Caesionidae	5
Nemipteridae	5
Chaetodontidae	5
Siganidae	5
Scaridae	4
Haemulidae	3
Holocentridae	2
Lethrinidae	2
Mullidae	2
Pomacanthidae	2
Mugillidae	2
Sphyraenidae	2
Carcharhinidae	1
Dasyatidae	1
Muraenidae	1
Clupidae	1
Gobiesocidae	1
Hemirhamphidae	1
Atherinidae	1
Centropomidae	1
Gerreidae	1
Pempheridae	1
Kyphosidae	1
Monacanthidae	1
Microdesmidae	1
Acanthuridae	1
Monacanthidae	1
Ostraciidae	1
Diodontidae	1

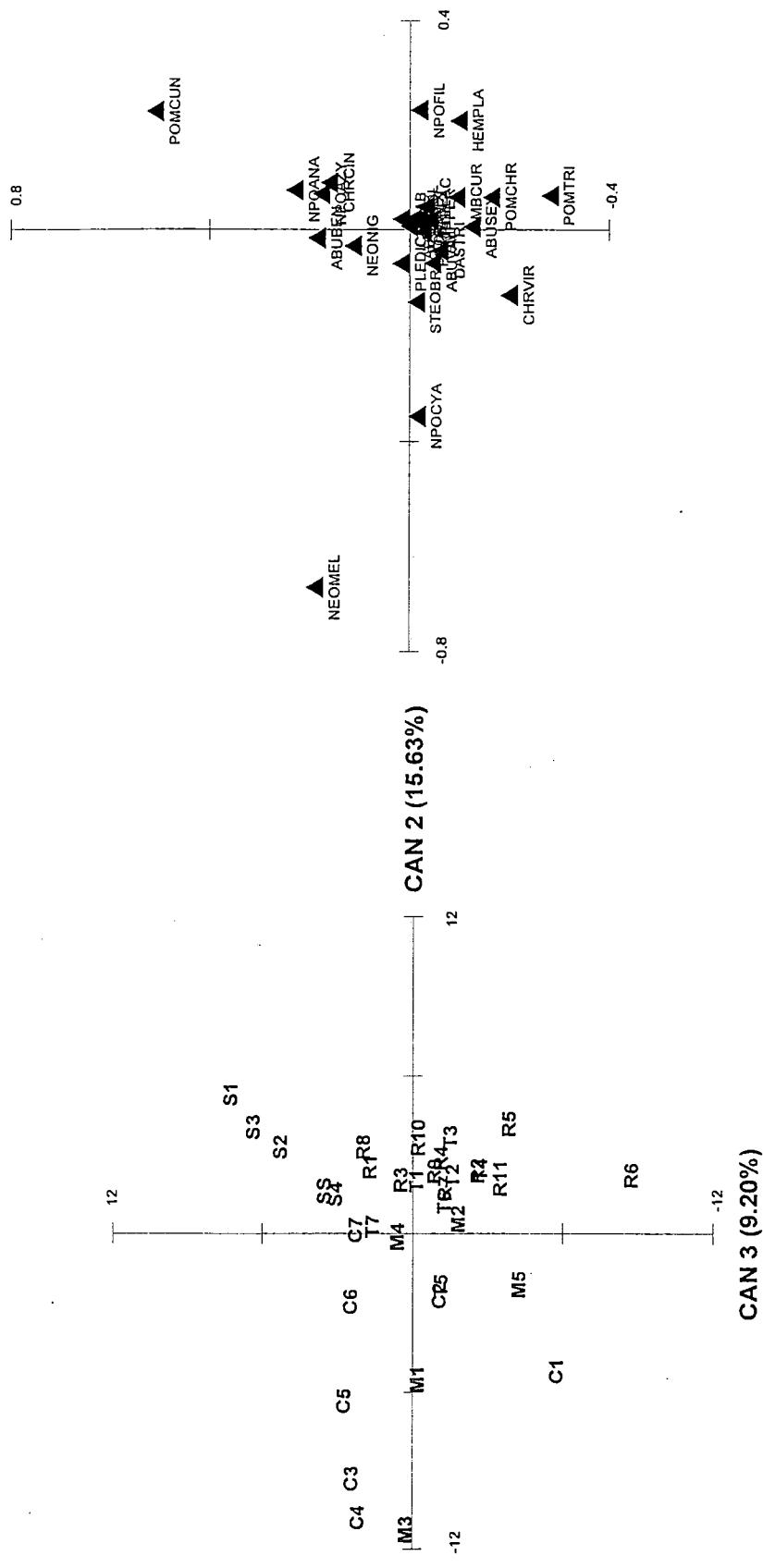
families เนื่องจากมีความหลากหลายตัวพับปลาชุกชุมอยู่เพียงชนิดเดียว คือ *Chaetodon octofasciatus*

อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีจำนวนชนิดของปลาที่พบมากและมีหลายชนิดที่เป็นชนิดหายาก (rare species) ทำให้ชุดข้อมูลมีขนาดใหญ่เกินไป และยังเป็นจุดที่ทำให้เกิดความผันแปรในชุดข้อมูลมาก จึงมีความจำเป็นต้องลดขนาดของข้อมูล โดยชนิดที่ถูกนับจำนวนจากทั้ง 35 สถานีหากมีจำนวนตัวรวมน้อยกว่า 10 ตัวจะไม่นำมาพิจารณาร่วมในโครงสร้างสังคม ทั้งนี้มีชนิดที่พบน้อยมาก 42 ชนิด จึงเหลือที่ใช้ในการพิจารณาร่วม 94 ชนิด อย่างไรก็ตามจะกล่าวถึงการปรากฏของปลาชนิดที่หายากในวิเคราะห์ผลการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละกลุ่มมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 Pomacentridae

ปลาสัดิดทะเลส่วนใหญ่เป็นปลาขนาดเล็กที่มีความชุกชุมสูง ในห่วงโซ่ออาหารมีทั้งที่กินพืชเป็นอาหาร (herbivorous) และกินแพลงก์ตอนเป็นอาหาร (Omnivorous) การศึกษาในภาคตะวันออกครั้งนี้พบทั้งสิ้น 30 ชนิด ทั้งนี้มี 2 ชนิดที่พบน้อยมากในระหว่างการศึกษาคือ *Abudefduf notatus* และ *Amblyglyphidodon leucogaster* ซึ่งจะไม่รวมไว้ในการพิจารณาโครงสร้างสังคม

ผลของ MANOVA แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างสังคมของ Pomacentridae ในระหว่างสถานีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Pillai's trace = 4.331, p < 0.001) จึงใช้ Canonical Discriminant Analysis (CDA) วิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างในระหว่างสถานี อย่างไรก็ตามจะใช้พื้นที่เป็นเกณฑ์ประกอบการพิจารณาด้วย จากผลการวิเคราะห์ CDA พบว่ามี 14 (canonical) discriminant functions (CD) ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 แต่ค่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากเฉพาะใน 4 พังก์ชันแรกซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 71.7% อย่างไรก็ตามผลของ CD 1 (38.9%) ที่แยกสถานีออกจากบึง (T5) เกาะระยั้นนอก (T7) และแหลมสน (T6) ออกจากสถานีอื่นๆ ในภาคตะวันออก เป็นผลเนื่องจาก *Pletoglyphidodon dickii* ที่พบเฉพาะในสถานีดังกล่าว (ตารางที่ 5) เมื่อพิจารณาผลจาก CD 2 และ 3 (24.8%) ดังกราฟ ordination ในรูปที่ 4 พบว่าโครงสร้างสังคมของปลา Pomacentridae ในแต่ละพื้นที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันบ้าง โดยเฉพาะสถานีในจังหวัดชลบุรี (ศีชัง-แสนสาร) แยกออกจากกลุ่มน้อยอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากมี *Pomacentrus cuneatus* และ *Neopomacentrus anabantoides* ชุกชุมมากกว่าสถานีในพื้นที่อื่นๆ กลุ่มนี้สองที่แยกตัวออกจากค่อนข้างเห็นชัดคือสถานีในพื้นที่หาดเจ้าหลาวและสถานีที่อยู่ใกล้ฝั่งของหมู่เกาะมัน ซึ่งมีปลาที่พบเด่นกว่ากลุ่มน้อยคือ *Neoglyphidodon melas* และ *Neopomacentrus cyanomos* สำหรับสถานีของหมู่เกาะเสม็ด หมู่เกาะมัน และหมู่เกาะช้างป่า ก្នງว่ามีลักษณะคล้ายกัน โดยพบปลา *Neopomacentrus filamentosus* และ *Hemiglyphidodon plagiomatopon* ชุกชุมกว่าในสถานีอื่นๆ (ตารางที่ 5)

รูปที่ 4 Ordination plots ของ canonical scores (รูปด้านล่าง) และ canonical structures (รูปด้านบน) แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างพื้นที่ตามองค์กรสัตว์และ
พืชในพื้นที่ป่าดิบเขียวชนิดป่าดิบเขียวในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541, รายละเอียดข้อมูลด้านนี้ แหล่งข้อมูลมาจากการที่ 2 และ 3
(Pomacentridae) ประมาณการรังต่างๆ ในภาคตะวันออก

ตรางาที่ 5 ความสูงที่สูงที่สุด (ตัว/150 ตารางเมตร) ของปลาสีดทະแฉ (Pomacentridae) ชนิดต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

รายละเอียดซึ่งแสดงว่าเป็นไปอย่างไรที่ 2 และ 3

ជាន់កង់ខែត្រូវ នាវិរិបាតីយុទ្ធមេ
តម្លៃសំណើ អ.គិនីថា ខ.តាមបុរី 2013

162244

3.1.2 Labridae

ปลาชนิดของเป็นกลุ่มที่มีความซุกชุมมากในแนวประกาศรังรองลงมาจากปลาสลิดทะเล ปลาชนิดของมีบทบาทในระบบนิเวศแนวประกาศรังเป็นพวงที่กินสัตว์ทะเลไม่มีกระดูกสันหลังเป็นอาหารโดยเฉพาะพวงที่อยู่ตามพื้นและชอบซ่อนตัวในหลีบซอก ในพื้นที่การศึกษาครั้งนี้พบปลาชนิดของรวม 22 ชนิด แต่มี 6 ชนิดที่พบน้อยมากดังนั้นจึงพิจารณา 16 ชนิดเพื่อศูนย์โครงสร้างสังคม

ผลของ MANOVA แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างสังคมของ Labridae ในระหว่างสถานีความเด็กต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Pillai's trace = 4.067, p < 0.001) จากผลการวิเคราะห์ CDA พบว่ามี 9 CD ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 แต่ค่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากเฉพาะใน CD 4 พังก์ชันแรกซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 77.5% อย่างไรก็ตามผลของ CD ส่องฟังก์ชันแรก (52.3 %) ดังแสดงเป็นกราฟ ordination ในรูปที่ 5 ซึ่งให้เห็นว่าโครงสร้างสังคมของปลา Labridae ในแต่ละพื้นที่ มีรูปแบบที่แตกต่างกันน้ำง กลุ่มแรกซึ่งเป็นกลุ่มที่แตกต่างกันมากจากกลุ่มอื่นคือน้ำข้างเด่นชัดแม้จะมีความแปรปรวนกันภายในกลุ่มมากก็ตาม (แผลมسنกระจาดออกไป) ทั้งนี้ปลาที่พบซุกชุมมากในกลุ่มนี้ได้แก่ *Halichoeres vrolikii*, *Thalassoma lunare* และ *H. purpurescens* กลุ่มนี้สองที่มีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นคือ สีซัง-แสมสาร ทั้งนี้พบ *Halichoeres duossumeri* และ *H. chloropterus* ซุกชุมกว่าที่อื่นๆ สำหรับหมู่เกาะเสม็ด หมู่เกาะมันและหาดเจ้าหลวงมีโครงสร้างของสังคมปลาชนิดของคล้ายคลึงกันแต่พองเห็นแนวโน้มแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ กลุ่มนี้ปลาที่พบซุกชุมกว่ากลุ่มอื่น *Halichoeres marginatus* อย่างไรก็ตามกลุ่มของหาดเจ้าหลวงมี *H. marginatus* ซุกชุมกว่าที่อื่นๆ (ตารางที่ 6) เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานีในหาดเจ้าหลวงและหมู่เกาะมัน มีความแปรปรวนน้อยกว่าในพื้นที่อื่นๆ

3.1.3 Target families

กลุ่มนี้ได้แก่ปลากินเนื้อตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ บทบาทในห่วงโซ่ออาหารจะเป็นพวงกินเนื้อตั้งแต่พวงกินสัตว์ทะเลไม่มีกระดูกสันหลังขนาดเล็ก จนถึงพวงที่กินปลาด้วยกัน ในพื้นที่การศึกษาพบ 5 วงศ์ 22 ชนิด แต่มีเพียง 2 วงศ์ที่พบเป็นองค์ประกอบหลักของแนวประกาศรังในบริเวณนี้คือ Serranidae และ Lutjanidae สำหรับ Haemulidae, Lethrinidae และ Centropomidae พบยากมาก จากการศึกษาครั้งนี้มีถึง 13 ชนิดที่พบน้อยมาก จึงมีเพียง 9 ชนิดที่ใช้ในการพิจารณาโครงสร้างสังคม

ผลของ MANOVA แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของกลุ่มปลา target families ในระหว่างสถานีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Pillai's trace = 3.077, p < 0.001) จากผลการวิเคราะห์ CDA พบว่ามี 3 CD ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 แต่ค่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากใน CD 4 พังก์ชันแรกซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 81.2% อย่างไรก็ตามผลของ CD ส่องฟังก์ชันแรก (60.4 %)

ดังแสดงเป็นกราฟ ordination ในรูปที่ 6 ซึ่งให้เห็นว่าโครงสร้างสังคมของปลา target families ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายกัน จะมีเพียงเฉพาะสถานี หินอ่อนลอบทั้งต้นและลึก เจ้าหลวง 1 เกาะมัน nok และหินสันคลาม ที่แตกต่างจากสถานีอื่นๆ โดยที่หินอ่อนลอบพบ *Lutjanus russelli* และ *L. lutjanus* ซุกซุมกว่าสถานีอื่นๆ ในขณะที่เกาะมันนอกและเจ้าหลวงพบ *L. decussatus* และ *L. vitta* มากกว่าสถานีอื่นๆ ส่วนที่หินสันคลามพบ *Cephalopholis formosa* และ *L. lutjanus* มาก (ตารางที่ 7)

3.1.4 Major families

เป็นปลาอื่นๆ ที่พบปอยในแนวปะการังแต่ไม่ซุกซุมและหลากหลายเท่าปลาสิลิดทะเลและปลาангกูนทอง บทบาทของปลากลุ่มนี้จะมีหลากหลายมากตั้งแต่พวกที่กินเศษซากสิ่งมีชีวิตเป็นอาหาร เช่น Mugillidae พากกินพืชเป็นอาหาร เช่น Scaridae, Siganidae และ Kyphosidae จนถึงพวกที่กินปลาด้วยกันเป็นอาหาร เช่น Sphyraenidae อาย่างไรก็ตามความหลากหลายของปลาในแต่ละวงศ์มีน้อย รวมทั้งการแบ่งบทบาทในระบบนิเวศยังมีปัญหาอยู่บ้าง จึงรวมปลาทั้งหมดมาพิจารณาเป็นกลุ่มเดียว การศึกษาในภาคตะวันออกครั้งนี้พบปลารวม 62 ชนิด แต่มี 21 ชนิดที่พบน้อยมาก จึงพิจารณาโครงสร้างสังคมของปลากลุ่มนี้จากปลา 41 ชนิด

ผลจาก MANOVA ซึ่งให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมปลาในสถานีต่างๆ ทำการศึกษาในภาคตะวันออก (Pillai's trace = 1.969, $p < 0.001$) จากผลการวิเคราะห์ CDA พบว่า มี 14 CD ที่มีค่า eigenvalue มากกว่า 1 แต่ค่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากใน CD 5 พังก์ชั่นแรกซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 71.8% อาย่างไรก็ตามผลของ CD สองพังก์ชั่นแรก (46.3%) ดังแสดงเป็นกราฟ ordination ในรูปที่ 7 ซึ่งให้เห็นว่าโครงสร้างสังคมของปลา major families ของสถานีในหมู่เกาะสีชัง และที่เกาะระยั้งนอก (หมู่เกาะช้าง) แตกต่างกันไปจากสถานีอื่นๆ ทั้งนี้ที่หมู่เกาะสีชังจะพบปลา *Scolopsis ciliatus*, *Chilodipterus quinquelineatus* ในขณะที่เกาะระยั้งนอกพบ *Upeneus tragula* มากกว่าสถานีอื่นๆ (ตารางที่ 8) โดยรวมแล้วโครงสร้างทางสังคมของ major families ระหว่างสถานีต่างๆ ในภาคตะวันออกจะคล้ายกัน

3.2 โครงสร้างของถิ่นที่อยู่

จากที่กำหนดรูปแบบของถิ่นที่อยู่ออกเป็น 22 รูปแบบนั้น จากการศึกษาไม่พบ 2 รูปแบบคือ ปะการังสีฟ้า และ สาหร่ายขนาดใหญ่ องค์ประกอบหลักของลักษณะถิ่นที่อยู่ที่พบได้แก่ ปะการังตวย (ทั้ง 4 รูปแบบ) และปะการังก้อน เมื่อพิจารณาจำนวนรูปแบบพบว่ามีความผันแปรในระหว่างสถานี จำนวนที่พบในแต่ละสถานีอยู่ในช่วง 6-15 รูปแบบ (รูปที่ 8) โดยบริเวณหมู่เกาะสมิล (6-

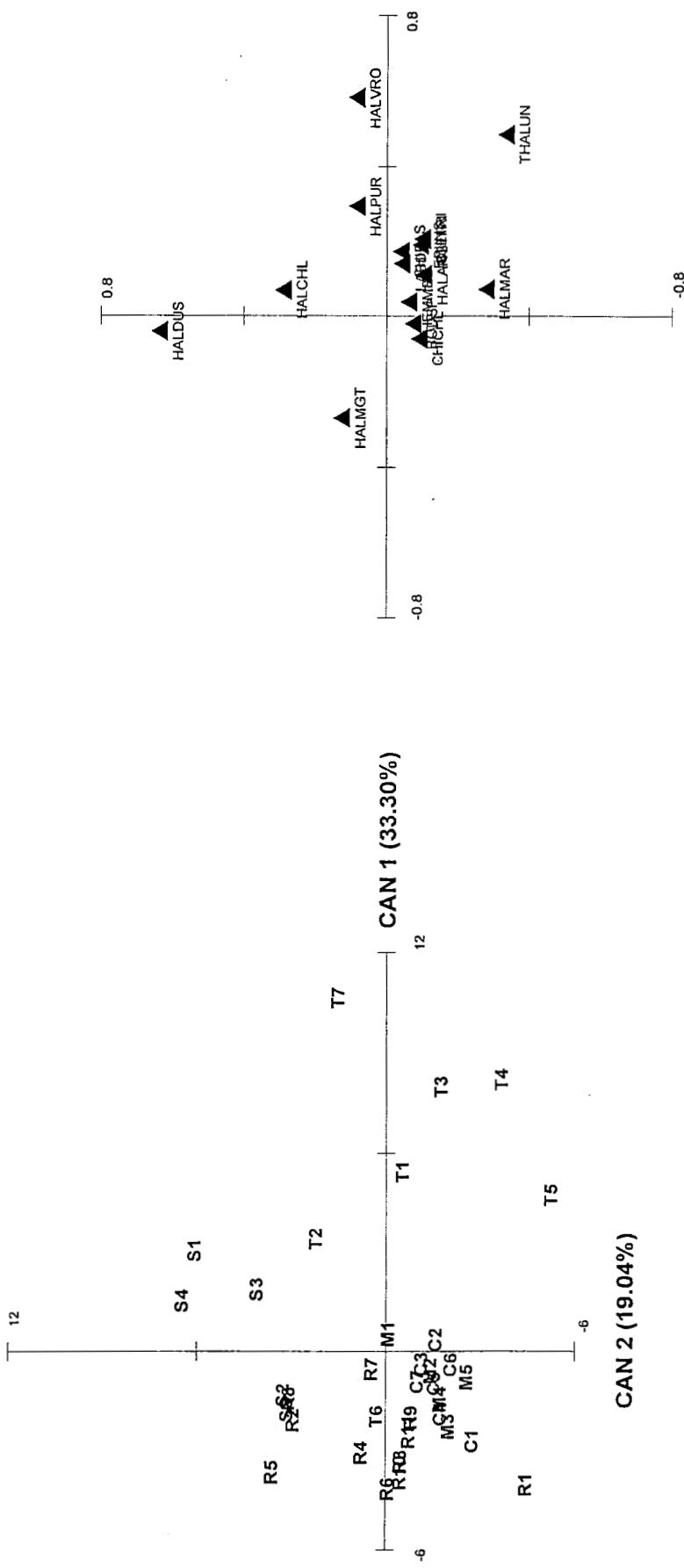
12) หาดเจ้าหลาว (9-13) และหมู่เกาะช้าง (8-15) มีความผันแปรของจำนวนรูปแบบมากกว่าบริเวณ หมู่เกาะสีชัง แม่น้ำ (10-12) และหมู่เกาะมัน (13)

เมื่อพิจารณาดัชนีความหลากหลาย และดัชนีความสม่ำเสมอ (รูปที่ 9) พบว่าแนวปะการังส่วนใหญ่มีค่าความหลากหลายของรูปแบบสิ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง 2.00-3.00 และดัชนีความสม่ำเสมออยู่ระหว่าง 0.60-0.80 ยกเว้นเกาะมันในด้านตะวันออก (M2), เกาะแม่น้ำ-อ่าวลูกคลม (SS) และเกาะค้างคาวด้านเหนือ (S1) ที่มีค่าดัชนีทั้งสองอยู่ต่ำกว่าช่วงดังกล่าว ส่วนที่เกาะมะปริ่ง (T5) จะมีค่าสูง得多กว่าที่อื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ MANOVA ชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบของถินที่อยู่ในระหว่าง 35 สถานีการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Pillai's Trace = 9.109, P < 0.0001$) เพื่อซึ่งให้เห็นว่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นในระหว่างสถานี และตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างนั้น สามารถแสดงได้โดยผลจาก CDA ซึ่งพบว่ามีถึง 13 canonical variables (คิดเป็นตัวแทนของความแปรปรวนที่เกิดขึ้น 96.94%) ที่สามารถนำมาอธิบายผลที่เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากสอง canonical variables แรกซึ่งเป็นตัวแทนของความแปรปรวนรวม 45.21% โดยแสดงเป็นกราฟ Ordination plot ผลของ class centroid (รูปที่ 10) แสดงให้เห็นว่าแนวปะการังส่วนใหญ่มีโครงสร้างของถินที่อยู่ที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้น 8 สถานีที่มีองค์ประกอบแตกต่างไปจากสถานีส่วนใหญ่โดย 8 สถานีนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 หินขาว(R7) และ เจ้าหลาว2(C4), กลุ่มที่ 2 เกาะหวาย (T1), เกาะเหลา (T2), แหลมสน (T6) และกลุ่มที่ 3 เกาะกระ(T4), เกาะมะปริ่ง (T5), เกาะระยั้น (T7) เป็นที่น่าสังเกตว่าแนวปะการังที่แตกต่างออกไปนี้ส่วนใหญ่เป็นแนวปะการังในพื้นที่กลุ่มเกาะช้าง และเมื่อพิจารณาร่วมกับผลจาก canonical structure (รูปที่ 10) พบว่าที่หินขาว จะแตกต่างเนื่องจากพบดอกไม้ทะเลมากกว่าในสถานีอื่น (ตารางที่ 9) ในขณะที่หาดเจ้าหลาว2 พบ zooanthids มากกว่าสถานีอื่น (ตารางที่ 9) สำหรับที่เกาะหวาย เกาะเหลา และแหลมสน ทั้งหมดพบปะการังเขากวางที่มีลักษณะเป็นพุ่มมากกว่าในสถานีอื่นๆ (ตารางที่ 9) สำหรับเกาะกระ เกาะมะปริ่ง และ เกาะระยั้น (T7) นอกจากพบปะการังเขากวางรูปโฉมมากแล้ว เกาะกระและเกาะมะปริ่งยังพบปะการังไฟมากกว่าในสถานีอื่นๆ ส่วนเกาะระยั้นออกพบปะการังเขากวางแบบกิ่งมากกว่าในสถานีอื่นๆ (ตารางที่ 9)

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลาและถินที่อยู่สามารถพิจารณาได้ใน 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างหลักของถินที่อยู่ (เช่น แนวปะการัง มีชีวิต และปะการังตาย) กับทั้งพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาและกับของทางถินที่อยู่เอง และสามารถพิจารณาความสัมพันธ์

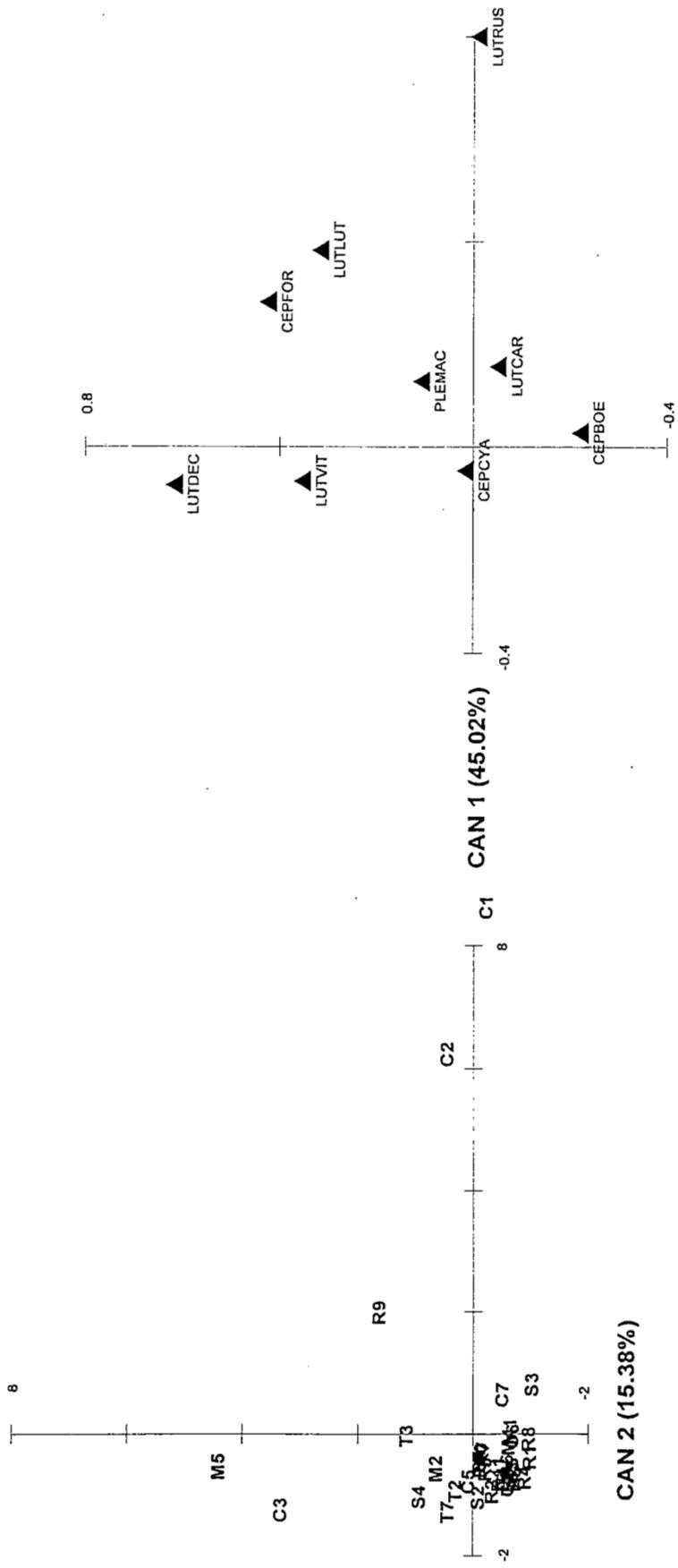

รูปที่ 5 Ordination plots ของ canonical scores (รากย) และ canonical structures (ราก) และองค์ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมของปลาในงานนี้ท่อง (Labridae) ในแนวประกาศน้ำในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541. รากที่ 2 มีอิทธิพลต่อสถานะ และรากที่ 1 มีอิทธิพลต่อขนาดตัวของปลาและแสดงให้เห็นตัวเรียงที่ 2 และ 3

ตารางที่ 6 ความถูกழุ่ย (รัง/150 ตารางมุมตูช) ของบ้านพุทธในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

รายผลเบื้องต้นในการเผลอค่าภายในตารางที่ 2 และ 3

หมายเลข	BODDF	HALCHI	HALDUS	HALMAR	HALMGT	HALARG	HALPOE	HEMMEL	THALUN	CHIFAS	CHITRI	CHICHI	CHIDIA	DIPXAN	EPINS	DIPXAN	LADBM	STEIRI	STEIN
S1	0.000	4.000	5.200	3.600	6.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S2	0.000	6.400	0.000	2.800	4.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S3	0.000	8.000	2.600	7.400	2.500	0.000	0.000	1.200	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S4	0.000	9.000	2.750	1.750	9.000	0.000	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
SS	0.000	7.600	0.000	0.800	4.600	0.200	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R1	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	3.600	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	
R2	0.000	3.400	0.000	0.800	4.400	0.000	0.600	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R3	0.200	0.400	0.000	0.000	0.600	0.000	3.400	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	
R4	0.000	3.000	0.000	0.200	1.000	0.000	1.800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	
R5	0.000	2.600	0.000	0.000	4.200	0.000	4.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	0.000	
R6	0.000	1.500	0.000	0.000	0.000	0.000	5.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R7	0.000	0.400	1.000	0.600	1.600	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.400	0.000	
R8	0.000	1.600	0.000	2.000	5.000	0.000	4.400	0.000	0.000	1.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.400	0.000	
R9	0.000	0.400	0.600	0.000	0.400	0.600	4.600	0.000	0.400	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.600	0.000	
R10	0.000	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	4.800	0.000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R11	0.000	1.000	0.000	0.400	0.400	0.000	0.800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	
M1	0.000	0.750	5.000	0.250	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.400	0.000	
M2	0.000	0.600	0.000	8.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M4	0.000	2.200	0.000	1.800	0.000	0.000	0.000	0.000	1.200	0.400	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M5	2.400	0.000	0.000	2.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C1	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.400	0.000	
C2	0.000	1.000	0.400	4.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.300	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.600	0.000	
C3	0.000	1.200	0.400	5.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C4	0.000	1.200	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	
C5	0.000	1.000	0.000	7.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C6	0.000	0.800	0.000	4.200	0.000	0.200	0.000	0.000	0.200	0.800	0.200	0.000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	
C7	0.000	2.000	0.000	6.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T1	0.000	1.000	4.600	6.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	
T2	0.000	2.000	5.000	1.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.600	0.000	
T3	0.000	1.400	7.000	8.800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.200	0.800	0.200	0.000	0.000	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	
T4	0.000	4.600	19.400	2.600	0.000	1.600	0.000	4.000	0.000	0.800	21.600	1.400	0.000	0.000	0.000	0.000	2.400	0.000	
T5	0.000	1.400	7.000	0.000	7.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	18.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.600	0.000	
T6	0.000	3.400	1.600	0.800	1.400	0.000	0.000	1.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T7	0.000	3.400	21.000	9.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3.400	1.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	

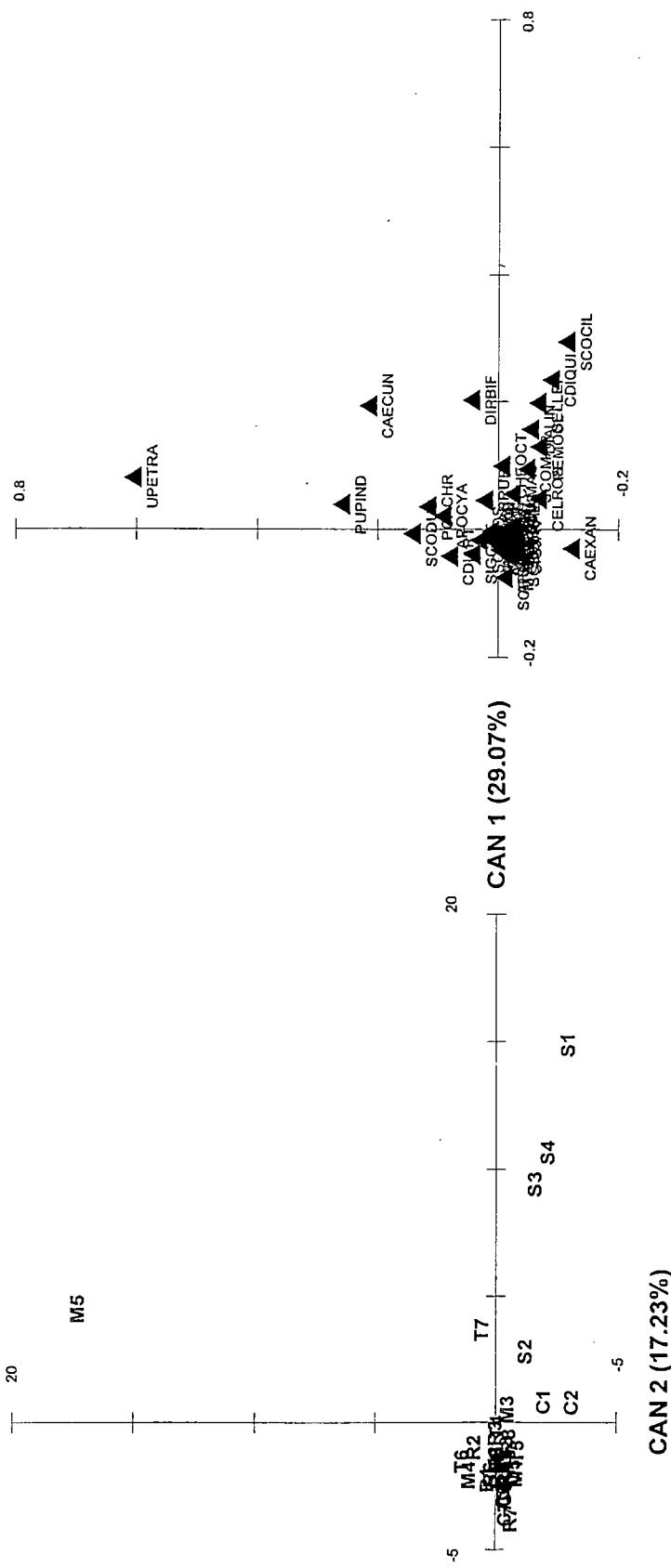

รูปที่ 6 Ordination plots ของ canonical scores (รากย) และ canonical structures (ขวา) และความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสองกลุ่มของปลาช่อน Target families ในแม่น้ำรักษ์ต่างในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541. รากยจะคิดเป็นส่วน แม่น้ำค่าผลิตผลและค่าผลิตผลได้ในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 7 ความชุกเฉลี่ย (ตัว/150 ตารางเมตร) ของกลุ่มเป้าหมาย Target families ชนิดต่างๆ ที่พื้นที่ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

รายละเอียดต่อไปนี้แสดงถึงข้อมูลของพื้นที่ 2 ແฉง 3

หมายเลข	CERPOE	CERFOR	CERPA	CRONI	EPFAS	EPMER	PLMAC	PLEGB	DIFPC	LITMIN	LETHAN	LUTRUS	LUTM	LUTDEC	LUTCAR	LUTARG	LUTLUT	LUTBIM
S1	2.400	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
S2	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	2.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
S3	1.900	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	0.000	0.000	2.600	0.000	0.000	0.000
S4	1.000	0.750	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.250	0.000	0.000	0.000	5.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
S5	1.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R1	2.200	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R2	1.900	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R3	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R4	1.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R5	0.200	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R6	1.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R7	1.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000
R8	2.600	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000
R9	0.000	1.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R10	0.400	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
R11	0.200	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000
M1	1.750	0.750	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	0.000	0.000	0.250
M2	0.200	0.400	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000
M3	2.200	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
M4	1.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	2.600	1.400	0.000	0.000	0.000	0.200
M5	1.200	2.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	11.000	1.600	0.600	0.000	8.600	0.000
C1	0.800	2.800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.800	0.200	0.000	0.000	464.600	0.000	0.000	1.200	0.000	220.000
C2	1.000	2.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	202.000	0.000	0.000	0.000	340.800	0.000
C3	0.000	1.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.400
C4	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
C5	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
C6	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.200
C7	0.000	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
T1	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
T2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
T3	0.200	0.000	0.800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	4.000	0.000	0.000	1.200	0.000	0.000
T4	1.800	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000
T5	0.200	1.200	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000
T6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.200	0.000
T7	0.000	0.600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000

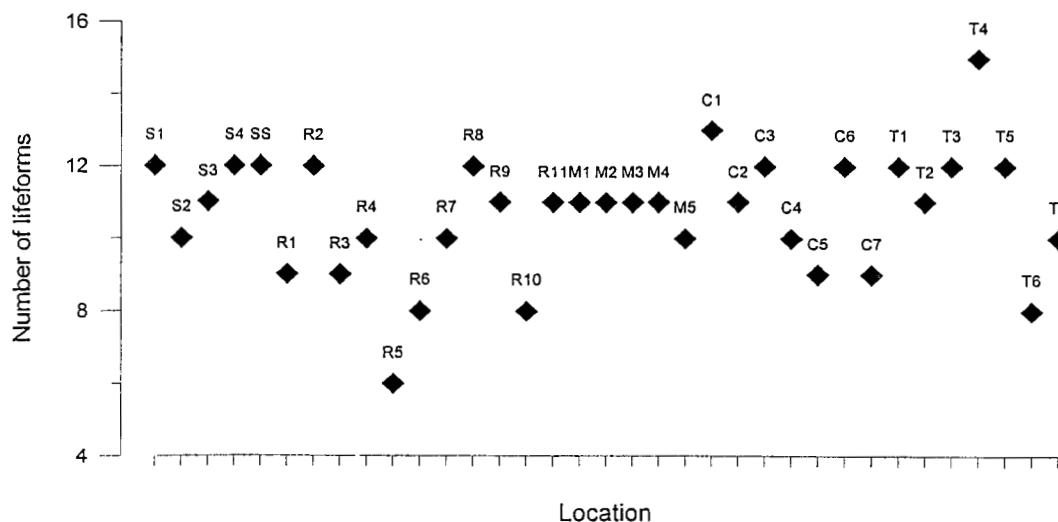
รูปที่ 7 Ordination plots ของ canonical scores (ซ้าย) และ canonical structures (ขวา) แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างสังคมของปลากราย Major families ในแม่น้ำประการสัตหีบในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541. รายละเอียดคร่าวๆ สำหรับ 3 families นั้นแนบมาไว้ด้านล่างและด้านขวาในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 8 ความถูกเบี่ยงเบน (ตัว/150 ตารางเมตร) ของกลุ่ม Major families ชนิดต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

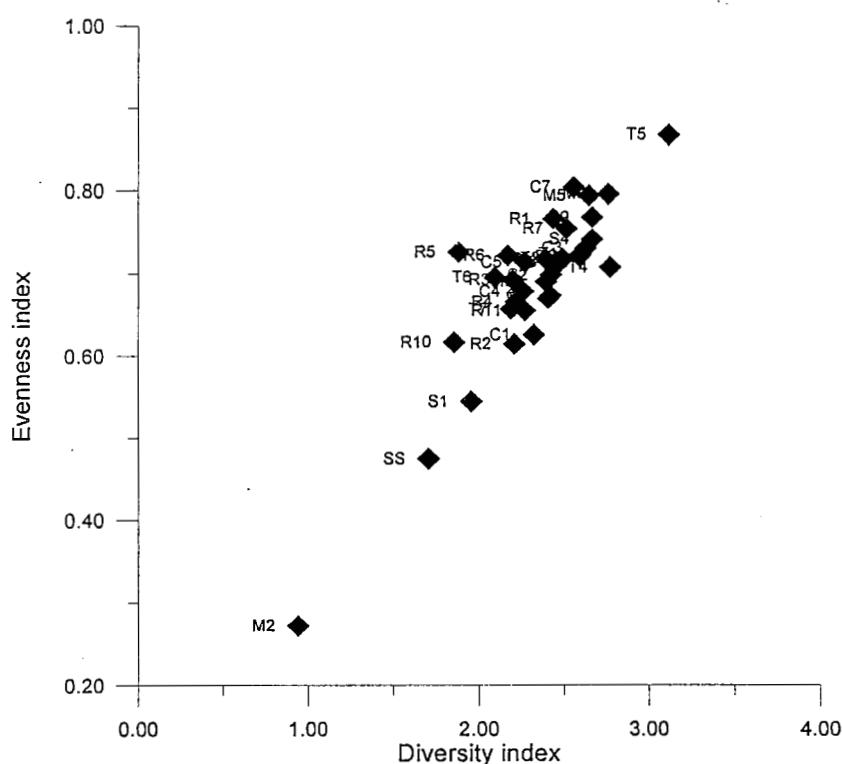
รายละเอียดชื่อสถานีและชื่อปลาอยู่ในตารางที่ 2 และ 3

สถานี	POCANN	POESTR	SERGIO	SCHSCH	SCHANG	SCHIMP	CHEOCT	CHEBEN	CEULROS	CAEURN	CAEYAN	POACHIR	SPYRAE	LIZVAN	VALSEH	UPETRA	PUPIND	SCODUR	SCOMAR	SCOCIL	SCOVOS	SCOBIL	PEMOUL	ARCUC	ARCLIN	CDIUI	CDIMAC	CDIART	APDADE
S1	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	14,800	0.000	0.000	4,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S3	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	8,000	0.000	1,000	20,200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
S4	0.000	0.250	0.000	0.000	0.000	0.000	8,750	0.000	1,750	32,500	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
SS	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	2,200	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R1	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3,800	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	5,800	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3,600	0.000	0.200	0.000	4,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R4	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	24,000	0.000	6,000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R5	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R6	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	2,600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R7	0.000	0.000	0.000	1,000	0.000	1,600	0.000	0.000	0.000	52,000	0.000	4,200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R8	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	10,200	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R9	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,000	0.000	0.200	48,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R10	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
R11	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,400	0.000	0.000	6,600	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M1	0.250	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	7,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M3	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	8,600	0.000	1,000	7,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M4	0.000	0.000	0.000	3,600	0.000	1,800	0.000	0.200	27,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
M5	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	6,600	0.200	0.000	150,800	0.000	44,400	0.000	0.000	0.000	11,800	2,800	3,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C1	1,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	3,000	0.000	1,400	60,600	265,200	40,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C2	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	7,400	0.000	1,600	0.000	165,600	0.000	20,200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C3	0.000	0.000	0.000	1,000	0.000	7,000	0.000	0.200	4,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C4	0.000	0.000	0.000	4,200	0.000	1,600	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C5	0.000	0.000	1,200	0.000	0.000	2,000	0.000	0.400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C6	0.000	0.000	0.200	5,000	0.000	4,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
C7	0.400	0.000	2,200	1,200	0.000	2,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	4,200	0.000	1,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T1	0.000	0.000	1,200	0.000	0.000	12,000	0.000	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T2	0.000	0.000	5,000	0.200	0.000	22,200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T3	0.200	0.000	8,500	0.400	0.000	17,000	0.000	0.000	25,500	0.000	1,000	11,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	1,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T4	0.000	0.000	7,500	0.200	0.000	4,800	0.000	0.000	4,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T5	0.400	0.000	13,200	1,400	0.200	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T6	0.000	0.000	0.200	0.000	0.000	18,400	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
T7	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	5,600	0.000	0.000	30,000	0.000	20,000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	

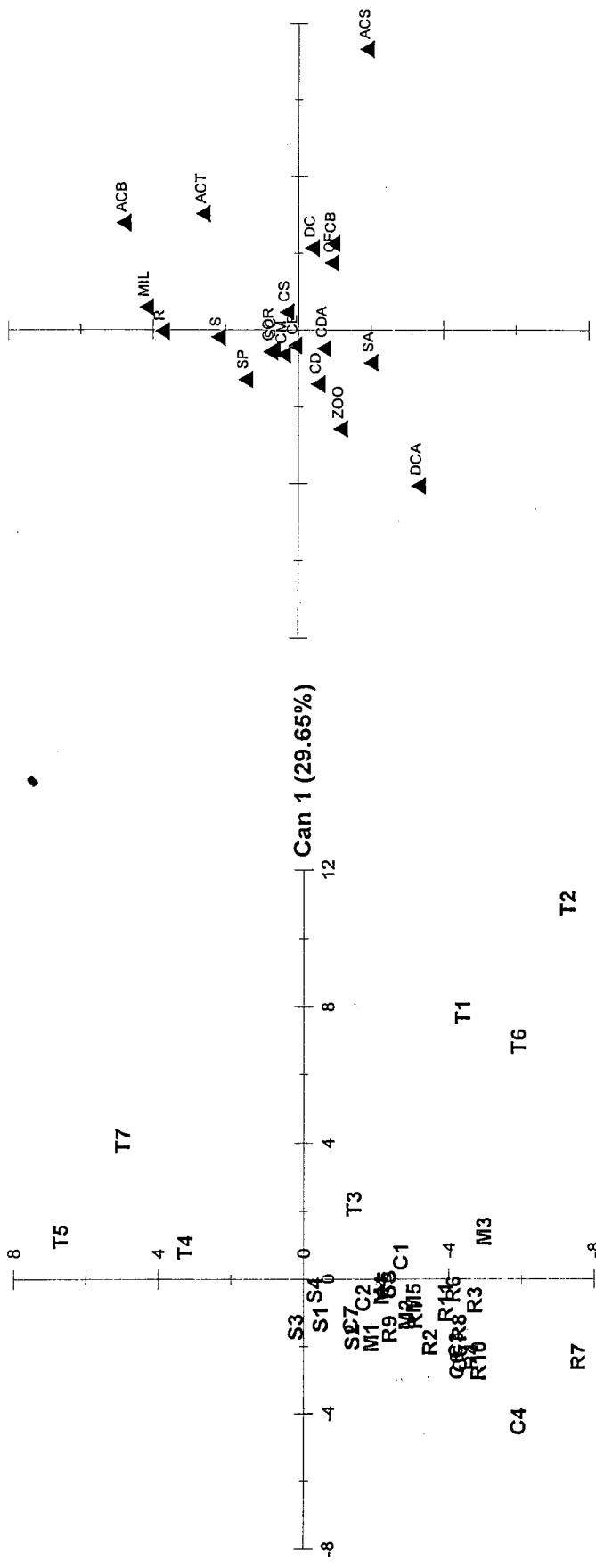
ศรีราษฎร์ 8 ความทุกข์มหันต์ของกลา Major families ยังคงดำเนินต่อไปในภาคตะวันออก (ต่อ)

รูปที่ 8 จำนวนรูปแบบโครงสร้างของถินที่อยู่ที่พับบนแนวປากรังของภาคตะวันออก รวม 6 บริเวณ: หมู่เกาะลัง, เกาะแสมสาร, หมู่เกาะเสม็ด, หมู่เกาะมัน, หาดเจ้าหลาว และหมู่เกาะช้าง, รายละเอียดซึ่งสถาณีแสดงไว้ในตารางที่ 2

รูปที่ 9 กราฟแสดงสถานีการศึกษาตามค่าดัชนีความหลากหลาย และดัชนีความสม่ำเสมอของโครงสร้างกินที่อยู่ที่พับบนแนวปะการังของภาคตะวันออก รวม 6 บริเวณ: หมู่เกาะสั้ง, เกาะแสมสาร, หมู่เกาะเสมิด, หมู่เกาะมัน, หาดเจ้าหลาว และหมู่เกาะข้าง, รายละเอียดข้อมูลสถานีแสดงไว้ในตารางที่ 2

รูปที่ 10 Ordination plots ของ canonical scores (ข้อมูล) และ canonical structures (ขา) แสดงความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของถิ่นพืชอยู่ (Habitat structure) บمامรงค์การต่างๆ ในภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541. รายละเอียดที่อธิบายได้ แหล่งข้อมูลมาแบบสุ่ม ไว้ในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 9 สัดส่วนการครอบคลุมพื้นที่ของกรุงรัตนโกสินทร์ที่หักบัญเบต่างกันที่พื้นในแนวประมาณการคาดคะเนของปี พ.ศ. 2541

รายละเอียดช่วงเวลาและสร้างข้อมูลท่อ แสดงสถานีอุณหภูมิครัวเรือนที่ 1 และ 2

สถานี	S	R	DC	DCA	CD	CDA	ACB	ACT	ACS	CM	CS	CE	CF	CB	MIL	SP	SA	SC	ZOO	COR
ก	S1	0.2033	0.0273	0.0200	0.0567	0.0000	0.0000	0.0107	0.6037	0.0117	0.0167	0.0663	0.0000	0.0157	0.0000	0.0133	0.0147			
ก	S2	0.2107	0.0000	0.1437	0.0000	0.0253	0.0000	0.0140	0.0430	0.0227	0.0393	0.0160	0.0000	0.0177	0.0000	0.0677	0.0000			
ก	S3	0.2207	0.0920	0.1850	0.0000	0.0650	0.0000	0.0250	0.0000	0.0567	0.0033	0.0073	0.0000	0.0010	0.0000	0.0070	0.0000	0.0153	0.0127	
ก	S4	0.1343	0.1545	0.0940	0.0000	0.1744	0.0000	0.0000	0.0057	0.3414	0.0077	0.0365	0.0050	0.0000	0.0400	0.0000	0.0067	0.0059	0.0000	
ก	SS	0.0500	0.0000	0.1560	0.0093	0.6737	0.0000	0.0093	0.0053	0.0000	0.0467	0.0140	0.0147	0.0170	0.0010	0.0000	0.0013	0.0027	0.0000	
ก	R1	0.1100	0.0000	0.3373	0.1350	0.1770	0.0000	0.0000	0.0000	0.1973	0.0000	0.0033	0.0247	0.0000	0.0000	0.0110	0.0000	0.0000	0.0033	
ก	R2	0.0847	0.0374	0.2843	0.1293	0.0093	0.0000	0.0000	0.4203	0.0020	0.073	0.0127	0.0000	0.0000	0.0007	0.0000	0.0000	0.0000	0.0013	
ก	R3	0.0420	0.0000	0.4316	0.2467	0.0900	0.0000	0.0000	0.0000	0.1343	0.0000	0.0077	0.0450	0.0000	0.0000	0.0013	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	R4	0.0727	0.0000	0.1863	0.2277	0.1383	0.0107	0.0000	0.0000	0.1550	0.0020	0.0043	0.0013	0.0000	0.0000	0.0017	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	R5	0.1613	0.0000	0.5167	0.0127	0.1910	0.0000	0.0000	0.0000	0.1050	0.0000	0.0000	0.0133	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	R6	0.0827	0.0700	0.1253	0.0550	0.0920	0.5400	0.0000	0.0000	0.0087	0.0000	0.0000	0.0253	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	R7	0.0207	0.0000	0.1580	0.2317	0.2993	0.0000	0.0000	0.0000	0.0147	0.0460	0.0147	0.0123	0.0000	0.0000	0.0053	0.1974	0.0000	0.0000	
ก	R8	0.0180	0.0183	0.2173	0.2630	0.1267	0.0000	0.0000	0.0000	0.2846	0.0127	0.0190	0.0417	0.0000	0.0000	0.0020	0.0000	0.0020	0.0000	
ก	R9	0.0557	0.1873	0.2103	0.1943	0.0847	0.0000	0.0000	0.0000	0.2297	0.0047	0.0097	0.0170	0.0000	0.0000	0.0047	0.0000	0.0020	0.0000	
ก	R10	0.0397	0.0000	0.0320	0.3673	0.4076	0.0000	0.0000	0.0000	0.1460	0.0000	0.0113	0.0007	0.0000	0.0000	0.0023	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	R11	0.0390	0.0000	0.2593	0.2034	0.0000	0.0000	0.0000	0.0027	0.0034	0.3660	0.0020	0.0876	0.0310	0.0000	0.0000	0.0037	0.0000	0.0020	
ก	M1	0.2421	0.0000	0.0904	0.1093	0.2567	0.0000	0.0000	0.0133	0.0000	0.2550	0.0042	0.0125	0.0033	0.0000	0.0000	0.0125	0.0000	0.0017	
ก	M2	0.0667	0.0000	0.0173	0.0930	0.8554	0.0000	0.0000	0.0053	0.0000	0.0259	0.0103	0.0020	0.0027	0.0000	0.0000	0.0040	0.0000	0.0067	
ก	M3	0.0613	0.0000	0.1653	0.0237	0.1870	0.0000	0.0000	0.0313	0.0140	0.1143	0.0167	0.0153	0.3320	0.0000	0.0000	0.0000	0.0390	0.0000	
ก	M4	0.1300	0.0000	0.1403	0.0797	0.4017	0.0000	0.0000	0.0233	0.0053	0.1940	0.0020	0.0140	0.0020	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0027	
ก	M5	0.0160	0.0000	0.1637	0.1393	0.3553	0.0000	0.0170	0.0000	0.1467	0.0563	0.0297	0.0587	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0013	0.0000	
ก	C1	0.0440	0.0000	0.3930	0.0203	0.2186	0.0093	0.0000	0.0091	0.0078	0.2456	0.0047	0.0246	0.0148	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	C2	0.0207	0.0107	0.3387	0.0347	0.1530	0.0000	0.0000	0.0000	0.0313	0.0140	0.2470	0.0007	0.1673	0.0127	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	C3	0.0887	0.0000	0.2157	0.1570	0.0593	0.0593	0.0000	0.0000	0.0233	0.0053	0.1940	0.0020	0.0140	0.0020	0.0000	0.0000	0.0027	0.0000	
ก	C4	0.0233	0.0000	0.1173	0.1950	0.0683	0.0000	0.0000	0.0000	0.0266	0.0013	0.0003	0.0013	0.0000	0.0000	0.0000	0.0013	0.0013	0.3840	
ก	C5	0.0590	0.0000	0.1350	0.2660	0.0883	0.0207	0.0000	0.0000	0.0170	0.0414	0.0037	0.0037	0.0100	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0223	
ก	C6	0.0917	0.0000	0.1976	0.2603	0.0260	0.0000	0.0020	0.0000	0.2477	0.0033	0.0150	0.0127	0.0000	0.0000	0.0000	0.0040	0.0277	0.0000	
ก	C7	0.0080	0.2417	0.2680	0.1180	0.1337	0.0143	0.0000	0.0000	0.0000	0.1760	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0040	0.0000	0.0753	0.0000	
ก	T1	0.0427	0.0153	0.2160	0.0000	0.0090	0.0000	0.0350	0.0357	0.2110	0.3460	0.0267	0.0050	0.0553	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	T2	0.0267	0.0000	0.3007	0.0000	0.1183	0.0000	0.0127	0.0807	0.3550	0.0837	0.0060	0.0103	0.0227	0.0013	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	T3	0.3540	0.0440	0.0703	0.0000	0.0493	0.0000	0.0153	0.0207	0.0223	0.3543	0.0057	0.0047	0.0580	0.0000	0.0013	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	T4	0.1055	0.0591	0.2550	0.0000	0.3013	0.0000	0.0450	0.0397	0.0017	0.1284	0.0037	0.0073	0.0137	0.0000	0.0224	0.0027	0.0000	0.0027	
ก	T5	0.1100	0.2273	0.1460	0.0000	0.0573	0.0000	0.1470	0.0480	0.0013	0.1293	0.0393	0.0060	0.0400	0.0000	0.0483	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	T6	0.0474	0.0000	0.3953	0.0000	0.0770	0.0000	0.0000	0.0000	0.1747	0.2903	0.0027	0.0013	0.0113	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	0.0000	
ก	T7	0.0430	0.0233	0.2433	0.0000	0.0987	0.0000	0.4637	0.1397	0.0207	0.0490	0.0000	0.0000	0.0063	0.0000	0.0000	0.0023	0.0000	0.0000	

ระหว่างพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาและถินที่อยู่ได้ด้วย สำหรับลักษณะที่สองจะพิจารณาความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่างปลาและถินที่อยู่ ทั้งนี้จะแยกพิจารณาแยกตามกลุ่มปลาที่สำคัญรวม 4 กลุ่ม

3.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ทางสังคม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาและถินที่อยู่ (ตารางที่ 10) ในสองลักษณะคือความสัมพันธ์แบบเส้นตรง และความสัมพันธ์แบบเส้นโค้ง (quadratic - สมการกำลังสอง) พบว่า habitat richness และ habitat diversity มีความสัมพันธ์กับ Fish richness ส่วน evenness index ของถินที่อยู่ไม่แสดงความสัมพันธ์กับพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาเลย ส่วนรูปแบบความสัมพันธ์นั้นพบว่าแม้สมการเส้นตรงจะมีนัยสำคัญ แต่สมการกำลังสองก็มีนัยสำคัญเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบเส้นตรง เนื่องจากค่า R^2 ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.5 ในการแปลผลจำเป็นต้องคำนึงถึงในเรื่องนี้ด้วย

3.3.2 อิทธิพลของโครงสร้างถินที่อยู่หลัก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การปกคลุมพื้นที่ของ องค์ประกอบถินที่อยู่หลัก กับ พารามิเตอร์ทางสังคม (ตารางที่ 11) พบว่า ประภารังมีชีวิต ประภารังตาย และสิ่งไม่มีชีวิตมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับพารามิเตอร์ทางสังคม ส่วนสิ่งมีชีวิตอื่นๆไม่แสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นกับพารามิเตอร์ทางสังคมเลย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นแสดงให้เห็นว่า ประภารังมีชีวิตมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญเฉพาะกับ habitat diversity และ habitat evenness เท่านั้น และไม่แสดงความสัมพันธ์กับพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาเลย (รูปที่ 11) โดยรูปแบบของความสัมพันธ์เป็นแบบยกกำลังสอง ความสัมพันธ์เป็นเส้นโค้งคว่ำทั้งสองพารามิเตอร์ แสดงว่าความหลากหลายและความสม่ำเสมอของรูปแบบโครงสร้างถินที่อยู่จะมีมากขึ้นเมื่อมีประภารังมีชีวิตเพิ่มขึ้นและสูงสุดที่มีประภารังมีชีวิตประมาณ 40% หลังจากนั้นความหลากหลายและความสม่ำเสมอจะอยู่ในระดับคงที่

สำหรับประภารังตายนั้นพบมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพารามิเตอร์ทางสังคมของทั้งปลาและถินที่อยู่เอง ยกเว้นเพียง habitat richness (ตารางที่ 11) อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์นั้น ว่าประภารังตายกับจำนวนชนิดของทั้งปลาและถินที่อยู่จะเป็นแบบเส้นตรงแบบผกผัน (รูปที่ 12) นั่นคือประภารังตายเพิ่มมากขึ้นจะพบจำนวนชนิดน้อยลง ส่วนรูปแบบความสัมพันธ์กับ diversity evenness index ของทั้งปลาและถินที่อยู่มีรูปแบบคล้ายกันคือเป็นแบบยกกำลังสอง โดยความสัมพันธ์กับถินที่อยู่เป็นแบบเส้นโค้งคว่ำ (รูปที่ 12) มีจุดสูงสุดที่มีประภารังตายประมาณ 45% และให้เห็นว่าความหลากหลายและความสม่ำเสมอของรูปแบบโครงสร้างถินที่อยู่ จะมีมากขึ้นเมื่อมี

ประการังด้วยเพิ่มขึ้นในระยะแรก แต่เมื่อเกิน 45% ความหลากหลายและความสม่ำเสมอจะลดลง ส่วนความสัมพันธ์กับปลาจะเป็นแบบเส้นโค้งหงาย (รูปที่ 12) แสดงให้เห็นว่าเมื่อ มีประการังด้วยในระยะแรกความหลากหลายและความสม่ำเสมอของปลาที่พบจะลดลง และจะต่ำสุดที่มีประการังมีชีวิต 45% หลังจากนั้นปลาจะมีความหลากหลายและความสม่ำเสมอมากขึ้น

3.3.3 ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่ กับปลา 4 กลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์ Canonical Correlation (CCA) มีรายละเอียดของปลาแต่ละกลุ่มดังนี้

Pomacentridae เป็นผลระหว่างปลาสลิดทะเล 28 ชนิดกับลักษณะถินที่อยู่ 20 รูปแบบ ผลจาก Likelihood ratio analysis ซึ่งให้เห็นว่า 10 พังก์ชั่นแรกที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 92.7% อย่างไรก็ตามเฉพาะ 5 พังก์ชั่นแรก (75%) ที่มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนความแปรปรวนมาก ค่า Canonical correlation สำหรับ 5 พังก์ชั่นแรก (แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างสององค์ประกอบ - ปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่) มีค่าสูง คือ 0.92, 0.90, 0.82, 0.77 และ 0.73 ตามลำดับ ผลจากค่า Intra-set structure ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัว กับ Canonical function ขององค์ประกอบที่ตัวแปรนั้นอยู่ (เช่น ปลาแต่ละชนิดกับ canonical function ของปลาทั้งหมด) แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่างองค์ประกอบทั้งสอง ว่ามาจากสมาชิกได้ในแต่ละองค์ประกอบ ผลดังกล่าวนำเสนอได้ในรูปของกราฟ (รูปที่ 13)

เมื่อพิจารณาพังก์ชั่นที่ 1 และ 2 (50.3%) จะเห็นว่ามีกลุ่มตัวแปรที่แสดงความสัมพันธ์อยู่ 2 กลุ่มแรกพบสัมพันธ์กับบริเวณที่มีประการังไฟ (MIL) พบปลาหลายชนิด ได้แก่ *Pomacentrus coelestis*, *P. molluccensis*, *Dascyllus trimaculatus* และ *Plectoglyphidodon dickii* ซึ่งนอก จากจะพบในบริเวณที่มีประการังไฟแล้วยังพบในบริเวณที่มีประการังเขากวางแบบต่างๆด้วย (ACB, ACS, ACT) เช่นเดียวกับ *Chilodipterus labiatus* และ *Plectoglyphidodon lacrymatus* เมื่อพิจารณาพังก์ชั่นที่ 3 และ 4 (18.7%) พบว่า *Pomacentrus chrysurus* และ *P. tripunctatus* มีความสัมพันธ์กับชากระการังที่มีสาหร่ายคลุน ในขณะที่ *Neoglyphidodon melas* มีความสัมพันธ์ กับพรหมทะเล (ZOO)

ผลจากการวิเคราะห์ Canonical Redundancy Analysis ซึ่งช่วยซึ่งให้เห็นถึงความสามารถ ขององค์ประกอบหนึ่งในการกำหนดหรือทำนายองค์ประกอบตรงข้าม ปรากฏว่าความสามารถใน การกำหนดองค์ประกอบตรงข้าม ของทั้งปลาสลิดทะเลและถินที่อยู่มีค่าต่ำมาก และมีค่าใกล้เคียง กัน โดยใน 5 พังก์ชั่นแรก ถินที่อยู่มีส่วนอธิบายโครงสร้างสังคมปลารวม 23.5% และในทางกลับ กันปลา มีส่วนอธิบายโครงสร้างถินที่อยู่รวม 23.4%

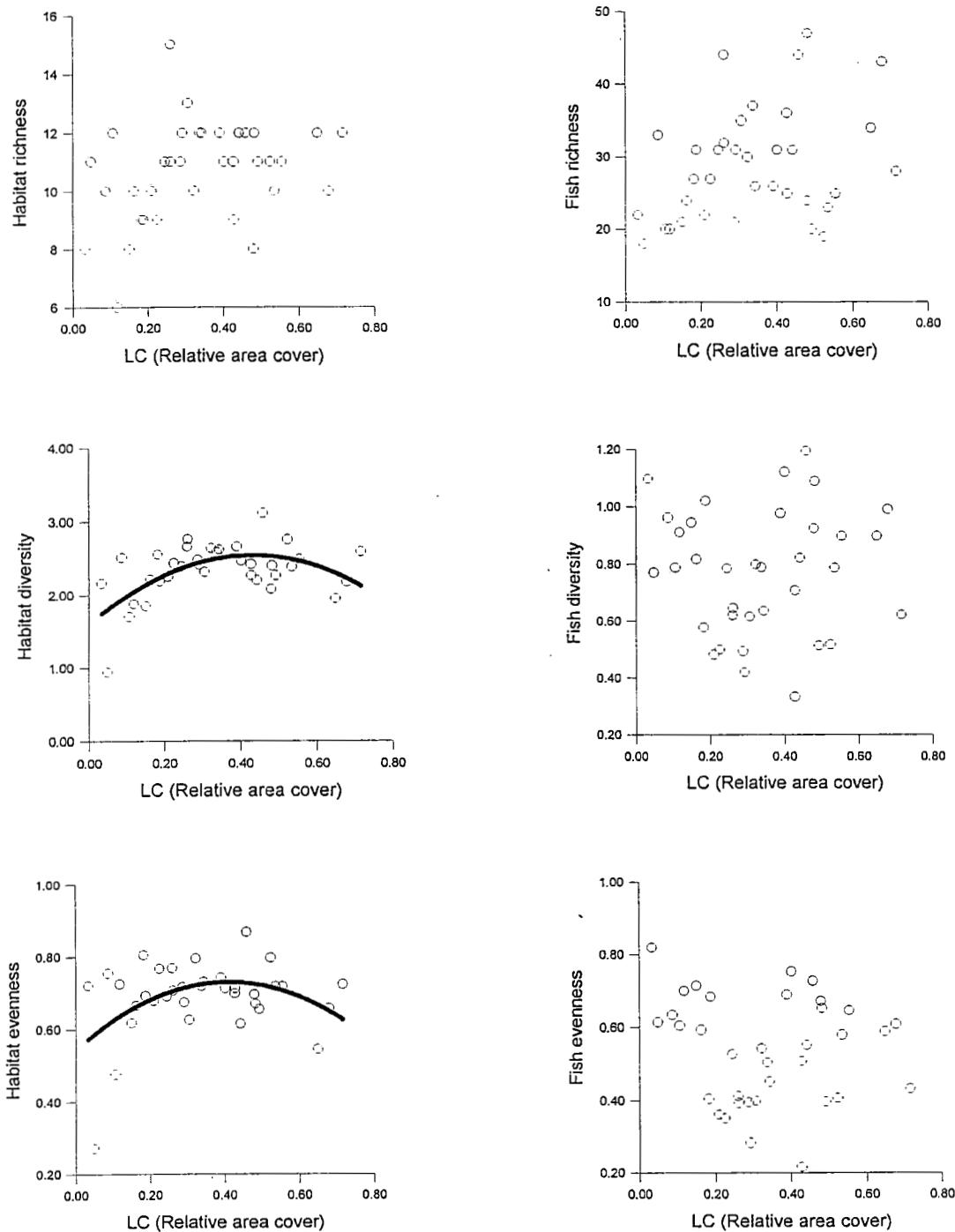
ตารางที่ 10 Coefficient of determination (r^2) ของความสัมพันธ์ระหว่าง community parameters ของโครงสร้างถิ่นที่อยู่กับสังคมปลา (ตัวหนาแสดงความมีนัยสำคัญที่ระดับความน่าจะเป็น < 0.05)

ปลา / ถิ่นที่อยู่	Model	Richness	Diversity	Evenness
Fish richness	Linear	0.24	0.20	0.06
	Quadratic	0.26	0.21	0.07
Fish diversity	Linear	0.04	0.01	0
	Quadratic	0.05	0.01	0
Fish evenness	Linear	0.13	0.07	0.01
	Quadratic	0.14	0.07	0.02

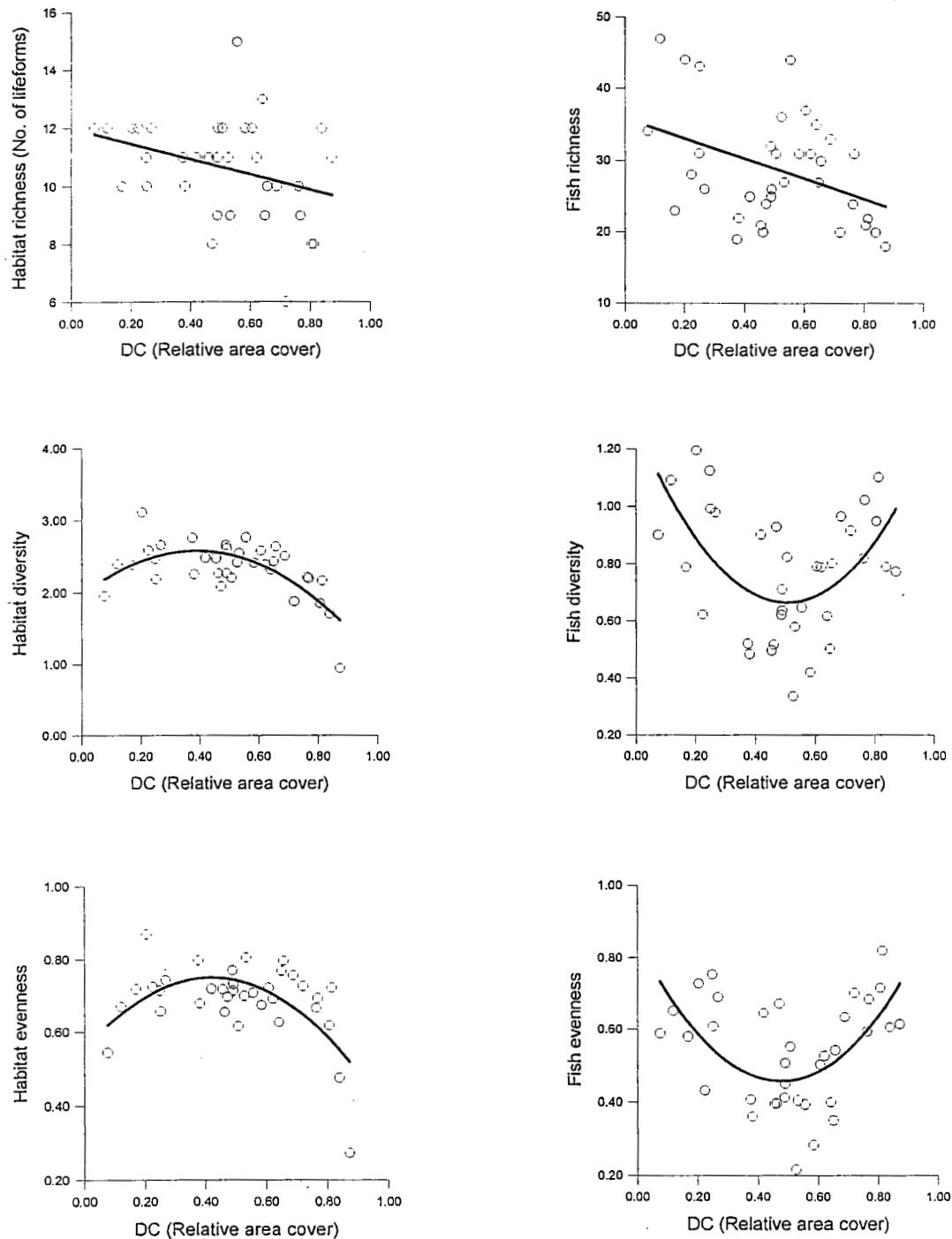
ตารางที่ 11 Coefficient of determination (r^2) ของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถิ่นที่อยู่หลัก กับ community parameters ของสังคมปลาและโครงสร้างถิ่นที่อยู่ (ตัวหนาแสดงความมีนัยสำคัญที่ระดับความน่าจะเป็น < 0.05)

ปลา / ถิ่นที่อยู่	Model	LC	DC	ABIO	OT
Fish richness	Linear	0.10	0.15	0.12	0.02
	Quadratic	0.13	0.15	0.24	0.02
Fish diversity	Linear	0	0.01	0.12	0.04
	Quadratic	0.07	0.31	0.20	0.04
Fish evenness	Linear	0.01	0.001	0.07	0.03
	Quadratic	0.12	0.33	0.09	0.03
Habitat richness	Linear	0.10	0.11	0.03	0.002
	Quadratic	0.15	0.11	0.05	0.02
Habitat diversity	Linear	0.12	0.21	0.09	0.003
	Quadratic	0.35	0.50	0.10	0.04
Habitat evenness	Linear	0.04	0.09	0.06	0.004
	Quadratic	0.19	0.34	0.06	0.02

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมปลากับโครงสร้างถิ่นที่อยู่ในแนวปะการังภาคตะวันออก: อิทธิพลจากถิ่นที่อยู่ถูกทำลาย

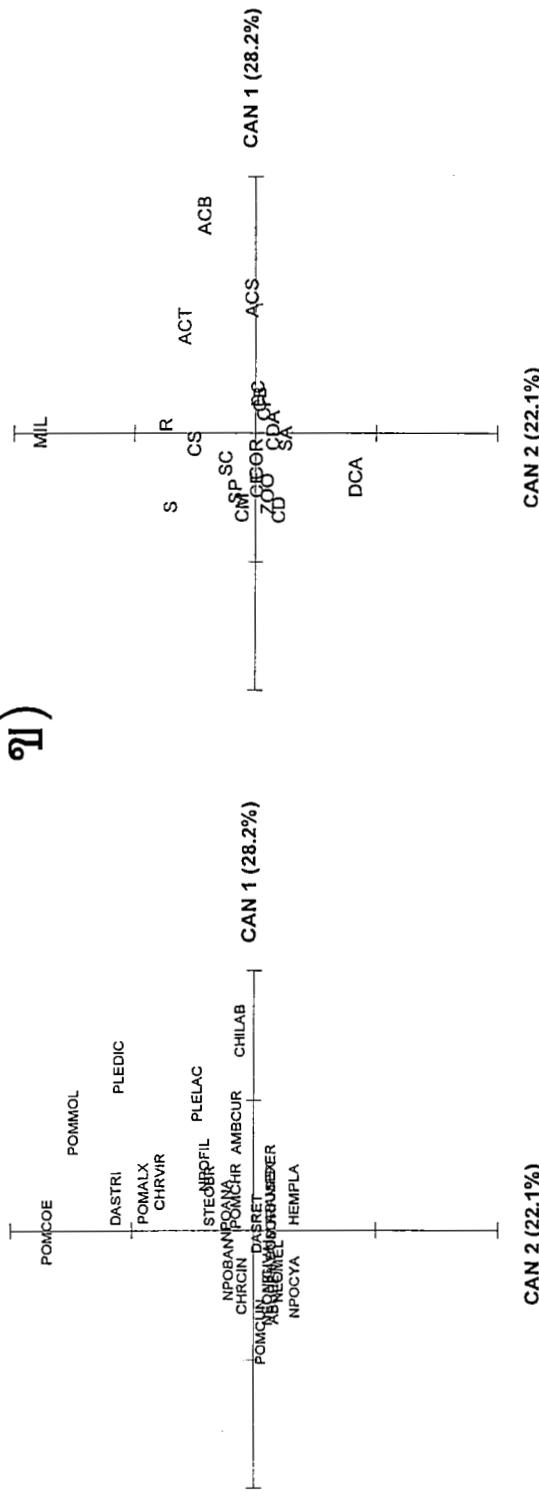

รูปที่ 11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปะการังมีชีวิต กับพารามิเตอร์ทางสังคมของถิ่นที่อยู่และปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541 (เส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ)

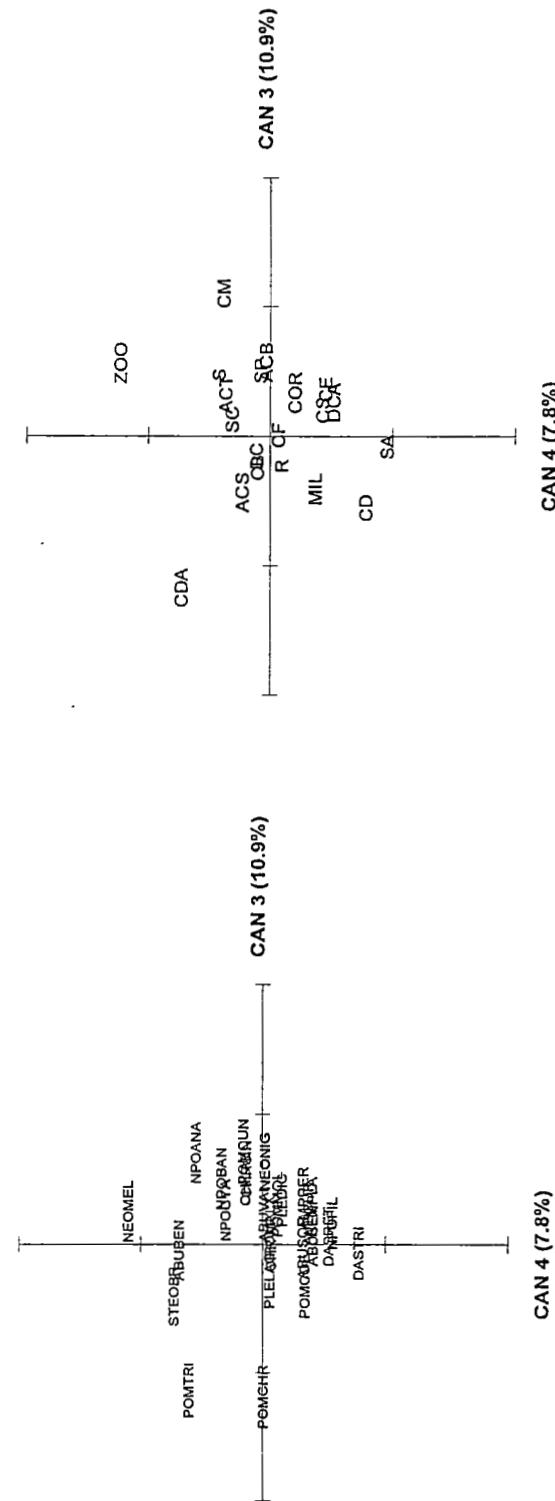
รูปที่ 12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปะการังตาย กับพารามิเตอร์ทางสังคมของเดินที่อยู่และปลาที่พบบนแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541 (เส้นกราฟแสดงความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ)

ก)

CAN 2 (22.1%)

CAN 4 (7.8%)

รูปที่ 13 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis แสดงองค์ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมของกลาสติดทะเล (Pomacentridae) และบริเวณซึ่ง
ชุมชนที่อยู่ ก) Intra-set structure ของปลา 4 วงศ์ที่แนก ชาติในโครงสร้างที่ที่อยู่ 4 พังก์ชั่นแรก รายละเอียดของรูปที่ 1 และ 2
แสดงไว้ในตารางที่ 1 และ 2

Labridae เป็นผลระหว่างปานกุณทอง 16 ชนิดกับลักษณะถิ่นที่อยู่ 20 รูปแบบ ผลจาก Likelihood ratio analysis ชี้ให้เห็นว่า 3 พังก์ชั่นแรกที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 72.3% ค่า Canonical correlation สำหรับ 3 พังก์ชั่นแรกมีค่าค่อนข้างสูง 0.86, 0.76 และ 0.58 ตามลำดับ ผลจากค่า Inraset structure ดังแสดงในรูปที่ 14 พบว่าในพังก์ชั่นที่ 1 และ 2 (64.6%) มีความสัมพันธ์ระหว่าง *Halichoeres vrolikii*, *H. marginatus* กับ ประการังเขากวางภูเขา รูปโถะ และหงส์พุ่ม นอกจากนี้ *H. marginatus*, *Stethojulis trilineata*, *Epibulus insidiator*, *Thalassoma lunare* ยังมีความสัมพันธ์กับประการังไฟ นอกจากนี้ *H. margaritaceous* มีความสัมพันธ์กับประการังตามที่สาหาร่ายคลุม และเมือพิจารณาพังก์ชั่นที่ 3 และ 4 (13.8%) พบว่า *Chilinus fasciatus* จะมีความสัมพันธ์กับประการังเขากวางภูเขา ส่วนชนิดอื่นๆแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความสัมพันธ์บ้าง เช่น *H. margaritaceous* กับ ชากระงองที่มีสาหาร่ายคลุม (CDA)

ผลจากการวิเคราะห์ Canonical Redundancy Analysis แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบต่างข้าม ของทั้งปลาและถิ่นที่อยู่มีค่าต่ำมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าถิ่นที่อยู่มีความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบต่างข้าม มากกว่าปานกุณทอง โดยใน 3 พังก์ชั่นแรกถิ่นที่อยู่มีส่วนอธินายโครงสร้างสังคมปลารวม 20.4% และในทางกลับกันปลาที่มีส่วนอธินายโครงสร้างถิ่นที่อยู่รวม 11.8%

Target families เป็นผลระหว่างปลา 9 ชนิดกับลักษณะถิ่นที่อยู่ 20 รูปแบบ ผลจาก Likelihood ratio analysis ชี้ให้เห็นว่า 2 พังก์ชั่นแรกที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งของความแปรปรวนรวม 43.3% ค่า Canonical correlation สำหรับ 2 พังก์ชั่นแรกมีค่าไม่สูงนักคือ 0.56 และ 0.49 ตามลำดับ ผลจากค่า Inraset structure ดังแสดงในรูปที่ 15 ผลจากพังก์ชั่นที่ 1 และ 2 (43.3%) แสดงให้เห็นเพียงแนวโน้มของความสัมพันธ์เท่านั้น ตัวแปรที่มีแนวโน้มของความสัมพันธ์ได้แก่ *Lutjanus lutjanus* กับ ประการังตายที่มีสาหาร่ายเคลือบ รวมถึงองค์ประกอบที่ไม่มีชีวิตอื่นๆด้วย นอกจากนี้แนวโน้มของความสัมพันธ์ระหว่าง *Plectropomus maculatus* และ *Cephalopholis cyanotaenia* กับ ประการังเขากวางภูเขา รูปโถะ และมีแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่าง *Lutjanus russelli* และ *Cephalopholis boenack* กับ ประการังเคลือบ (CE)

ผลจากการวิเคราะห์ Canonical Redundancy Analysis แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบต่างข้าม ของทั้งปลาและถิ่นที่อยู่มีค่าต่ำมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าถิ่นที่อยู่มีความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบต่างข้าม มากกว่าปานกุณทอง โดยใน 2 พังก์ชั่นแรกถิ่นที่อยู่มีส่วนอธินายโครงสร้างสังคมปลารวม 9.6 % และในทางกลับกันปลาที่มีส่วนอธินายโครงสร้างถิ่นที่อยู่รวม 4.4%

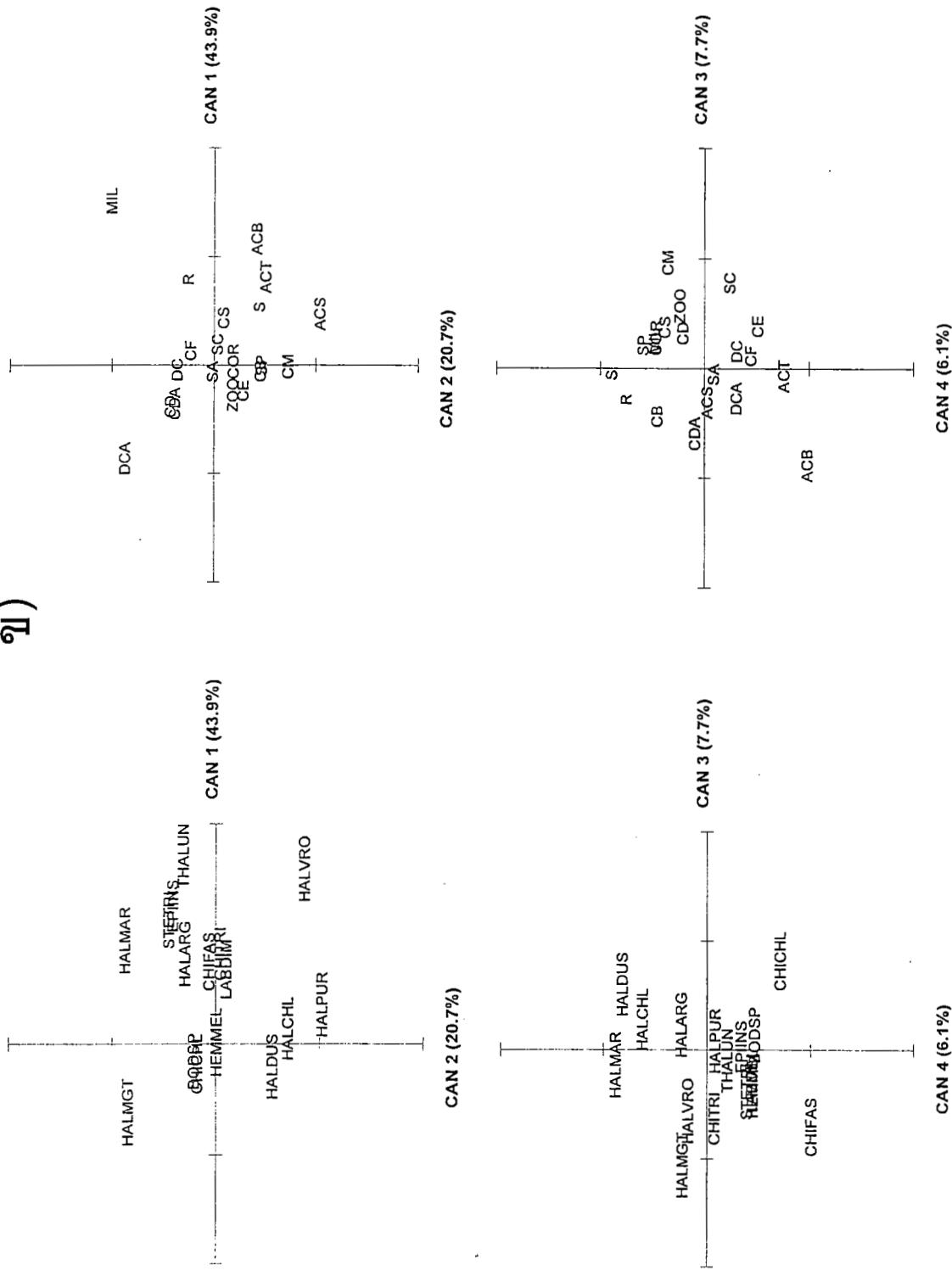
Majors families เป็นผลกระทบกว่างปลา 41 ชนิดกับลักษณะถิ่นที่อยู่ 20 รูปแบบ ผลจาก Likelihood ration analysis ชี้ให้เห็นว่า 4 พังก์ชั่นแรกที่มีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งของความแปรป่วนรวม 61.4% ค่า Canonical correlation สำหรับ 4 พังก์ชั่นแรกมีค่า 0.88, 0.86, 0.79 และ 0.75 ตามลำดับ ผลจากค่า Intra-set structure ดังแสดงในรูปที่ 16

เมื่อพิจารณาพังก์ชั่นที่ 1 และ 2 (41.3%) จะเห็นว่ามีตัวแปรอยู่ 3 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน กลุ่มแรกได้แก่ *Myripristis hexagonatus*, *Archamia lineolata* และ *Chilodipterus artus* กับ Sea Anemone และ ปะการังตายที่มาสาหร่ายขึ้นเคลือบ (DCA) กลุ่มที่สองได้แก่ *Scolopsis margaritifer* และ *Siganus corallinus* กับ ปะการังเขากวางกิง (ACB) ปะการังเขากวางรูปโต๊ะ (ACT) และปะการังไฟ (MIL) และกลุ่มที่สามเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง *Diplopriion bifasciatum*, *Chetodon octofasciatus*, *Selaroides leptolepis*, กับ ปะการังไขด (CM) และ Corallimorph (COR) และเมื่อพิจารณาพังก์ชั่นที่ 3 และ 4 (20.1%) จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ในระดับไม่สูงนัก ($r < 0.5$) อย่างไรก็ตามมีแนวโน้มของความสัมพันธ์ระหว่าง *Scolopsis ciliatus*, *Siganus javus* และ *Siganus virgatus* กับ ปะการังอ่อน (SC) และพรหมทะเล (ZOO), ระหว่าง *Archmia fucata*, *Chilodipterus artus* กับปะการังเขากวางกิง และ Corallimorph และระหว่าง *Myripristis hexagonatus* กับ หราย (S) และ Corallimorph

ผลจากการวิเคราะห์ Canonical Redundancy Analysis แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบตรงข้าม ของทั้งปลาและถิ่นที่อยู่มีค่าต่ำมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าปลาไม่มีความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบตรงข้ามมากกว่าถิ่นที่อยู่ โดยใน 4 พังก์ชั่นแรก ปลาไม่ส่วนอธิบายโครงสร้างถิ่นที่อยู่รวม 18.3% และในทางกลับกันถิ่นที่อยู่มีส่วนอธิบายปลารวม 11.4%

ໜ)

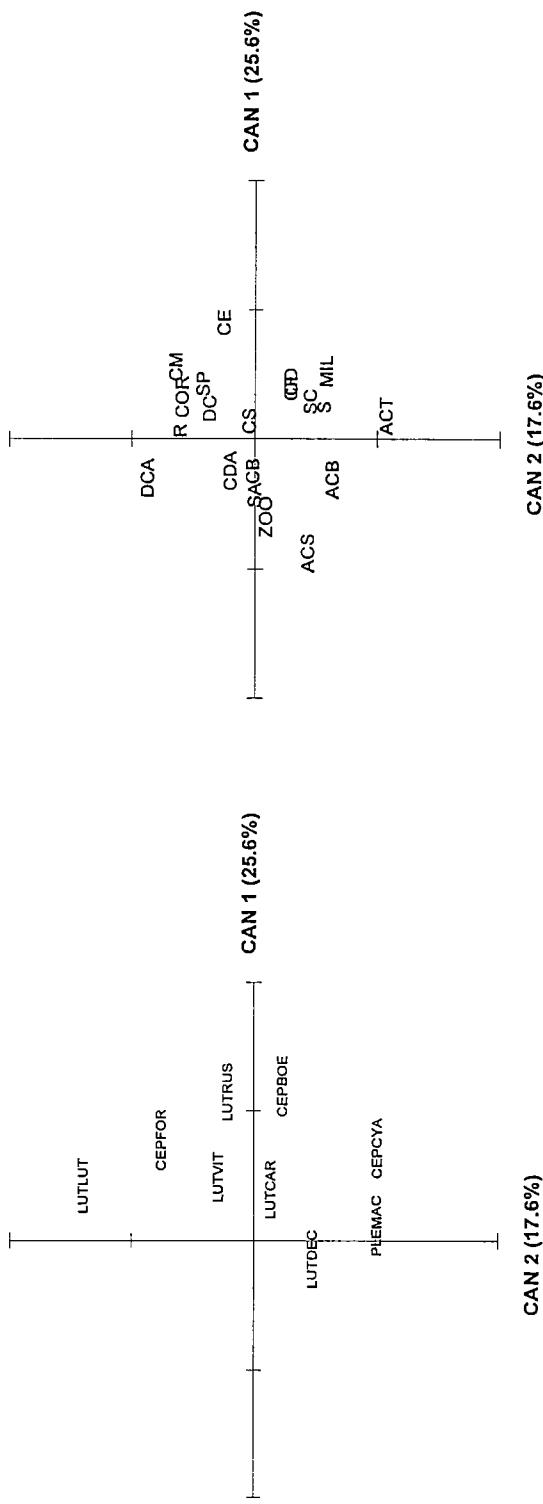
ໜ)

ຮູບທີ 14 Ordination plots ຈາກການເຄືອຂະໜາດ Canonical Correlation Analysis ແລ້ວຄວາມສົນພັນຂອງຂະການໂຄງສ້າງສົງຄມຂອງປະມານຫຼາຍ (Labridae) ແລ້ວໃຈງສ້າງໝາງໝັ້ງ ຫຼາຍກິນທີ່ໜ້ອຍໆ ກ) Intraset structure ຂອງປະກາດ ເພື່ອກຳນົດຕົວໄດ້ການຕັ້ງກິນທີ່ໜ້ອຍໆ 4 ພຶກຕົ້ນແກ້ວ ຮາຍລະຕິບົດຕົວໄດ້ການຕັ້ງກິນທີ່ໜ້ອຍໆ 2 ແລ້ວ 2 ແລ້ວ 1 ແລ້ວ 1

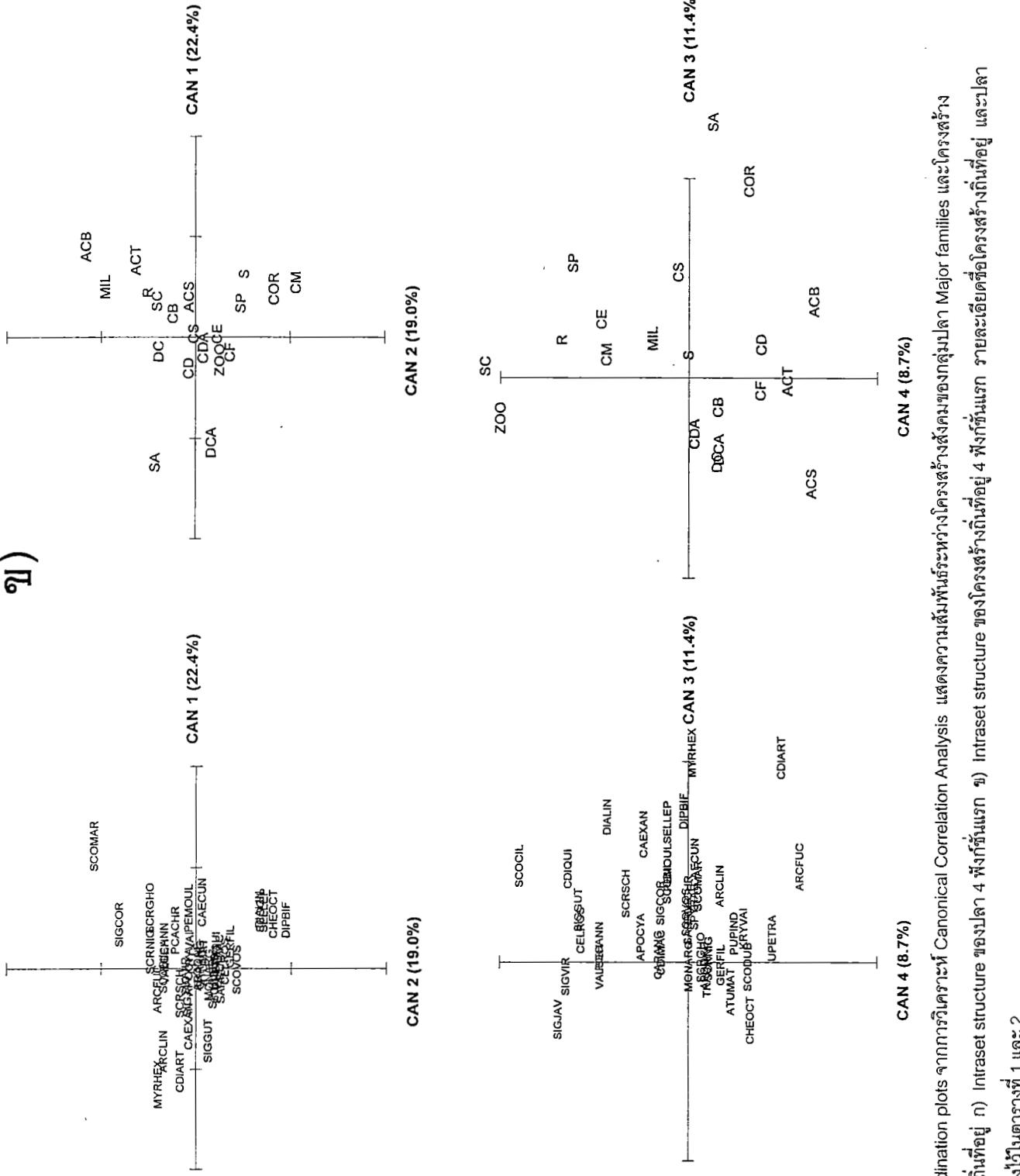
II)

III)

รูปที่ 15 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis และองค์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างต่างๆของกลุ่มเป้า Target families และโครงสร้างชุมชนที่อยู่อาศัย ๑) Intra-set structure ของกลุ่มเป้า 2 ฟังก์ชันแรก ๆ) Intra-set structure ของโครงสร้างต้นท่อนที่ 2 พังเข็นแมง รายละเอียดคร่าวๆ โครงสร้างที่โครงสร้างที่ 1 และ 2 แสดงได้ในตารางที่ 1 และ 2

二

รูปที่ 16 Ordination plots จากการวิเคราะห์ Canonical Correlation Analysis แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง生物群รุ่งสางท้อง平原บลา Major families และโครงสร้างชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้คน 4 พื้นที่แบบ Intra-set structure ของโครงสร้างที่มีอยู่ 4 พื้นที่แม่น้ำ รายละเอียดคร่าวๆ โครงสร้างที่มีอยู่ เลขในรูป

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการศึกษาและสรุป

โครงสร้างถินที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อปลาที่อาศัยอยู่บนแนวปะกรัง แต่ถูกละเลยจากนักวิทยาศาสตร์ในสาขานี้ (Jones & Syms, 1998) ทั้งนี้โครงสร้างถินที่อยู่หากถูกพิจารณาว่าเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งสำหรับปลาในการดำรงชีวิต เช่นเดียวกับอาหารแล้ว การรบกวนต่อถินที่อยู่อาศัยย่อมส่งผลกระทบถึงปลาที่อาศัยอยู่ด้วย การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงผลของโครงสร้างถินที่อยู่อาศัยที่ถูกรบกวนจากสาเหตุต่างๆ ต่อโครงสร้างสังคมของปลาบนแนวปะกรัง บริเวณภาคตะวันออกของประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2540-2541 สภาพภูมิอากาศของโลกมีความผันแปรอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ มีผลทำให้อุณหภูมิของน้ำในอ่าวไทยสูงขึ้นจนทำให้เกิดปรากฏการณ์แนวปะกรังฟอกขาวขึ้นทั้งอ่าวไทย มีผลทำให้ปะกรังตายเป็นจำนวนมาก ผลกระทบดังกล่าวมีไม่เท่ากันในแต่ละพื้นที่ นอกจานี้ยังเกิดพายุใต้ฝุ่นลินดาทำลายแนวปะกรังหลายแห่งที่อยู่ต้อนนอก เช่นเกาะคลุ่ม (ตราด) และ หินขาว (เกาะสมิล) ปรากฏการณ์ดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อสภาพโครงสร้างของถินที่อยู่ โดยเฉพาะการลดลงของปะกรังมีชีวิต แต่ผลดังกล่าวต่อสังคมปลาในระยะล้านยังไม่สามารถสรุปได้ นอกจากนี้การรบกวนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ต่อแนวปะกรังบริเวณนี้ยังคงมีอยู่ ซึ่งสาเหตุและความรุนแรงจะแตกต่างกันบ้างในระหว่างพื้นที่

4.1 โครงสร้างถินที่อยู่บนแนวปะกรังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

ผลการศึกษาแนวปะกรังในภาคตะวันออกในปี พ.ศ. 2541 หากพิจารณาในด้านโครงสร้างโดยรวมแล้วจะพบว่าแนวปะกรังส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ยกเว้นแนวปะกรังบางส่วนในหมู่เกาะช้างที่มีลักษณะเด่นของมาจากการสถาปัตย์ โดยที่พบปะกรังเขากวางรูปทรงต่างๆ มากกว่าในที่อื่นๆ การที่ยังพบปะกรังเขากวางมากกว่าบริเวณอื่นๆ เนื่องจากว่าบริเวณอื่นๆ วิภูชิต (2537) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาของแนวปะกรังในภาคตะวันออกว่า ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์จะเกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาและสภาพของแนวปะกรังเมื่อพิจารณาในระดับพื้นที่ขนาดใหญ่ โดยมีอิทธิพลจากแฟ่ดินเกี่ยวข้องด้วย สำหรับในพื้นที่ขนาดเล็ก อิทธิพลของลมมรสุมจะมีผลต่อการพัฒนา นอกจากนี้การรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์ก็มีผลต่อสภาพแนวปะกรังในแต่ละพื้นที่ด้วย เมื่อพิจารณาถึงตำแหน่งของแนวปะกรังที่หมู่เกาะช้างจะพบว่าเป็น

แนวปะการังที่อยู่ห่างจากแผ่นดินมากกว่าแนวปะการังอื่นๆในภาคตะวันออก และการที่อยู่นอกสุดจึงเป็นจุดที่จะมีการติดต่อกับมวลน้ำในทะเลเจ็นได้ก่อนแนวปะการังที่ถัดเข้ามาในอ่าวไทย การพัฒนาตัวอ่อนของปะการังและสัตว์อื่นๆในแนวปะการังจากมวลน้ำภายในก็จะมีมากกว่าแนวปะการังอื่นๆในภาคตะวันออก จากข้อมูลการกระจายพันธุ์ของปลาแนวปะการังที่พบบริเวณหมู่เกาะช้างสนับสนุนสมมติฐานข้างต้น ทั้งนี้เพราเมีกราพบปลาที่เดิมเชื่อว่าไม่พบในอ่าวไทยหลายชนิด เช่น ปลาชี้ดังเป็ด (*Naso* sp. - Acanthuridae) ปลาnakแก้ว (*Scarus hypopterus*) และปลากรูนทอง (*Diproctotaenia xanthurus*) เป็นต้น ดังนั้นหากพิจารณาในแง่ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์แล้วแนวปะการังจะมีระดับการพัฒนาเริ่มจากทางตะวันออกมาสู่ตะวันตก

อย่างไรก็ตามจากการที่ลักษณะโครงสร้างถินที่อยู่ในบริเวณอื่นไม่ลักษณะคล้ายกัน ไม่ว่าจะพิจารณาในด้านโครงสร้าง หรือความหลากหลายของถินที่อยู่ อาจชี้ให้เห็นถึงการรบกวนจากสาเหตุต่างๆที่ทำให้ลักษณะเด่นของแนวปะการังในแต่ละบริเวณหมวดไปกลยุยเป็นลักษณะที่คล้ายๆกัน โดยเฉพาะความหลากหลายของถินที่อยู่ที่ลดลง และปริมาณปะการังมีชีวิตที่ลดลง

แนวปะการังในภาคตะวันออกส่วนใหญ่จึงได้รับผลกระทบมากอย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งสาเหตุเด็กต่างกันบ้างแล้วแต่สถานที่ (วิภูษิต, 2537) ปัญหาที่มาจากการกิจกรรมของมนุษย์มักจะเป็นปัญหาเฉพาะที่ ดังเช่นที่เกาะสมดที่แนวปะการังจากมีความแตกต่างกันเนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมแล้วยังมีการรบกวนจากการท่องเที่ยวด้วย (Boonprakob et al., 1998) ปัญหาสำคัญในอดีต เช่น การระเบิดปลาเคยพบทุกพื้นที่ในภาคตะวันออกแต่ปัจจุบันพบน้อยลงมาก แต่ปัจจุบันปัญหามากจากการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลลักษณะต่างๆ โดยเฉพาะกรณีที่เพื่อการก่อสร้างท่าเทียบเรือ และแหล่งอุตสาหกรรม การขยายตัวของชุมชนบริเวณชายฝั่ง และการท่องเที่ยว ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแนวปะการังในภาคตะวันออกแต่ละบริเวณสามารถสรุปได้ดังนี้

บริเวณหมู่เกาะสีชังแนวปะการังได้รับผลอย่างมากหลังจากมีการระเบิดหินเพื่อใช้ในการสร้างท่าเทียบเรือน้ำลึกแหลมฉบัง และการสร้างท่าเทียบเรือและคลังสินค้าทัณฑ์บนบนเกาะสีชังเอง ซึ่งในระหว่างการดำเนินการทำให้เกิดตะกอนดินเข้าปากคลุนแนวปะการัง โดยเฉพาะเมื่อมีการชะล้างจากพายุฝน นอกจากนี้บนเกาะค้างคาของยังมีการพัฒนาเป็นที่พักผ่อนท่องเที่ยวทำให้มีการขยายและของเสียที่เป็นสารอินทรีย์ลงบนแนวปะการังมากขึ้น

สำหรับพื้นที่บริเวณหมู่เกาะสีชังแนวปะการังท่องเที่ยวเป็นหลัก แม้ถินที่อยู่จะไม่ถูกทำลายลง ไปมากนักแต่ขยายที่เกิดจากชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มีผลทำให้สภาพถินที่อยู่เปลี่ยนไปไม่มากก็น้อย ในขณะที่เสนอสารน้ำในอดีตถูกทำลายจากกระเบิดอย่างรุนแรง แต่ปัจจุบันอิทธิพลจากการขุดลอกร่องน้ำและสารอินทรีย์ที่มาจากชุมชนประมงที่อยู่ใกล้เคียงก็มีผลทำให้แนวปะการังไม่สามารถฟื้นตัวได้ ลักษณะของแนวปะการังที่ได้รับอิทธิพลจากปริมาณสารอาหารที่ละลายอยู่ในน้ำทะเลมากกว่าปกติคือพับพรอมทะเล (*Palythoa*) ซึ่งชุม

แนวปะการังของจังหวัดระยองเดิมถูกรบกวนอย่างมากจากการระเบิดปลา แต่ปัจจุบัน การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งน่าจะส่งผลกระทบต่อแนวปะการังบริเวณนี้มากที่สุด อย่างเช่นการถอน หะเลไกล์เก้าสกัด การสร้างที่พักตากอากาศบนเกาะสม็อดทำให้เกิดการชะล้างตะกอนดินลงทับ ตามปะการังที่อยู่รอบเกาะสม็อด ในขณะที่เกาะปลายีนและกุฎีไม่พบการรบกวนที่เด่นชัด แต่แนว ปะการังที่ถูกรบกวนในอดีตยังอยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก เช่นเดียวกับที่หมู่เกาะมันที่สภาพไม่เปลี่ยน แปลงมากนัก

แนวปะการังที่พบจันทบุรีเป็นแนวที่เพิ่งมีการสำรวจ พบร่องรอยรบกวนจากมนุษย์มีมาก ขึ้นในรูปของการท่องเที่ยวแต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านี้ยังมีต่ำมาก และแนวปะการัง บริเวณหมู่เกาะช้างถือว่ามีการรบกวนจากมนุษย์ต่ำกว่าบริเวณอื่นๆ อย่างไรก็ตามการขยายตัว ของการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ทำให้แนวปะการังในหลายบริเวณถูกรบกวนและมีแนวโน้มที่เชื่อ ได้ว่าจะส่งผลต่อสภาพแนวปะการังได้ไม่นักน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าจะพบพร้อมทะเลมากในบาง สถานีที่ทำการศึกษา ซึ่งน่าจะชี้ให้เห็นผลกระทบจากปริมาณสารอาหารที่ละลายอยู่ในน้ำ ที่เป็น เห็นนือใจเนื่องมาจากดำเนินการของแนวปะการังอยู่ใกล้ฝั่งมากและใกล้กับแม่น้ำเจ้าพระยา จึงได้รับผล ผลกระทบจากน้ำที่มากจากแผ่นดินมาก จากการเก็บข้อมูลความเค็มในขณะสำรวจในฤดูฝนพบว่า ความเค็มลดต่ำลงมาก โดยผิวน้ำมีความเค็มต่ำกว่า 20 ส่วนในพัน ในขณะที่หนึ่งก้อนปะการังมี ความเค็มต่ำกว่า 25 ส่วนในพัน

แนวปะการังบริเวณหมู่เกาะช้างแม้จะมีสภาพดีที่สุดในภาคตะวันออก แต่ในหลายแห่งมี การรบกวนจากมนุษย์บ้าง เช่นที่เกาะกระดาษมีการสร้างแนวกันคลื่นทำให้แนวปะการังมีสภาพ เสื่อมโทรมลง นอกจานนี้การที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก การรบกวนจากกิจกรรมท่อง เที่ยวจึงน่าจะเป็นการรบกวนกลับจากแนวปะการังของแนวปะการังเหล่านี้ในอนาคต

4.2 โครงสร้างสังคมปลาแนวปะการังของภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2541

การศึกษาในครั้งนี้ได้บันทึกชนิดปลาที่พบไว้ 136 ชนิด จาก 35 วงศ์ ทั้งนี้ไม่รวมปลาขนาด เล็ก แต่บันทึกนี้มากที่สุดจากที่เคยมีการศึกษาปลาแนวปะการังในบริเวณภาคตะวันออก การ ศึกษาที่ผ่านมา สุภาพ (2529) เก็บปลาแนวปะการังบริเวณเกาะสีชังด้วยเครื่องมือประมงต่างๆ พบ ปลารวม 49 ชนิด จาก 18 วงศ์ ต่อมา Menasveta et al. (1987) เก็บปลาบริเวณเกาะสีชังด้วยยา เบื้อพบปลา 70 ชนิด จาก 31 วงศ์ และ Thapananand et al. (1996) เก็บปลาแนวปะการังบริเวณ เกาะสีชังด้วยอวนติด พนปลา 45 ชนิดจาก 24 วงศ์ ขณะที่ Monkolprasit & Songsirikul (1988) เก็บปลาแนวปะการังบริเวณเกาะสม็อดด้วยอวนติดพบ 48 ชนิด จาก 19 วงศ์ อย่างไรก็ตาม การ ศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ ซึ่งการศึกษาเป็นครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขึ้นนั้นยังมีอยู่

ค่อนข้างจำกัด เนพาระในภาคตะวันออกนั้น วิภูษิต (2537) บันทึกจำนวนชนิดปลาแนวปะการังที่พบในจ. ชลบุรี และ จ. ระยอง ด้วยการดำเนินสำรวจ พบปลา 90 ชนิด จาก 30 วงศ์ และเนพาระในอ่าวไทยนั้น Satapoomin (unpublished report) ได้สำรวจและรวบรวมข้อมูลปลาแนวปะการังที่พบในอ่าวไทย สรุปว่ามีพบอย่างน้อย 309 ชนิด จาก 54 วงศ์ การที่จำนวนชนิดที่พบในการศึกษาครั้งนี้ต่ำกว่าที่ประมาณสำหรับอ่าวไทยทั้งหมด สาเหตุหนึ่งมาจากการศึกษาครั้งนี้ไม่วรุ่มปลาขนาดเล็กและพวงที่ขอบหลบซ่อน อย่างไรก็ตามหากพิจารณาลงใบในรายละเอียดจะพบว่า มีปลาชนิดใหม่ๆที่ยังไม่เคยมีรายงานการพบมาก่อนในอ่าวไทย หรือ ในประเทศไทย อย่างเช่น *Chaetodon bennetii*, *Scarus hypsopeterus*, *Diproctotaenia xanthrus* และ *Naso* sp. อย่างไร ก็ตามปลาเหล่านี้จะเป็นชนิดที่พบน้อยมากในการศึกษาครั้งนี้

ในด้านความหลากหลายนั้น การศึกษาในครั้งนี้พบปลาอยู่ในช่วง 18–47 ชนิดต่อพื้นที่ 600 ตารางเมตร ในขณะที่ วิภูษิต (2537) พบปลาในแต่ละสถานีอยู่ในช่วง 12–36 ชนิดต่อพื้นที่ 1000 ตารางเมตร ซึ่งหากเปรียบเทียบกับการศึกษาเฉพาะพื้นที่ที่ผ่านมาพบปลาอยู่ในช่วง 40–50 ชนิด (สุภาพ, 2529; Thapanand et al., 1996; Monkolprasit & Songsisikul, 1988) แสดงให้เห็นถึงความซูกชุมของปลาในบริเวณภาคตะวันออกที่มีค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับที่พบในอ่าวไทย ผู้ดูแลและทางผู้ประกอบอันดามัน (Satapoomin, unpublished) สาเหตุสามารถอธิบายได้จากความจำกัดทางด้านภูมิศาสตร์ ที่แนวปะการังส่วนใหญ่เป็นแนวปะการังไกล์ผั่งได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำ โดยเฉพาะแม่น้ำเจ้า สารอาหาร และตะกอนที่มีมากส่งผลให้สิ่งแวดล้อมมีภาวะในอ่าวไทยเป็นลิงแวดล้อมที่มีปริมาณสารอาหารสูง สัตว์ทะเลที่อาศัยอยู่ได้จึงต้องเป็นที่ทนต่อการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะเรื่องของความเค็ม ทั้งนี้รวมทั้งปลาแนวปะการังด้วย ที่อ่าวไทยเป็นอ่าวตื้นกึ่งปิดและแนวปะการังทั้งหมดเป็นแนวที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ภายหลังยุคหน้าแข็ง ครั้งสุดท้าย ซึ่งอ่าวไทยมีสภาพเป็นแผ่นดิน นอกจากนี้ยังมีความจำกัดในด้านการไหลเวียนของกระแสน้ำกับกระแสน้ำจากทะเลเจ็นได้มีจำกัด ทำให้การกระจายของตัวอ่อนสัตว์ทะเลจากภายนอกอ่าวไทยเข้ามามีจำกัดด้วย (วิภูษิต, 2537; Satapoomin, unpublished) นอกจากนี้หากพิจารณาจากอ่าวไทยตอนในอุกมาทางตะวันออกจะพบแนวโน้มจำนวนชนิดปลาที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ อธิบายได้จากแนวปะการังทางตะวันออกติดต่อกับทะเลเจ็นได้มีกระแสพัดพาตัวอ่อนสัตว์ทะเลจากมหาสมุทรเบซิฟิกเข้ามาได้มากกว่า

เมื่อพิจารณาด้านโครงสร้างของสังคมปลาตามกลุ่ม 4 กลุ่มที่แยกนั้น พบว่าในวงศ์ Pomacentridae และ Labridae ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของแนวปะการังนั้น โครงสร้างของสังคมมีความแตกต่างในระหว่างพื้นที่บ้าง โดยบริเวณที่มีลักษณะเด่นออกไปจากบริเวณอื่นๆคือ แนวปะการังของหมู่เกาะช้าง ในขณะที่ Target species และ Major families โครงสร้างทางสังคมของปลาที่พบในแต่ละพื้นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากโครงสร้างทางสังคมของปลาทั้ง

สองวงศ์ในแนวปะการังของหมู่เกาะช้างจะแตกต่างออกไปจากพื้นที่อื่นๆ แล้ว พาразิเตอร์ทางสัมคม ทั้งจำนวนชนิด และดัชนีความหลากหลายยังมีค่าสูงกว่าแนวปะการังในบริเวณอื่นๆ ที่ทำการศึกษาอีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โครงสร้างของถินที่อยู่ และสภาพของแนวปะการังที่แนวปะการังของหมู่เกาะช้างมีลักษณะและสภาพที่ดีกว่าแนวปะการังในพื้นที่อื่นๆ โดยแนวปะการังของเกาะช้างมีความหลากหลายของถินที่อยู่มากกว่าบริเวณอื่น โดยเฉพาะกลุ่มของปะการังเขากวางที่ยังพบซุกซุมอยู่

การที่พบความแตกต่างของโครงสร้างสัมคม *Pomacentridae* และ *Labridae* รวมถึงโครงสร้างของถินที่อยู่น่าจะชี้ให้เห็นถึงระดับการพัฒนาของสัมคมปลา และของลักษณะของถินที่อยู่ได้บ้าง นอกจากนี้ความแตกต่างดังกล่าวอาจชี้ให้เห็นว่าแนวปะการังของหมู่เกาะช้างยังอยู่ในสภาพดี ถูกควบคุมจากอิทธิพลหรือกิจกรรมต่างๆ น้อยกว่าพื้นที่อื่นๆ ในภาคตะวันออก ในทางกลับกันการที่พบความแตกต่างระหว่างพื้นที่อื่นๆ น้อยหรือไม่พบความแตกต่างระหว่างพื้นที่แสดงให้เห็นได้ว่าแนวปะการังเหล่านี้มีระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียงกัน ที่เห็นได้ชัด เช่นแนวปะการังหน้าหาดเจ้าหลาวซึ่งแม้จะอยู่ใกล้กับหมู่เกาะช้าง แต่ลักษณะสัมคมปลาและโครงสร้างถินที่อยู่กลับคล้ายกับของหมู่เกาะสีชังมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากแนวปะการังหน้าหาดเจ้าหลาวเป็นแนวที่พัฒนาอยู่ไตร่สั่งมาก ได้รับอิทธิพลจากแ朋 din มาก เนื่องจากน้ำที่หมู่เกาะสีชังนั้นเอง นอกจากนี้อาจมีสาเหตุมาจากแนวปะการังอยู่ในสภาพใกล้เคียงกัน ทั้งนี้จากข้อมูลของถินที่อยู่ชี้ให้เห็นว่าแนวปะการังในพื้นที่การศึกษา (ยกเว้นหมู่เกาะช้าง) มีสภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากการรบกวนจากปัจจัยต่างๆ ของแนวปะการังในบริเวณนี้จะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ในด้านโครงสร้างสัมคมของปลา *Pomacentridae* พบแนวโน้มที่สำคัญคือ *Pomacentrus cuneatus* ถือเป็นองค์ประกอบหลักที่พบบริเวณอ่าวไทยตอนใน แต่พบน้อยมากที่หมู่เกาะช้าง ในขณะที่บริเวณหมู่เกาะช้างมักพบ *Pomacentrus alexanderae* ซุกซุมในขณะที่ไม่พบเลยในอ่าวไทยตอนใน สำหรับใน *Labridae* ชนิดที่เป็นลักษณะเด่นของอ่าวไทยตอนในคือ *Halichoeres chloropterus* กีพบไม่มากนักที่หมู่เกาะช้าง และในทางกลับกัน *Thalassoma lunare* และ *Labroides dimidiatus* พbn้อยมากในอ่าวไทยตอนใน แต่จะพบมากขึ้นเมื่อมาทางตะวันออก

สำหรับในกลุ่มของ Target families และ Major families ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ มีความหลากหลายและความซุกซุมต่ำมากนั้น แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลจากการประมงได้ (Jennings & Polunin, 1997) ทั้งนี้เนื่องจากปลาที่มีขนาดใหญ่ย่อมเป็นเป้าหมายของชาวประมง *Monkolprasit & Songsirikul (1988)* สรุปผลจากการสำรวจเพราวนปลาแนวปะการังของเกาะสมิลได้ว่ามีความซุกซุมต่ำกว่า น่าจะมาจากการความเสื่อมโทรมของแนวปะการังที่ถูกทำลายไปตามได้ระบุถึงสาเหตุ ในขณะที่ วิญญา (2537) ระบุว่าความเสื่อมโทรมของแนวปะการังที่เกาะสมิลส่วนหนึ่งมาจากการระเบิดปลา อよ่างไรก็ตามจากการสังเกตุและสอบถามชาวบ้าน

และนักวิชาการในพื้นที่พบว่าปัญหาการระเบิดปลาบริเวณหมู่เกาะเสม็ดมีน้อยมากในปัจจุบัน (2541) ดังนั้นผลที่มีปลาขนาดใหญ่น้อยอาจเป็นผลเนื่องจากการประมงที่นอกจากทำลายแหล่งพันธุ์ปลาแล้วยังทำลายโครงสร้างถินที่อยู่ในอดีต และแรงกดดันจากการประมงก็ยังมีอยู่ในปัจจุบันแม้จะไม่ใช่การทำลายแหล่งที่อยู่ แต่ก็ทำให้จำนวนชนิดและความซุกซุ่มของปลาเหล่านี้มีอยู่จำกัด

ปัญหาในการศึกษาปลาครึ้นี้ส่วนหนึ่งคือการวิเคราะห์ชนิดในภาคสนาม ที่ปลาบางชนิดต้องการตัวอย่างเพื่อยืนยันความถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากมีการศึกษาโดยตรงด้านอนุกรมวิธานของปลาแนวปะการังบริเวณอ่าวไทยน้อย ดำเนินการเฉพาะบางพื้นที่ และดำเนินการมานานแล้ว (สภานพ, 2529: Mongkolprasit et al., 1978; Mongkolprasit, 1981; Mongkolprasit & Songsirikul, 1988; Menasveta et al., 1987; Wongratana, et al., 1990; Thapananand et al., 1996) ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในเรื่องนี้อย่างจริงจังเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย ทราบถึงความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรปลาแนวปะการังที่มีอยู่จริง ความรู้ดังกล่าวยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาของแนวปะการังด้วย

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับโครงสร้างถินที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาโครงสร้างถินที่อยู่และสังคมปลาชี้ให้เห็นความสอดคล้องในด้านพื้นที่ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองในระบบนิเวศแนวปะการังภาคตะวันออก มีผลที่น่าสนใจเชิงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในแวดวงการและการจัดการ

การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสององค์ประกอบนี้โดยทั่วไปมักพิจารณาจากพารามิเตอร์หลักที่ใช้เป็นตัวแทนของลักษณะของสังคม (เช่น Roberts & Ormond, 1987) แต่ความก้าวหน้าของคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันทำให้ความสัมพันธ์ในระดับของโครงสร้างสังคมทำได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ (เช่น McCormick, 1994, 1995)

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์หลัก

การใช้ปริมาณโครงสร้างสำคัญของถินที่อยู่ ได้แก่ ปะการังมีชีวิต ปะการังตาย สิ่งมีชีวิตอื่นๆ และประยุกต์ใช้พารามิเตอร์ทางสังคมมาพิจารณาด้วย ในขณะที่สังคมปลาจะใช้พารามิเตอร์ทางสังคม ได้แก่ จำนวนชนิด ดัชนีความหลากหลาย และดัชนีความสม่ำเสมอ ซึ่งพารามิเตอร์ต่างๆเหล่านี้เป็นที่นิยมในการอธิบายลักษณะสังคมของสิ่งมีชีวิต โดยทั่วไปรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมักพิจารณาเฉพาะสมการเส้นตรง (Carpenter et al., 1981; Bell & Galzin, 1984; Sano et al., 1984, 1987; Bouchon-Navaro et al., 1985; Williams, 1986;

Bouchon-Navaro & Bouchon 1989; Roberts *et al.*, 1992) ภายใต้ข้อกำหนดอย่างง่ายๆ ซึ่งไม่มีรากฐานของทฤษฎีหรือสมมติฐานด้านนิเวศวิทยามารองรับ

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าปะการังตายแสดงความสัมพันธ์กับพารามิเตอร์ทางสังคมของทั้งโครงสร้างถิ่นที่อยู่และปลา ส่วนปะการังมีชีวิตไม่แสดงความสัมพันธ์กับพารามิเตอร์ทางสังคมของปลาเลย ทั้งนี้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างปะการังตายกับจำนวนชนิดของปลา และรูปแบบของโครงสร้างถิ่นที่อยู่เอง เป็นแบบเด่นตรงผิดนั้น โดยที่ปะการังตายมากขึ้นจำนวนชนิด/รูปแบบก็จะลดลง แต่จากการศึกษาของ Manthachitra (1996) พบว่าทั้งปะการังและปะการังมีชีวิตมีความสัมพันธ์เป็นรูปเส้นโค้งว้ากับจำนวนชนิดของปลาขนาดทองและปลาสิลิดทะเล บนแนวปะการังที่ภูเก็ต

ความสัมพันธ์ระหว่างปะการังตายกับดัชนีความหลากหลายและดัชนีความสม่ำเสมอใน การศึกษาครั้งนี้พบว่าเป็นแบบเส้นโค้ง โดยความสัมพันธ์กับปลาจะเป็นรูปโค้งหยาด แต่ความสัมพันธ์กับถิ่นที่อยู่จะเป็นแบบรูปโค้งคว่ำ ซึ่งคล้ายกับผลการศึกษาของ Manthachitra (1996) ที่พบความสัมพันธ์เป็นรูปโค้งหยาดหยายระหว่างปะการังตายกับดัชนีความสม่ำเสมอ แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับดัชนีความหลากหลาย นอกจากนี้ Manthachitra (1996) ยังแสดงให้เห็นถึงความแปรปรวนเนื่องจากเวลาที่ทำให้รูปแบบความสัมพันธ์นี้เปลี่ยนไปได้

ความสัมพันธ์ที่เป็นรูปโค้งคว่ำสามารถอธิบายได้ด้วย “แบบหุ่นการรับกวนระดับปานกลาง” (Connell, 1978) แต่ความสัมพันธ์รูปโค้งหยาดหยายยังไม่สามารถที่จะอธิบายได้และน่าจะขัดแย้งกับความเป็นจริงในกรณีของปะการังตาย เพราะเป็นเรื่องที่ขัดแย้งภายในตัวเองหากอธิบายด้วยการรับกวนระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะการรับกวนปะการังน้อยอยู่อย่างหลังเมื่อมีปะการังตายน้อย ดังนั้นหากมีการรับกวนที่ทำให้ปะการังตายเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้ความหลากหลายของถิ่นที่อยู่มีมากขึ้น ความหลากหลายของปลาจึงควรเพิ่มขึ้น จนเมื่อถึงระดับหนึ่งที่ปะการังตายมีมากเกินไปทำให้ความหลากหลายของโครงสร้างถิ่นที่อยู่ลดลง ก็น่าจะทำให้ปลา มีความหลากหลายลดลงด้วย ดังนั้นผลที่ออกมายังเป็นรูปโค้งหยาดหยายจึงไม่สามารถอธิบายได้ว่าเกิดขึ้นเพราะอะไร และเป็นที่มาเปลี่ยนใจอีกที่การศึกษาครั้งนี้ ปริมาณปะการังมีชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับพารามิเตอร์ใดๆ ของปลาเลย

การที่แนวปะการังถูกรบกวนอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะจากการประมงที่มุ่งเน้นไปที่การจับปลาซึ่งมีการรับกวนโครงสร้างถิ่นที่อยู่น้อยอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่บิดเบือนรูปแบบของความสัมพันธ์ที่แท้จริง ผลจากการศึกษาซึ่งให้เห็นว่าทั้งจำนวนชนิดและปริมาณของปลาเกินเนื้อขนาดกลางและขนาดใหญ่พบค่อนข้างน้อย ซึ่งปริมาณที่น้อยกว่าปกติของปลากลุ่มนี้ซึ่งให้เห็นถึงอิทธิพลของการประมงต่อสังคมปลาได้ (Mengenings & Polunin, 1997) ทั้งนี้มีหลักฐานทั้งจากในภาคสนามที่พบการทำการประมง เช่นการใช้ล้อมดักปลา และการตกปลาในแนวปะการัง รวมถึงการมีปลาจาก

แนวปะการังวางขายในตลาดท้องถิ่น นอกจานี้จากคำบอกเล่าของคนในท้องถิ่นบางแห่งยังมีการจับปลาสายงานไปขายด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณปะการังมีชีวิต และปะการังตายต่างมีความสัมพันธ์เป็นแบบเดียวกับความหลากหลายของโครงสร้างถินที่อยู่ ซึ่งให้เห็นว่าแนวปะการังที่มีปะการังมีชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง (40-50%) จะมีความหลากหลายของถินที่อยู่สูงสุด ทั้งนี้อธิบายได้จากถ้าแนวปะการังโดยเด่นไปด้วยปะการังตายก็ย่อมต้องมีความหลากหลายของถินที่อยู่ต่ำไปโดยปริยาย ส่วนแนวปะการังที่มีปะการังมีชีวิตสูงนั้นโดยธรรมชาติมักพบว่าแนวปะการังเหล่านั้นมักจะมีปะการังกลุ่มใหญ่ลุ่มน้ำซึ่งครอบคลุมพื้นที่เด่นกว่ากลุ่มอื่นๆ และแน่นอนที่การมีแต่ปะการังมากย่อมลดโอกาสของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ด้วย

การเลือกใช้พารามิเตอร์นับว่ามีความสำคัญต่อการศึกษามาก ในกรณีโครงสร้างของถินที่อยู่อาศัยพารามิเตอร์ที่นิยมใช้มากที่สุดคือการปักคลุมพื้นที่ของปะการังมีชีวิต มีทั้งที่เพบความสัมพันธ์กับจำนวนชนิดของปลา และไม่เพบความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามการที่ไม่เพบความสัมพันธ์ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่การที่ไม่สามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ได้เกิดได้เนื่องจากหลายสาเหตุ ตัวอย่างเช่นการเลือกใช้ปริมาณปะการังมีชีวิตทั้งหมด ซึ่งอาจเป็นการเลือกที่ง่ายเกินไป ทั้งนี้เพราะการพิจารณาแต่ปริมาณปะการังมีชีวิตโดยไม่สนใจรายละเอียดของโครงสร้างที่มาร่วมกันเป็นปะการังมีชีวิต ทำให้ไม่สามารถพิจารณาความสำคัญของโครงสร้างได้อย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่นแนวปะการังสองแห่งที่มีปริมาณปะการังมีชีวิตเท่ากัน แต่แนวปะการังแรกเป็นปะการังไขดเกือบทั้งหมด แต่แนวปะการังที่สองมีปะการังหลายลักษณะรวมกันอยู่ ผลที่ตามมาคือปลาที่อาศัยอยู่กับแนวปะการังทั้งสองย่อมต้องแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะปลาในแต่ละกลุ่มมีความต้องการโครงสร้างที่อยู่ที่ต่างกัน แนวปะการังที่ขาดความหลากหลายของถินที่อยู่ย่อมจะเป็นที่อยู่เฉพาะปลากลุ่มที่ปรับตัวอยู่ได้เฉพาะกับถินที่อยู่นั้น ในทางตรงกันข้ามหากถินที่อยู่มีความหลากหลายมากขึ้นก็เป็นโอกาสให้ปลาหลายกลุ่มเข้ามาระดับอยู่ร่วมกันได้มากขึ้น

จากปัญหาข้างต้นจึงมีความพยายามในการคิดถึงพารามิเตอร์อื่นๆ ที่สามารถเป็นตัวแทนของถินที่อยู่ได้ดีกว่าการใช้ปริมาณปะการัง ที่นิยมกันมากคือพารามิเตอร์ที่แสดงความซับซ้อนของถินที่อยู่ เช่น Habitat complexity และ Habitat rugosity (Roberts & Ormond, 1987; McClenahan, 1994) การมีพารามิเตอร์ใหม่ก็ยังมิอาจแก้ปัญหาเดิมได้ทั้งนี้ เพราะการใช้พารามิเตอร์ตัวใดตัวหนึ่งที่ใช้แสดงลักษณะของแนวปะการังทั้งแนว ย่อมต้องทิ้งข้อมูลในรายละเอียดไป นอกจากนี้ McCormick (1994) ได้แสดงให้เห็นว่าพารามิเตอร์ต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เนื่องจากมีรากฐานมาจากองค์ประกอบเดียวกัน

อย่างไรก็ตามการใช้พารามิเตอร์ที่แสดงลักษณะโดยรวมของแนวปะการังและสังคมปลา มีประโยชน์ โดยเฉพาะในด้านของการจัดการ ที่สามารถแสดงให้ผู้ที่ไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญเข้าใจถึง

ความสัมพันธ์เหล่านี้ได้ อย่างไรก็ตามในแง่ของวิชาการแล้วการค้นหารูปแบบที่แท้จริงของความสำคัญเหล่านี้นอกจากจะทำให้ทราบถึงกลไกที่ควบคุมลักษณะของสังคมปลา (อาจรวมถึงสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆด้วย) ยังสามารถนำมาใช้ในการออกแบบตราการจัดการที่เหมาะสมอีกด้วย

4.3.2 ความสัมพันธ์ระดับโครงสร้าง

การพิจารณาความสัมพันธ์ในระดับโครงสร้าง เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ทำให้สามารถมองความสัมพันธ์ลึกซึ้งไปในรายละเอียดมากขึ้น ผลจากการศึกษาที่ต้องแยกพิจารณาปลาออกเป็น 4 กลุ่ม เนื่องจากมีจำนวนชนิดมาก และต้องการแสดงให้เห็นบทบาทที่แท้จริงของแต่ละกลุ่มปลา พบว่า ปลาแต่ละกลุ่มจะมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้สามารถพิจารณาได้จาก ขนาดของความแปรปรวนที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสอง (เฉพาะ 2 canonical variables แรก) กลุ่มที่มีความสัมพันธ์มากไปหน่อยได้แก่ Labridae (64.6%), Pomacentridae (50.3%), Target family (43.2%) และ Major Families (41.4%) ทั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Manthachitra (1996) ที่พบว่า Labridae มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกว่า Pomacentridae แต่ Chaetodontidae จะมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถิ่นที่อยู่มากที่สุด เนื่องจาก Chaetodontidae พนัยอยมากในการศึกษาครั้งนี้อาจซึ่งให้เห็นได้ทั้งในเรื่องความจำกัดการกระจายพันธุ์ของปลาผู้เสื้อในภาคตะวันออกและในอ่าวไทย และอาจแสดงถึงความเสื่อมทรุดของสังคมปลาผู้เสื้อในบริเวณภาคตะวันออกที่แนวปะการังถูก grub กวนมาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันปลาผู้เสื้อที่พบบุกชุมในอ่าวไทยมีเพียงชนิดเดียวคือ *Chaetodon octofasciatus* ซึ่งมีรายงานว่าความชุกชุมมีความสัมพันธ์กับปริมาณปะการังมีชีวิต (Manthachitra et al., 1991) ในขณะที่ชนิดอื่น เช่น *Chelmon rostratus* พนัยอยลงมาก (วิภูษิต, 2537) หรือ *Coradion chrysozonus* หายไปจากพื้นที่ที่เคยมีรายงานในอดีต (สุภาพ, 2529)

การที่ปลาผู้เสื้อมีความใกล้ชิดกับโครงสร้างถิ่นที่อยู่มากกว่าปลาลุ่มอื่นอธิบายได้จาก การที่ปลาลุ่มนี้ส่วนหนึ่งกินปะการังเป็นอาหารด้วย (Reese, 1981; Bell et al., 1985) ดังนั้น ความสัมพันธ์ที่สูงส่วนหนึ่งน่าจะมาจากแนวปะการังบริเวณนั้นยังมีปะการังมีชีวิตเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แต่หากแนวปะการังไม่ได้มีปะการังมีชีวิตเป็นองค์ประกอบหลัก ก็เป็นไปได้ที่ ความสัมพันธ์กับปลาผู้เสื้อจะลดลงไป ดังเช่นที่พบความแตกต่างระหว่างแนวปะการังที่ภูเก็ต กับแนวปะการังในภาคตะวันออก ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอยู่แล้วว่าแนวปะการังที่ภูเก็ตมีการพัฒนาที่ดีกว่าและมีสภาพที่ดีกว่าแนวปะการังในภาคตะวันออก (Ditlev, 1978; Chansang et al., 1985; วิภูษิต, 2537) การที่แนวปะการังมีองค์ประกอบอื่นๆมีความสำคัญเทียบเท่าหรือมากกว่าปะการังมีชีวิต ผลที่ตามมาคือความสัมพันธ์กับปลาแต่ละกลุ่มก็อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ยังต้องมีการศึกษาให้ชัดเจนอีก

ความสัมพันธ์ของปลาในกลุ่มนี้กับปลาในวงศ์ Labridae กับโครงสร้างของถินที่อยู่น้ำพบว่ามีความสัมพันธ์กับหลายองค์ประกอบขึ้นอยู่กับชนิดปลา เช่นแนวปะการังที่พบปะการังไฟกีมักจะเจอ *Thalassoma lunare*, *Halichoeres marginatus*, *Epibulus insidiator* และ *Stethojulis trilineatus* แนวปะการังที่พบปะการังเขากวางจะพบ *Halichoeres vrolikii* และ *H. purpurescens* และแนวปะการังที่มีสาหร่ายเคลื่อนปะการังตามพับ *H. margaritaceous* ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นลักษณะของปลาลุ่มน้ำที่มีความหลากหลายในเมืองที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ *Manthachitra* (1996) ยังแสดงให้เห็นว่าปะการังอ่อน และเศษหากปะการังก็เป็นแหล่งที่อยู่ที่สำคัญของปลาในกลุ่มน้ำที่มีลักษณะด้วยกัน ดังนั้นการที่แนวปะการังมีความหลากหลายของถินที่อยู่สูงก็น่าจะเป็นแหล่งที่พบปลาในกลุ่มน้ำที่หลากหลาย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากความสัมพันธ์กับปริมาณปะการังมีชีวิตและปะการังตายกีมักพบว่า แนวปะการังที่พบปะการังมีชีวิตระหว่าง 45-50% จะเป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของปลาในกลุ่มน้ำสูงที่สุด

โดยปกติมีผู้ให้ความสนใจกับปลาในกลุ่มน้ำน้อย ในเมืองการใช้เป็นดัชนีแสดงลักษณะหรือสภาพของแนวปะการัง (Chabanet et al., 1997) ทั้งที่มักพบว่าปลาในกลุ่มน้ำเป็นปลาลุ่มน้ำที่พบหลากหลายมากเป็นอันดับต้นๆ ของจากปลาสลิดทะเล (Pomacentridae) นอกจากนี้มีหลายการศึกษาพบว่าปลาในกลุ่มน้ำเป็นวงศ์ที่มีความใกล้ชิดกับถินที่อยู่หลากหลายลักษณะ (*Manthachitra*, 1996) และมีศักยภาพสำหรับใช้เป็นดัชนีแสดงลักษณะและสภาพของแนวปะการังได้ (Jones & Kaly, 1995)

ปลาในวงศ์ Pomacentridae นอกจากเป็นองค์ประกอบหลักของปลาแนวปะการังแล้ว ยังเชื่อว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับถินที่อยู่อาศัยมาก ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมของปลาลุ่มน้ำส่วนใหญ่มักมีขอบเขตนาจารของตนเอง (territory) หรือมีระยะการเคลื่อนที่สั้น (short home range) (Clarke, 1977) อย่างไรก็ตามการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีปลาสลิดทะเลชนิดมีความสัมพันธ์เฉพาะกับโครงสร้างถินที่อยู่ เช่น *Chiloprion labriatus*, *Plectoglyphidodon lacrymatus*, *P. dickii* และ *Pomacentrus mollucensis* พบบริเวณที่มีปะการังเขากวาง ส่วน *Pomacentrus coelestis* และ *Dascyllus trimaculatus* พบบริเวณที่มีปะการังไฟ นอกจากนี้ *Pomacentrus chrysurus*, *P. tripunctatus* มักพบบริเวณเศษหากปะการังตายที่มีสาหร่ายขึ้นคลุ่ม ก็แสดงให้เห็นถึงความต้องการถินที่อยู่ที่หลากหลาย เช่นกัน ทั้งนี้ปลาลุ่มน้ำเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาความสัมพันธ์กับถินที่อยู่ในรายละเอียดอย่างกว้างขวาง (Sale et al., 1984; Ault & Johnson, 1998)

Connell & Kingsford (1998) ศึกษาสังคมปลาในแนวปะการังเนื้อขนาดใหญ่บริเวณ Great Barrier Reef ของ Australia ซึ่งมีการควบคุมจากมนุษย์น้อยพบว่าความซูกชุมของปลาในแนวจะมากบริเวณที่มีปะการังมีชีวิตมากและแหล่งที่อยู่ที่มีความซับซ้อน ในการศึกษาครั้งนี้ปลาในกลุ่ม

Target species แม้จะแสดงความสัมพันธ์ แต่ไม่เด่นชัดนัก สาเหตุเนื่องมาจากปลาที่พบนอกจากมีจำนวนนิ الدينอยแล้ว ชนิดที่พบยังมีความซุกซุ่มค่อนข้างต่ำด้วยชนิดที่พบป่วยในแนวประการังมักเป็นปลาในเนื้อขนาดเล็ก เช่น *Cephalopholis boenack* และ *Cephalopholis formosa* สำหรับปลาที่มีขนาดกลางและใหญ่ ทั้งในสกุล *Epinephelus* และ *Lutjanus* พบน้อยกว่าที่เคยพบมาก แม้ว่าสภาพแนวประการังโดยทั่วไปยังอยู่ในสภาพปานกลาง ดังนั้นผลโดยรวมจึงน่าจะมาจากผลของการประมงดังที่กล่าวไปแล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่าในแขวงความหลากหลายที่แนวประการังในภาคตะวันออกมีค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในบางวงศ์ที่พบน้อยมาก เช่นปลาหมูสีและอีคุด แสดงถึงความจำกัดในด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของแนวประการังภาคตะวันออกต่อการกระจายพันธุ์ ดังนั้นการลดลงหรือสูญหายไปของปลาที่เคยมีอยู่น่าจะชี้ให้เห็นถึงสภาพของสังคมปลากลุ่มนี้ที่ถูกควบคุมอย่างมาก และยังไม่มีแนวโน้มการฟื้นตัวแม้ในปัจจุบัน

Major families นั้นมีปลาหลายชนิดที่แสดงความสัมพันธ์กับโครงสร้างถินที่อยู่ ทั้งนี้ความสัมพันธ์แตกต่างกันไปแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของโครงสร้างถินที่อยู่ต่อปริมาณปลาแต่ละชนิดได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามยังมีความต้องการศึกษาลงลึกในบทบาทของปลาเหล่านี้ลงไปเป็นการเฉพาะด้วย การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของปลาอีกหลายวงศ์ที่แสดงความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับถินที่อยู่ เช่น *Apogonidae* เป็นกลุ่มที่กินแพลงตอนและสตอร์มีมีกระดูกสันหลังขนาดเล็ก เป็นอาหารที่โดยปกติอยู่หลบตามซอกมุ่นหรือกึ่งก้านของประการัง *Siganidae* เป็นปลาขนาดกลางกินพืชที่มีเด่นมากที่สุดในแนวประการังของภาคตะวันออก ในขณะที่ปลาในพืชอื่นๆที่มีความสำคัญในแนวประการัง เช่น *Scaridae* และ *Acanthuridae* พบน้อยมากในบริเวณนี้ ฉุกเฉียด (2538) พบว่า จำนวนชนิดและความซุกซุ่มของปลา *Acanthuridae* และ *Scaridae* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับองค์ประกอบหลักของโครงสร้างถินที่อยู่ของแนวประการังในทะเลอันดามัน *Scolopsidae* เป็นกลุ่มที่กินสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดเล็กเป็นอาหารพืชตามที่ว่างเศษซากประการัง หรือพื้นทราย ก็เป็นกลุ่มที่น่าสนใจเช่นกัน Lewis (1997) ได้ทำการทดลองลดปริมาณประการังมีชีวิตและติดตามผลต่อปลาที่อยู่ พบว่ามีผลทำให้ปลาหลายกลุ่มมีผลกระทบและความซุกซุ่มลดลง โดยเฉพาะ *Pomacentridae* กลุ่มที่กินแพลงตอนเป็นอาหาร *Apogonidae* และ *Scaridae*

ผลจากการวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ที่น่าสนใจอีกด้วยว่าความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบของแนวประการัง ซึ่งการประยุกต์ใช้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวกับการอธิบายทางนิเวศวิทยาอาจยังต้องมีการศึกษาต่อไปอีก หากโครงสร้างถินที่อยู่มีอิทธิพลต่อชนิด ปริมาณ และการกระจายพันธุ์ของปลาที่อาศัยอยู่ โครงสร้างถินที่อยู่ควรจะมีผลในการกำหนดโครงสร้างสังคมของปลาที่อาศัยอยู่ด้วย แต่เมื่อพิจารณาปลาออกเป็นกลุ่มๆจะพบว่าความสามารถในการกำหนด

โครงสร้างสังคมปลากลุ่มต่างๆ ของโครงสร้างถินที่อยู่จะไม่เท่ากัน ทั้งนี้พฤติกรรมของปลา โดยเฉพาะระยะทางการหาภัย (home range) น่าจะเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในเรื่องนี้

กลุ่มที่พบว่าโครงสร้างถินที่อยู่มีความสามารถในการกำหนดปลาที่พบ “ได้แก่ ปลานกชูนทอง (Labridae) และปลาในกลุ่ม Major families ซึ่งอธิบายได้ถึงการใช้ที่ที่อยู่ของปลานกชูนทองที่สามารถว่ายไปยังบริเวณที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของมัน ไม่ยึดติดกับสถานที่ อายุรักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าวยังมีความไม่แน่นอน จากการศึกษาของ Manthachitra (1996) พบ ลักษณะความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกันในสองพื้นที่คือที่ภูเก็ตพบว่าปลา มีส่วนกำหนดโครงสร้างถินที่อยู่ในขณะที่ ออสเตรเลีย โครงสร้างถินที่อยู่จะเป็นผู้กำหนดโครงสร้างสังคมปลา

ขณะที่ปลาสลิดทะเล (Pomacentridae) กับพบว่ามีความสามารถในการกำหนดโครงสร้างถินที่อยู่ใกล้เคียงกับการเป็นผู้ถูกกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Manthachitra (1996) ที่พบว่าปลาสลิดทะเลบริเวณหมู่เกาะภูเก็ตเป็นทั้งผู้กำหนดและถูกกำหนดโดยโครงสร้างถินที่อยู่ ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้จากการดำรงชีวิตของปลาสลิดทะเลบางชนิด เช่นปลาสลิดทะเลที่มีพฤติกรรมการทำสวน (gardening) และการครอบครองพื้นที่ (territory) ย่อมเลือกหรือมีส่วนในการตัดแปลงโครงสร้างถินที่อยู่ให้เป็นอย่างที่มันต้องการ รวมทั้งการกำหนดขึ้นอยู่กับสังคมปลาเองมากกว่าถูกกำหนดโดยถินที่อยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของการแก่งแข่ง (competition) ระหว่างปลาในกลุ่มเดียวกันเองที่มีความต้องการทรัพยากรที่เหมือนกันที่เข้ามามีส่วนในการกำหนดโครงสร้างทางสังคม

สำหรับปลาในกลุ่ม Target families จากการศึกษารังนี้กลับพบว่าความสามารถในการกำหนดองค์ประกอบตรงข้ามไม่ว่าจะเป็นผู้กำหนด หรือผู้ถูกกำหนดมีค่าต่ำมาก แสดงถึงความเป็นอิสระกับโครงสร้างถินที่อยู่ หรืออาจเนื่องจากพฤติกรรมที่ส่วนใหญ่ออกหากาหารเป็นพื้นที่บริเวณกว้าง ความสัมพันธ์ลักษณะนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและยังต้องการการศึกษาเพื่ออธิบายถึงกลไกที่ความคุ้มของโครงสร้างสังคมของปลาแนวประการังต่อไป

ความสนใจด้านความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่กับปลาบยังจำกัดอยู่เฉพาะบางกลุ่มปลา Chaetodontidae เป็นกลุ่มที่มีผู้สนใจมากที่สุดเนื่องจากกินປีกางเป็นอาหาร แต่ผลการศึกษามีทั้งที่รายงานว่ามีความสัมพันธ์ตามกันแบบเลียนต่องกับประการังมีชีวิต (Bell & Galzin, 1984; Sano et al., 1984, 1987; Bouchon-Navaro et al., 1985; Williams, 1986; Bouchon-Navaro & Bouchon 1989; Roberts et al., 1992) และไม่มีความสัมพันธ์หรือมีน้อยกับประการังมีชีวิต (Bell et al., 1985; Roberts & Ormond, 1987; Roberts et al., 1988; Fowler, 1990) กลุ่มที่ถูกสนใจรองลงมาคือ Pomacentridae ซึ่งมีลักษณะการกินอาหารที่หลากหลายและเป็นองค์ประกอบหลักของแนวประการังถูกพิจารณาว่าใช้ประการังเป็นที่อยู่มากกว่าเป็นอาหาร (Sano et al., 1984, 1987; Jones 1991) อย่างไรก็ตามผลการศึกษามีทั้งที่รายงานว่ามีความสัมพันธ์

และไม่มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างถินที่อยู่ ปรากฏลุ่มที่มีผู้ให้ความสนใจมากอีกกลุ่มนึงคือปลากินพืชที่เป็นกลุ่มใหญ่ในแนวปะการังเช่นกัน ซึ่งโครงสร้างถินที่อยู่ที่น่าจะเกี่ยวข้องคือสาหร่ายทะเลที่เป็นอาหารโดยตรงของปลาลุ่มนี้ ซึ่งมีหลายการศึกษารายงานว่าจะพบปลากินพืชชุมชนในแนวปะการังที่มีสาหร่ายหนาแน่น (Galzin, 1985) แต่จากการศึกษากลับพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกันน้อย (Sano et al., 1984; Wellington & Victor, 1985; Williams, 1986) กลุ่มปลาที่กินหัวพืชและสัตว์เป็นอาหารนั้นมีผู้ให้ความสนใจมากนัก ทั้งนี้ความสัมพันธ์กับที่โครงสร้างถินที่อยู่อาศัยนั้นจะเป็นหัวใจของการสำรวจอาหารและการใช้เป็นที่หลบภัย และ เช่นกันมีรายงานที่พบถึงความสัมพันธ์ (Manthachitra, 1996) และไม่พบความสัมพันธ์ (Green, 1996) สำหรับกลุ่มปลากินเนื้อ และกลุ่มที่กินแพลงตอนเป็นอาหารนั้นมีรายงานอยู่น้อยและไม่สามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์กับถินที่อยู่ที่เด่นชัดได้ (Chabanet et al., 1997) ทั้งนี้อาจเนื่องจากการดำรงอยู่ของมันจะขึ้นอยู่โดยตรงกับปริมาณอาหาร (เหยื่อ) ในขณะที่ปัจจัยเรื่องถินที่อยู่จะมีผลทางอ้อมซึ่งผลทั้งหมดขึ้นต้นด้วยให้เห็นถึงความสำคัญของโครงสร้างถินที่อยู่ต่อปลาลุ่มต่างๆ ที่ใช้โครงสร้างถินที่อยู่ในลักษณะต่างๆ กัน การวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์และกลไกที่เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องค่อยพิจารณาลงไปในรายละเอียดของแต่ละกลุ่ม และสมมติฐานที่เหมาะสม

ข้อจำกัดของการพิจารณาจะอยู่ที่วิธีการทางสถิติที่ใช้ซึ่งขึ้นอยู่กับโปรแกรมทางสถิติอีกทีหนึ่ง ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์คือ Canonical Correlation Analysis ซึ่งมีหลักการพื้นฐานคล้ายกับ Multiple regression (Tabachnick & Fidell, 1989) การนำมาใช้กับการศึกษาทางนิเวศวิทยาถือว่าให้ผลดี (McCormick, 1994, 1995; Manthachitra, 1996) สำหรับอีกวิธีการหนึ่งที่นิยมใช้คือ Canonical Correspondence Analysis (ter Braak, 1988) ซึ่งมีหลักการคล้ายกับ Canonical Correlation Analysis แต่ความแตกต่างที่สำคัญคือข้อมูลที่ใช้จะอยู่ในมาตรฐานที่ต่างกัน จากข้อจำกัดในด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในบางการศึกษาจึงใช้การเปรียบเทียบทางอ้อมแสดงถึงความสัมพันธ์ได้เช่นกัน เช่น Chabanet et al. (1997) ใช้ Correspondence Analysis กับชุดข้อมูลของโครงสร้างถินที่อยู่และโครงสร้างสังคมปลาและเปรียบเทียบผลที่ได้ว่าอุกมาในลักษณะเดียวกันหรือไม่ และใช้วิธี Dynamic Clustering Method ใน การแบ่งกลุ่มขององค์ประกอบทั้งสอง เพื่อแสดงว่าผลที่ได้สอดคล้องกันเนื่องจากกลุ่มตัวแปรใด ซึ่งคล้ายกับการใช้ Canonical Discriminant Analysis กับองค์ประกอบทั้งสองในการศึกษาครั้งนี้นั่นเอง อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบทางอ้อมนี้ก็เป็นเพียงการที่ให้เห็นถึงความสอดคล้องระหว่างสององค์ประกอบเท่านั้น

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องแผนการเก็บข้อมูล ซึ่งจำนวนข้าดูจะเป็นปัญหามากที่สุดสำหรับการศึกษาในระดับสังคม และวิธีการวิเคราะห์มีทั้งที่ต้องการข้า และไม่จำเป็นต้องมีข้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาในเรื่องนี้ให้เหมาะสม

4.4 สรุปและข้อเสนอแนะ

Jones & Syms (1998) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่กับปลาแนวปะการัง ทั้งในแนวเศรษฐกิจไทยและการจัดการทรัพยากร่วม 1) ปลาแนวปะการังจะอาศัยอยู่บนถินที่อยู่ที่มีความซับซ้อนทั้งทางด้านชีวิทยาและโครงสร้าง แต่เรา秧มีความรู้น้อยมากเกี่ยวกับการตอบสนองของปลาเมื่อที่อยู่ของมันถูกครอบครอง 2) การรอบกวนแนวปะการังเป็นขบวนการที่มีผลต่อโครงสร้างถินที่อยู่ แต่การรอบกวนนี้มีบทบาทน้อยมากในการอธิบายโครงสร้างสังคมปลา และ 3) แนวปะการังปัจจุบันมีแนวครอบครองมากขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการทำนายผลที่เกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่อาศัย กับโครงสร้างสังคมของปลาแนวปะการัง มีผู้ให้ความสนใจมาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว (เช่น Luckhurst & Luckhurst, 1978) ซึ่งการศึกษาที่ผ่านมาจะเป็นความพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ต่างๆ โดยการศึกษาส่วนใหญ่มาจาก การลังเกตุ หรือขึ้นกับโอกาส เช่นเมื่อเกิดการรอบกวนอย่างรุนแรง ด้วยสาเหตุทางธรรมชาติ ในขณะที่มีการศึกษาที่เป็นการทดลองอยู่น้อย (Sano et al., 1984; 1987; Lewis, 1997) อย่างไรก็ตามยังไม่มีทฤษฎีหรือสมมติฐานที่เป็นหลักที่ยอมรับโดยทั่วไป เกี่ยวกับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่อาศัยกับปลาแนวปะการัง ทั้งนี้ Jones & Syms (1998) กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างถินที่อยู่อาศัยว่ามีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกลไกที่กำหนดการกระจายพันธุ์และความซุกซุมของปลาแนวปะการัง โดยลังเกตุได้จากการกลับสู่แนวปะการังของลูกปลาที่เลือกอยู่เฉพาะกับโครงสร้างที่เหมาะสมกับมัน

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปลา กับถินที่อยู่นั้นจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัย ที่สำคัญได้แก่ พารามิเตอร์ที่ใช้, กลุ่มปลาและโครงสร้างถินที่อยู่ที่พิจารณา ข้อจำกัดด้านการเก็บข้อมูล, แบบหุ่นทางคณิตศาสตร์ และ สมมติฐานหรือทฤษฎีที่ใช้อธิบาย (Sale, 1991; Jones & Syms, 1998)

การศึกษาครั้นนี้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของถินที่อยู่ที่มีต่อโครงสร้างสังคมปลาบนแนวปะการังของภาคตะวันออก ที่ถูกครอบครองจากทั้งสาเหตุทางธรรมชาติ และจากกิจกรรมของมนุษย์ การรอบกวนจากธรรมชาติที่สำคัญที่สังเกตพบคือ ปรากฏการณ์แนวปะการังฟอกขาวในอ่าวไทย ที่มีผลต่อแนวปะการังเป็นบริเวณกว้างที่ทำให้ปะการังหลายชนิดมีปริมาณลดลง และจะมีผลต่อโครงสร้างถินที่อยู่ในอนาคต ที่สำคัญต่อมาคือผลกระทบจากพายุใต้ฝุ่นที่มีผลต่อโครงสร้างถินที่อยู่อย่างรุนแรงในบางพื้นที่ ผลจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลต่อสังคมปลาโดยตรงทั้งในแนวปะการัง หลากหลายและความซุกซุมของปลาที่ลดลง การรอบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์ที่สำคัญในปัจจุบันยังมาจากการประมง และการท่องเที่ยวทั้งนี้แม้ไม่มีผลต่อโครงสร้างถินที่อยู่มากนัก แต่

กลับมีผลต่อปลาโดยตรงต่อปลาโดยเฉพาะปลาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมีน้อยทั้งจำนวนชนิดและความซุกชุม

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างถินที่อยู่กับโครงสร้างสังคมปลาพิจารณาได้สองลักษณะคือการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์หลักที่พบว่าความสัมพันธ์เป็นแบบ curvi-linear ทั้งนี้มีทฤษฎีที่ใช้อธิบายได้อยู่เพียงแบบเดียวคือ Intermediate disturbance model และการพิจารณาในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างที่ซึ่งให้เห็นถึงอิทธิพลโครงสร้างถินที่อยู่ที่มีต่อปลาชนิดหรือกลุ่มต่างๆที่ไม่เหมือนกัน

ผลที่ได้นี้นอกจากทำให้เข้าใจบทบาทของโครงสร้างถินที่อยู่ต่อการกำหนดโครงสร้างสังคมปลาแนวปะการังมากขึ้นแล้ว ยังสามารถนำผลไปใช้ในการจัดการได้ด้วย นอกจากนี้ยังมีฐานข้อมูลของทรัพยากรปลาและสภาพแนวปะการังของภาคตะวันออก ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ต่อไปอนาคต แต่ความจำกัดด้านความรู้เกี่ยวกับชนิดของห้องปะการังที่เป็นองค์ประกอบหลักของโครงสร้างถินที่อยู่และชนิดของปลาทำให้มีความต้องการในการศึกษาด้านอนุกรมวิธานของสัตว์ห้องสองกลุ่มอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

- นฤมล กรรณินันท์ (2541). ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อปะการัง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชางεινแειδλόμ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิภาวดี มัณฑะจิตรา (2538). สภาพทรัพยากรปะการังบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก. ภาควิชา^ω
วาริชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนูรพ. 138 หน้า
- สุภาพ มงคลประสีธี (2529). ประชากรปลาในแนวปะการังบริเวณเกาะค้างคาว จ. ชลบุรี
การประชุมสัมมนาวิทยาศาสตร์ทางทะเลแห่งชาติ ครั้งที่ 3. 11 หน้า
- สำนักงานนโยบายและแผนลειγειδλόμ (2535). แผนแม่บทการจัดการปะการังของประเทศไทย.
43 หน้า
- อุกฤษฎ์ ศตภูมินทร์ (2538). ทรัพยากรป่าเตرزธ្ឋកិໃនแนวปะการังฝั่งทะเลอันดามันของ
ประเทศไทย. รายงานสัมนาวิชาการกรมประมงประจำปี 2538. หน้า 52-76
- Ault, T.R., Johnson, C.R. (1998). Relationships between habitat and recruitment of three
species of damselfish (Pomacentridae) at Heron reef, Great Barrier Reef. J.
Exp. Mar. Biol. Ecol., 223: 145-161
- Bell, J.D., Galzin R. (1984). Influence of live coral cover on coral reef fish communities.
Mar. Eco. Prog. Ser., 15:265-274
- Bell, J.D., Harmelin-Vivien, M., Galzin, R. (1985). Large scale spatial variation in the
abundance of butterflyfishes (Chaetodontidae) on Polynesian reefs. Proc. 5th Int.
coral Reef Congress, Tahiti, 5:421-426
- Bell, S.S., McCoy, E.D., Mushinsky, H.R. (1991). Habitat structure: The physical arrange-
ment of objects in space. Chapman and Hall, London
- Bouchon-Navaro, Y., Bouchon, C. (1989). Correlations between chaetodontid fishes
and coral communities of the Gulf of Aquaba (Red Sea). Environ. Fish., 25:47-60
- Bouchon-Navaro, Y., Bouchon, C., Harmelin-Vivien, M. (1985). Impact of coral
degradation on a chaetodontid fish assemblage (Moorea, French Polynesia), Proc.
5th Int. coral Reef Congress, Tahiti, 5:427-432
- Bray, J.H., Maxwell, S.E. (1982) Analyzing and interpreting significant MANOVAs.
Review of Educational Research, 52:340-367

- Carpenter, K.E., Miclat, R.I., Albaladejo, V.D., Corpuz, V.T. (1981). The influence of substratum structure on the local abundance and diversity of Philippine reef fishes. *Proc. 4th Int. coral Reef Symp.*, Manila, 2:495-502
- Chabanet, P., Ralambondrainy, H., Amanieu, M., Faure, G., Galzin, R. (1997). Relationships between coral reef substrata and fish. *Coral Reefs*, 16:93-102
- Chansang, H., Boonyanate, P., Charuchinda, M. (1985). Features of fringing reefs in shallow water environments of Phuket Island, the Andaman Sea. *Proc. 5th Int. coral Reef Symp.*, Tahiti, 6:439-444
- Clark, S., Edwards, A.J. (1994). Use of artificial reef structures to rehabilitate reef flats degraded by coral mining in the Maldives. *Bull. Mar. Sci.*, 55 (2-3):724-744
- Clark, S., Edwards, A.J. (1995). Coral transplantation as an aid to reef rehabilitation: evaluation of a case study in the Maldives island. *Coral Reefs*, 14:201-213
- Clarke, R.D. (1977). Habitat distribution and species diversity of chaetodontid and pomacentrid fishes near Bimini, Bahamas. *Mar. Biol.*, 40:277-289
- Connell, J.H. (1978). Diversity in tropical rainforests and coral reefs. *Science*, 199: 1302-1310
- Connell, S.D., Kingsford, M.J. (1998). Spatial, temporal and habitat-related variation in the abundance of large predatory fish at One Tree Reef, Australia. *Coral Reefs*, 17:49-57
- Dawson-Shepherd, A.R., Warwick, R.M., Clarke, K.R., Brown, B.E. (1992). An analysis of fish community responses to coral mining in the Maldives. *Environ. Biol. Fish.*, 33:367-380
- Ditlev, H. (1978). Zonation of corals (Scleractinia: Coelenterata) on intertidal reef flats at Ko Phuket, Eastern Indian Ocean. *Mar. Biol.*, 47:29-39
- Ehrlich, P.R., Roughgarden, J. (1987). *The science of ecology*. MacMillan, New York
- English, S., Wilkinson, C., Baker, V. (1994). *Survey manual for tropical marine resources: ASEAN-Australia Marine Science Project*. Australian Institute of Marine Science.
- Fowler, A.J. (1987). The development of sampling strategies for population studies of coral reef fishes. A case study. *Coral Reefs*, 6: 49-58

- Fowler, A.J. (1990). Spatial and temporal patterns of distribution and abundance of chaetodontid fishes at One Tree Reef, southern GBR. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 64: 39-53
- Green, A. (1996). Spatial, temporal and ontogenetic patterns of habitat use by coral reef fishes (Family Labridae). *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 133:1-11
- Hixon, M.A., Menge, B.A. (1991). Species diversity: prey refuges modify the interactive effects of predation and competition. *Theor. Popul. Biol.*, 39:178-200
- Jennings, S., Polunin, N.V.C. (1997). Impacts of predator depletion by fishing on the biomass and diversity of non-target reef fish communities. *Coral Reefs*, 16: 71-82
- Jones, G.P. (1991). Postrecruitment processes in the ecology of coral reef fish populations: A multifactorial perspective. In: Sale, P.F.(ed.) *The Ecology of Fishes on Coral Reefs*. Academic Press. New York pp. 294-328
- Jones, G.P., Kaly, U.L. (1996) Criteria for selecting marine organisms in biomonitoring studies. In: Schmitt R.J., Osenberg C.W. (eds.) *Detecting Ecological Impacts: Concepts and applications in coastal habitats*. Academic Press, Inc. London UK, pp. 29-48
- Jones, G.P., Syms, C. (1998). Disturbance, habitat structure and the ecology of fish on coral reefs. *Aust. J. Ecol.*, 23:287-297
- Kovach, W.L. (1992). *Multi Variate Statistical Package for the IBM PC and compatibles version 2.0*. Department of Biology, Indiana University
- Lewis, A.R. (1997). Effects of experimental coral disturbance on the structure of fish communities on large patch reefs. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 161:37-50
- Loya, Y., (1978). Plotless and transect methods. In: Stoddard, D.R., Johannes, (eds.) *Monographs on Oceanographic Methodology*, Vol. 5, *Coral Reefs: research methods*. UNESCO, Paris. p. 197-217
- Luckhurst, B.E., Luckhurst, K., (1978). Analysis of the influence of substrate variables on coral reef fish communities. *Mar. Biol.*, 49:317-323
- Magurran, A.E. (1988). *Ecological diversity and its measurement*. Croom Helm, London

- Manthachitra, V. (1991). Coral reef fishes and their relationship with condition of coral community in Chonburi Province. Proc. 3rd Tech. Con. on Living Aqu. Res., Chulalongkorn Univ. 1-10
- Manthachitra, V. (1994). Indices assessing the status of coral-reef assemblage: formulated from benthic lifeform transect data. Proc. 3rd ASEAN-Australia Symp. Living Coastal Res., Bangkok 2:41-50
- Manthachitra, V. (1996). Reef fish assemblages on near-shore coral reefs: The effects of habitat structure, degradation and rehabilitation. unpublished Ph.D. Thesis. James Cook University of North Queensland
- Manthachitra, V., Sudara, S. (1991). Status of coral reef fishes along the west coast of the Gulf of Thailand. Proc. of the 1st Regional Symposium of CLRP. Manila, 129-134
- Manthachitra, V., Sudara, S. and Satumanatpan, S., 1989. *Chaetodon octofasciatus* as indicator species for reef condition. Proc. of the 1st Regional Symposium of CLRP. Manila, 135-140 p.
- McClanahan, T.R. (1994). Kenyan coral reef lagoon fish: effects of fishing, substrate complexity, and sea urchins. *Coral Reefs*, 13:231-241
- McCormick, M.I. (1994). Comparison of field methods for measuring surface topography and their associations with a tropical reef fish assemblage. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 112:87-96
- McCormick, M.I. (1995). Fish feeding on mobile benthic invertebrates: influence of spatial variability in habitat associations. *Mar. Biol.*, 121:627-637
- McCoy, E.D., Bell, S.S. (1991). Habitat structure: the evolution and diversification of a complex topic. In: Bell, S.S., McCoy, E.D., Mushinsky, H.R. (eds.) *Habitat structure - the physical arrangement of objects in space*. Chapman & Hall, London, p. 3-27
- Menasveta, P., Wongratana, T., Chaitanawisut, N., Rungsupa, S. (1987). Species composition and standing crop of coral reef fishes in the Sichang Islands, Gulf of Thailand. *Galaxea*, 5(1):115-121
- Mongkolprasit, S. (1981). Investigation of coral reef fishes in Thai waters. Proc. 4th Int coral Reef Symp., Manila, 2:491-496

- Monkolprasit, S., Songsirikul, T. (1988). Systematic studies of fishes from Ko Samet and adjacent areas, Gulf of Thailand, with some new record species. *Thai Fisheries Gazette*, 41(1):45-53
- Monkolprasit, S., Sonthirat, S., Songsirikul, T. (1978). Survey on coral reef fishes in Thai water. report submitted to The National Research Council of Thailand. 44pp.
- Norusis, M.J. (1994). SPSS for WindowsTM base system user's guide. Release 6.0. SPSS Inc. Chicago
- Pielou, E.C. (1974). Population and community ecology: principles and methods. Gordon and Breach Science Publishers, New York
- Primack, R.B. (1993). Essentials of conservation Biology. Sinauer Associates Inc. Massachusetts
- Reese, E.S. (1981). Predation on corals by fishes of the family Chaetodontidae: Implication for conservation and management of coral reef ecosystems. *Bull. Mar. Sci.*, 31:594-604.
- Roberts, C.M., Dawson-Shepherd, A.R., Ormond, R.F. (1992). Large scale variation in assemblage structure of Red Sea butterflyfishes and anglefishes. *J. Biogeogr.*, 19:239-250
- Roberts, C.M., Ormond R.F.G. (1987). Habitat complexity and coral reef fish diversity and abundance on Red Sea fringing reefs. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 41:1-8
- Roberts, C.M., Ormond R.F.G., Shepherd, A.R.D. (1988). The usefulness of butterflyfishes as environmental indicators on coral reefs. *Proc. 6th Int. coral Reef Symp.*, Townsville, 2:331-336
- Sale, P.F. (1991). Habitat structure and recruitment in coral reef fishes. In: Bell, S.S., McCoy, E.D., Mushinsky, H.R. (eds.) *Habitat structure - the physical arrangement of objects in space*. Chapman & Hall, London. p.197-210
- Sale, P.F. (1998). Appropriate spatial scale for studies of reef-fish ecology. *Aust. J. Ecol.*, 23:202-208
- Sale, P.F., Douglas, W.A., Doherty, P.J. (1984). Choice of microhabitats by coral reef fishes at settlement. *Coral Reefs*, 3:91-99

- Sano, M., Shimizu, M., Nose, Y. (1984). Changes in structure of coral reef fish communities by destruction of hermatypic corals: Observational and experimental views. *Pac. Sci.*, 38(1):51-78
- Sano, M., Shimazu, M., Nose, Y. (1987). Long-term effects of destruction of hermatypic corals by *Acanthaster planci* infestation on reef fish communities at Iriomote Island, Japan. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 37:191-199
- SAS Institute Inc. (1990). SAS/STAT user's guide Version 6, 4th edition. SAS Institute Inc., Cary, North Carolina, USA
- Satapoomin, U. (unpublished). Comparative study of reef fish fauna in Thai waters: the Gulf of Thailand versus Andaman Sea.
- Smith, S.V., Buddermeier, R.W. (1992). Global change and coral reef ecosystems. *Annu. Rev. Ecol. Syst.*, 23:89-118
- Tabachnick, B.G., Fidell, L.S. (1989). Using multivariate statistics, 2nd edition. Harper Collins Publishers, Inc. New York
- ter Braak, C.J.F. (1988). Canonical correspondence analysis: a new eigenvector technique for multivariate direct gradient analysis. *Ecology*, 67:1167-1179
- Wellington, G.M., Victor, B.C. (1985). El Niño mass coral mortality: a test of resource limitation in a coral reef damselfish population. *Oecologia*, 68:15-19
- Williams, D.McB. (1986). Temporal variation in the structure of reef slope fish communities (Central Great Barrier Reef): short-term effects of *Acanthaster planci* infestation. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*, 28:157-164
- Wongratana, T., Chaitanawisuti, N., Menasveta, P. (1990). The predatory fishes around Khang Khao Island and the adjacent area. *Galaxea*, 8:311-319
- Zar, J. H. (1984). Biostatistical analysis, 2nd edition. Prentice-Hall International, Inc. New Jersey